

សៀវភៅហ្វឹកហាត់

សិវៈសិវៈតាមអាន

និង

តែងតែសម្រាប់

៤

គ្រឹះស្ថានរដ្ឋាករសៀវភៅជាតិ

www.elibraryofcambodia.org

សៀវភៅស្នើសុំកម្រង

សរសេរកោសល

និង

តែងសេចក្តី

ថ្នាក់ទី

ចោះពុម្ពផ្សាយដោយ

គ្រឹះស្ថានចោះពុម្ពនិងចែកផ្សាយ

អគារ ១៤៨ មហាវិថី ព្រះនរោត្តម ភ្នំពេញ

www.elibraryofcambodia.org

អ្នកពិពណ៌នាចម្រើនច្រើន	លោក	ព្រៃ សំបូរ
អ្នកវាយអត្ថបទ	លោកស្រី	ហាក់ ជាត្រី
អ្នកពិនិត្យអត្ថបទ	លោកស្រី	ឈឹម សក្ខីវិធី
	លោក	អ៊ុំ បុប្ផា
ចម្រុះ	លោក	ហ៊ុយ វណ្ណចេន
អ្នករចនាទំព័រ	លោក	គង់ ចិត្រា
គណៈកម្មការពិនិត្យ	បណ្ឌិត	នៅ ស៊ុន

បានទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យបោះពុម្ពផ្សាយពី ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា តាមប្រកាសលេខ ១៦៦០ អយក.ប្រក. ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៤ ដើម្បីប្រើប្រាស់នៅតាមសាលារៀន។

ហាមចតចម្លងសៀវភៅនេះ

រក្សាសិទ្ធិ ©

គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពនិងចែកចាយ

បោះពុម្ពឆ្នាំ ២០១៦

ISBN 9-789-995-002-169

លោកគ្រូ

សួស្តី ! លោកគ្រូអ្នកគ្រូ សិស្សានុសិស្ស និងប្រិយមិត្តអ្នកសិក្សា ទាំងអស់ជាទីមេត្រី ! សៀវភៅសរសេរតាមអាន និងតែងសេចក្តីថ្នាក់ទី៤ នេះ បានរៀបចំឡើងស្របតាមសៀវភៅសិក្សាថ្មីមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរថ្នាក់ទី ៤ របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។

សៀវភៅនេះត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីជាជំនួយដល់ការបង្រៀន និងរៀនរបស់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ សិស្សានុសិស្ស និងមិត្តអ្នកសិក្សា ទាំងអស់លើផ្នែកសរសេរតាមអាន និងតែងសេចក្តី ដើម្បីឱ្យទទួលបាន លទ្ធផលល្អ និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

ក្នុងសៀវភៅសរសេរតាមអាន និងតែងសេចក្តីថ្នាក់ទី៤នេះ មាន អត្ថបទខ្លីៗសម្រាប់ការសរសេរតាមអាន អំណាន ពាក្យពិបាក ពន្យល់ ពាក្យ បដិសព្ទ សទិសសព្ទ វេរចនសព្ទ សំណួរចម្លើយ គម្រោងតែងសេចក្តី និងមានអធិប្បាយតែងសេចក្តីសំខាន់ៗមួយចំនួនថែមទៀត។ ចំណុច ទាំងអស់នេះ ជាការចូលរួមលើកកម្ពស់ឱ្យការរៀន និងបង្រៀនសរសេរ តាមអាន និងតែងសេចក្តីទទួលបានលទ្ធផលល្អថែមទៀត។

យើងខ្ញុំសង្ឃឹមថា សៀវភៅសរសេរតាមអាននិងតែងសេចក្តីថ្នាក់ ទី៤នេះនឹងក្លាយជាជំនួយដ៏ល្អ សម្រាប់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ សិស្សានុសិស្ស និងប្រិយមិត្តអ្នកសិក្សាទាំងអស់ពុំខាន។

យើងខ្ញុំរង់ចាំទទួលមតិស្តាប់នាពីប្រិយមិត្តអ្នកអាន អ្នកសិក្សាគ្រប់ ពេលវេលា ដើម្បីកែសម្រួលសៀវភៅនេះឱ្យកាន់តែល្អថែមទៀត។

អ្នកពិពន្ធ
ព្រះ សំបុរ

មាតិកា

វិញ្ញាសា សរសេរតាមអាន

ទំព័រ

១. រឿង វៃនិងស្រមោច.....	០១
២. រឿង កុមារណារិន	០៦
៣. រឿង យ៉ារីមើលថែប្អូន.....	១១
៤. រឿង គោនិងហ៊ុន.....	១៦
៥. កិច្ចានិងល្បែងមាន សុវត្ថិភាព.....	២១
៦. រឿង ជ័យជម្នះរបស់គុណ.....	២៦
៧. រឿង ក្មេងសុខវិន.....	៣០
៨. រឿង ព្រះចៅនាងនាគ.....	៣៥
៩. រឿង គ្រូពេទ្យភូមិយើង.....	៤០
១០. ការគោរពឪពុកម្តាយ.....	៤៥
១១. រឿង ខ្នានិងកណ្តុរ.....	៥១
១២. រឿង បងប្អូនបីនាក់.....	៥៦
១៣. រឿង កុមារចេះគូរសម.....	៦២
១៤. រឿង ម្ចាស់បារាំង.....	៦៧

១៥. ការផ្សព្វផ្សាយពីផលអាគ្រក់នៃ ថ្នាំជក់.....	៧២
១៦. ជំនាញស្រូវ.....	៧៧
១៧. រឿង ក្មេង ក្រែក និង១០០ក.....	៨២

វិញ្ញាសា

តែងសេចក្តីបែបពិពណ៌នា

១. អំពីមនុស្ស.....	៨៨
២. អំពីសត្វ.....	៩៣
៣. អំពីទឹកថ្លែង.....	៩៥
៤. អំពីទេសភាព.....	៩៩
៥. អំពីសកម្មភាព.....	១០២
៦. អំពីវិធីបុណ្យផ្សេងៗ.....	១០៥

លំនាំបង្រៀន

I. សរសេរតាមពេលវេលាគ្នាដើម្បី

ក. ការសរសេរតាមពេលវេលា

១. គ្រូឱ្យសិស្សម្នាក់ទៅសរសេរនៅក្នុងរង្វង់ ដោយចិញ្ចឹមវាដោយចិត្ត។
២. គ្រូអានអត្ថបទមួយចប់ឱ្យសិស្សស្តាប់។
៣. គ្រូហៅកន្សោមពាក្យ ឬប្តូរខ្លឹមសារខ្លះៗ ឱ្យសិស្សសរសេរតាមចាប់ពីដើមរហូតដល់ចប់។

បញ្ជាក់ : គ្រូអាចឱ្យសិស្សពីរនាក់ តាមក្រោយគ្រូដោយសិស្សម្នាក់តាមមុខពេលសរសេរ ហើយសិស្សម្នាក់ទៀតតាម បន្ទាប់ពីខ្លួនសរសេររួច។

៤. គ្រូអានអត្ថបទឱ្យសិស្សស្តាប់ឡើងវិញដោយយឺតៗ និងច្បាស់ៗ ដើម្បីឱ្យសិស្សធ្វើឡើងវិញ និងទុកពេលឱ្យសិស្សកែកំហុស។

ខ. លំហាត់

១. គ្រូដឹកនាំសិស្សឱ្យហ្វឹកហាត់អានពាក្យមួយម្តងៗ ។ បន្ទាប់មក ឱ្យសិស្សហ្វឹកហាត់អានពាក្យទាំងនោះ។ គ្រូហៅសំណួរឱ្យសិស្សសរសេរ ឬគ្រូចម្លងសំណួរ ឬលំហាត់ដាក់លើក្តារខៀន ឬគ្រូចម្លងសំណួរ ឬលំហាត់ដាក់ក្រដាសឆ្នាំងធំយកមកចិញ្ចឹម។
២. គ្រូដឹកនាំសិស្សពន្យល់ពាក្យដោយប្រើវិធីផ្សេងៗដូចជា ប្រើរូបភាពរកន័យដូច រកន័យផ្ទុយ ឬពន្យល់ន័យតែម្តងៗ។
៣. គ្រូដឹកនាំសិស្សឱ្យរក បដិសព្ទ វេរីចន្លោះ និងសមិទសសព្ទ។

គ. សំណួរ

១. គ្រូហៅសំណួរឱ្យសិស្សសរសេរ ឬគ្រូចម្លងសំណួរ និងលំហាត់ដាក់លើក្តារខៀន ឬគ្រូចម្លងសំណួរដាក់ក្រដាសឆ្នាំងធំយកមកចិញ្ចឹម។
២. គ្រូណែនាំសិស្សឱ្យឆ្លើយសំណួរមួយម្តងៗ រហូតដល់ចប់។

ឃ. ការកែលម្អ

១. គ្រូបើកវាងខ្លួនធ្វើការកែលម្អលើការសរសេរតាមពេលវេលាដើម្បីឱ្យលើក្តារខៀន។

- ២. គ្រូឱ្យសិស្សប្តូរកិច្ចការគ្នាតែ ដោយគូសពីក្រោមពាក្យខុស និងគូសចំនួនកំហុសនៅខាងឆ្វេង ដើមបន្ទាត់នៃពាក្យខុសនោះ។
- ៣. គ្រូធ្វើការកែលម្អសំណួរ ឬលំហាត់រួមលើក្តារខៀនមួយម្តងៗរហូតដល់ចប់។
- ៤. គ្រូឱ្យសិស្សធ្វើការកែលម្អកិច្ចការខ្លួន។

II. តែងសេចក្តី

ក. ការបង្ហាញ

- ១. រំលឹកមេរៀនដោយសួរសំណួរទាក់ទងនឹងតែងសេចក្តីបែបណាណា
- ២. មានគម្រោងគំរូតែងសេចក្តីបែបណាណា
- ៣. សំណួរទាក់ទងនឹងខ្លឹមសារគម្រោងតែងសេចក្តីបែបណាណាគំរូ
- ៤. មានអត្ថបទតែងសេចក្តីគំរូ ដោយសង្កេតមើលចំណុចសំខាន់នៃតែងសេចក្តីបែបណាណា
- ៥. សួរសំណួរទាក់ទងនឹងខ្លឹមសារអត្ថបទតែងសេចក្តីគំរូ
- ៦. សួរសំណួររកឱ្យឃើញទម្រង់ និងគម្រោងរបស់តែងសេចក្តី។

ខ. ការអនុវត្ត

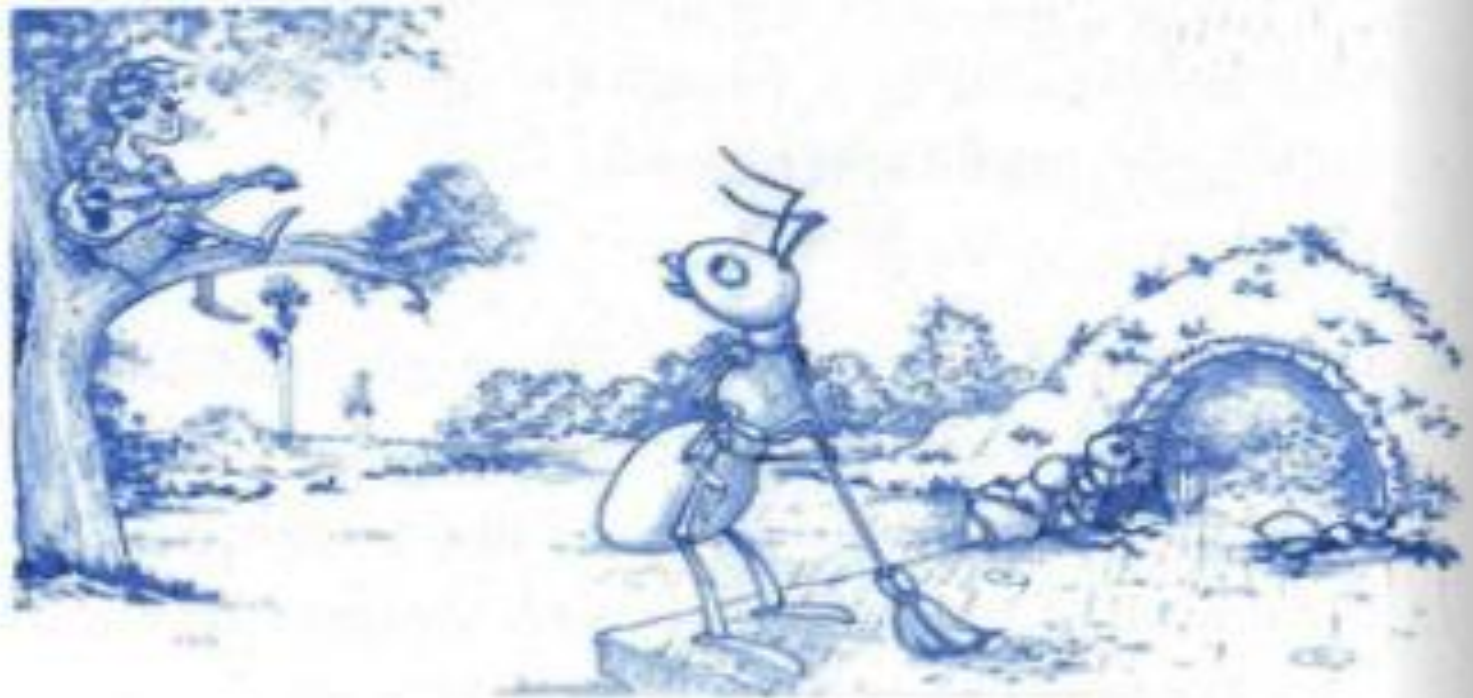
- ១. ចំណុចសំណួរ ឱ្យឃើញគម្រោងតែងសេចក្តីលម្អិតទាក់ទងនឹងប្រធានតែងសេចក្តី
- ២. ការប្រមូលគំនិត : ប្រមូលគំនិតលម្អិតទាក់ទងនឹងគម្រោងតែងសេចក្តី
- ៣. ការសរសេរព្រាង : យកគំនិតដែលប្រមូលបានមកសរសេរព្រាងជាល្បះពេញលេញឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមគម្រោងតែងសេចក្តី
- ៤. ការកែលម្អ : គ្រូឱ្យសិស្សប្តូរកិច្ចការគ្នាតែ (ក្នុងការកែមិនត្រូវឱ្យសិស្សគូសវាសឬសរសេរលើកិច្ចការគេទេ បើពិនិត្យឃើញមានកំហុសត្រូវមកពិភាក្សាកែលម្អជាមួយម្ចាស់ដើមវិញ) ពេលកែរួចត្រូវប្រគល់កិច្ចការឱ្យម្ចាស់ដើមវិញ
- ៥. ការសរសេរសម្រេច : ឱ្យសិស្សយកកិច្ចការរបស់ខ្លួនមកសរសេរសម្រេចឱ្យបានស្អាតត្រឹមត្រូវ។

គ. ការវាយតម្លៃ

- ១. សួរសំណួរទាក់ទងនឹងបញ្ញត្តិតែងសេចក្តីបែបណាណា
- ២. សួរសំណួរពង្រឹងចំណេះដឹងអំពីគម្រោងតែងសេចក្តីខាងលើ
- ៣. ដាក់ប្រធានតែងសេចក្តីថ្មីឱ្យសិស្សធ្វើនៅផ្ទះដោយផ្អែកលើគម្រោងខាងលើ។

រឿង លែងស្រមោច

រដូវប្រាំង វែងច្រៀងលេងគ្មានគិតខ្ពស់ខ្ពាយរកស្រូវអង្ករទុកឡើយ ឯស្រមោចជាសត្វស្មារតីខំនាំគ្នារកស្បៀងទុក។ រដូវភ្លៀងធ្លាក់មកដល់ វែងអត់អាហារក៏ហើរទៅខ្ចីស្បៀងពីស្រមោច។ ស្រមោចសួរ ៖ " អើវែង ! កាលពីរដូវប្រាំង តើអ្នករស់ធ្វើអ្វីបានជាមិនរកស្បៀងទុក? "។ វែងឆ្លើយ ៖ " ខ្ញុំរស់ស្រែកច្រៀងលេងយ៉ាងសប្បាយ "។ ស្រមោចតប ៖ " វែងអើយ ! បើដើមអ្នកធ្លាប់ច្រៀងលេង ឥឡូវច្រៀងទៀតទៅ ព្រោះការច្រៀងនាំឱ្យអ្នកឆ្កែត "។ វែងនៅតែទទួចអង្វរស្រមោច ៖ " ឱមិត្តអើយ ! ខ្ញុំអត់បាយស្ទើរដាច់ពោះស្លាប់ទៅហើយ អាណិតចែកស្បៀងឱ្យខ្ញុំខ្ចីបន្តិចមក "។ ស្រមោចឆ្លើយ ៖ " ស្បៀងយើងមានខ្លះដែរ តែទុកល្មមកូនចៅយើង ពុំមានស្បៀងច្រើនចែករំលែកឱ្យអ្នកទេ "។ វែងអស់សង្ឃឹម ក៏ហើរទៅវិញទាំងទុក្ខសោក។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ១

ក. រៀនពាក្យ

- ១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖ " ប្រាំង ខ្ចី ស្បៀង ខ្ពស់ខ្ពាយ អង្វរ "។
- ២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ " ឧស្សាហ៍ វេល ច្រើន មាន "។
- ៣. ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ " ទុក្ខ ពី "។

ខ. សំណួរ

- ១. នៅរដូវប្រាំង តើសត្វស្រមោចនាំគ្នាធ្វើអ្វី ? សត្វនាំគ្នាធ្វើអ្វីដែរ ?
- ២. តើស្រមោចនិងសត្វនៃ សត្វណាមួយជាសត្វឧស្សាហ៍ ?
- ៣. ពេលរដូវភ្លៀងធ្លាក់មកដល់ តើសត្វនៃធ្វើដូចម្តេច ? ព្រោះអ្វី ?
- ៤. ពេលសត្វនៃទៅរកសុំជំនួយពីសត្វស្រមោច តើសត្វស្រមោចនិយាយ
វិះគន់ដូចម្តេចខ្លះ ?
- ៥. តើព្រឹត្តិការណ៍ណាមួយ ដែលនាំឱ្យវៃអស់សង្ឃឹម ? ចូរស្រង់សេចក្តី
នោះមកបញ្ជាក់។
- ៦. តើអ្នកយកគំរូសត្វណាមួយ ក្នុងចំណោមសត្វទាំងពីរខាងលើនេះ ?
ព្រោះអ្វី ?
- ៧. ចូរអ្នកបង្ហាញវិគលក្នុងភាពត្រូវគ្នាស្រមោច និងត្រូវគ្នាវៃ។

កំណែវិញ្ញាសាទី ១

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- ប្រាប់ (ន.ឬគ.) ៖ ឈ្មោះរដូវក្តៅរាំងឥតទឹកភ្លៀង ឬទាក់ទងដោយរដូវរាំង ឥតមានទឹកភ្លៀង រដូវប្រាំងខែប្រាំង។ ស្រែប្រាំង ស្រែសម្រាប់ស្ងួតបានតែក្នុងរដូវប្រាំង។
- ខ្លា (កឹ.) ៖ យកពីគេមកប្រើហើយឱ្យទៅវិញ។
ឧ. ខ្លាប្រាក់, ខ្លាទូក, ខ្លាចាន ។
- ខ្លា (គ.) ៖ ដែលមិនទាន់ចាស់ មិនទាន់ធំ។ ឧ. ចេកខ្លាស្វាយខ្លា ពាក្យផ្ទុយចាស់, ធំ។
- ស្បៀង (ន.) ៖ គ្រឿងបរិភោគចិញ្ចឹមជីវិតក្នុងការដើរផ្លូវឆ្ងាយ។ ជូនកាលហៅគ្រឿងចិញ្ចឹមជីវិតជាប្រក្រតីថា ស្បៀង ដែរក៏មាន។
- ខ្វល់ខ្វាយ (កឹ.) ៖ ខ្វះខ្វែង ស្រវាស្រទេញ។ ឧ. ខ្វល់ខ្វាយរកស៊ី ខ្វល់ខ្វាយក្នុងការងារ។
- អង្វរ (ស.)(កឹ.) ៖ ពោលពាក្យលំអុតទទួលបានចម្រើនចិត្ត ឱ្យអាណិត ឱ្យចុះសម្រុង, ឱ្យយល់ព្រម តាមបំណងរបស់ខ្លួន។ ឧ. អង្វរឱ្យយល់ព្រម តាម អង្វរឱ្យលែងប្រកាន់ទោស ។

២. បដិសព្ទ

- ឧស្សាហ៍   ≠   ខ្ចីល
- វល់   ≠   ទំនេរ
- ច្រើន   ≠   តិច
- មាន   ≠   ក្រ

៣. សទិសសព្ទ

- ទុក្ខ (ន.) ៖ សេចក្តីក្រួយ, សេចក្តីលំបាក (កាយនិងចិត្ត) ។
ន. កើតទុក្ខ, មានទុក្ខ។ ពាក្យផ្ទុយ : សុខ។
- ទុក (កិ.) ៖ ដាក់វត្ថុអ្វីក្នុងទីណាមួយដើម្បីឱ្យគង់នៅ ឬរក្សា
អ្វីៗឱ្យគង់។ ន. ទុកទ្រព្យ។
- ពី (និ. ; អា.និ.) ៖ អំពី ខាង ង។ ន. មកពីណា ? បានពីណា
មក ? មកពីផ្ទះ រួចពីដៃ សម្តីចេញពីមាត់
ទៅពីត្រើក ពីមុខ ពីក្រោយ ពីឆ្វេង ពីស្តាំ
ពីលើ ពីក្រោម ។ល។
- ពីរ (ប.សំ.) ៖ មួយតូចមួយ គឺមួយនិងមួយ (២) ។

ខ. ចម្លើយ

១. នៅរដូវប្រាំង សត្វស្រមោចនាំគ្នារកស្បៀងទុក។ សត្វនាំគ្នាច្រៀង
លេងគ្នានគិតខ្វល់ខ្វាយ រកស្រូវអង្ករទុកឡើយ។
២. ស្រមោចនិងសត្វនៃ សត្វស្រមោចជាសត្វឧស្សាហ៍ ។
៣. ពេលរដូវភ្លៀងធ្លាក់មកដល់ សត្វនៃកំហើរទៅខ្ចីស្បៀងពីស្រមោច
ព្រោះសត្វនៃពុំមានស្បៀងគ្រៀមទុកសម្រាប់បរិភោគនៅរដូវភ្លៀង
ធ្លាក់។

៤. ពេលសត្វវៃទៅរកសុំជំនួយពីសត្វស្រមោច សត្វស្រមោចនិយាយ
វិះគន់ថា ៖ " វៃអើយ ! បើពីដើម អ្នកធ្លាប់ច្រៀងលេង ឥឡូវច្រៀង
ទៀតទៅ ព្រោះការច្រៀងនាំឱ្យអ្នកឆ្កែត " ។

៥. ព្រឹត្តិការណ៍ដែលនាំឱ្យវៃអស់សង្ឃឹម គឺសត្វស្រមោចមិនផ្តល់
ស្បៀងឱ្យទៅសត្វវៃ ។ ស្រមោចនិយាយ ៖ "ស្បៀងយើងមានខ្លះដែរ
តែទុកល្មមកូនចៅយើងពុំមានស្បៀងច្រើនចែករំលែកឱ្យអ្នកទេ " ។

៦. ខ្ញុំពេញចិត្តយកគំរូតាមសត្វស្រមោច ព្រោះសត្វស្រមោចជាសត្វ
ឧស្សាហ៍ ចេះគិតគ្រៀមបម្រុងស្បៀងអាហារនៅពេលខ្វះខាត ។

៧. ចរិតលក្ខណៈតូអង្គ ៖

- ស្រមោច ជាសត្វឧស្សាហ៍ល្បាយាម ចេះបម្រុងស្បៀងទុក
ការពារនៅពេលខ្វះខាត ។ តែស្រមោចក៏ជាសត្វដែលមានចិត្ត
កំណាញ់មិនចេះចែករំលែកដល់អ្នកស្រែកឃ្លានដែរ ។
- វៃ ជាសត្វខ្ជិលច្រអូស គិតតែពីការសប្បាយភ្លេចខ្លួន មិនគិត
ខ្វល់ខ្វាយពីភាពខ្វះខាត ។

រឿង កុមារណារិន

ណារិន រស់នៅតាមមាត់ទន្លេ។ ឪពុកណារិន បានបង្ហាត់ណារិន ឱ្យចេះហែលទឹកតាំងពីក្មេងៗ។ ណារិន ព្យាយាមហ្វឹកហាត់ហែលទឹកយ៉ាង ស្មាត់ជំនាញ។ ថ្ងៃមួយ មានក្មេងមួយក្រុមកំពុងហើកគ្រឿងរលេងទឹក ទន្លេក្រោយផ្ទះណារិន។ មួយសន្ទុះក្រោយមក ស្រាប់តែឮសំឡេងក្មេងៗ ស្រែក ៖ " ឮយផង មានអ្នកលង់ទឹកហើយ ! "។ ឮភ្លាមណារិនឆក់បាន ក្រមាស្ទុះវិងទៅមាត់ទន្លេ ឃើញក្មេងម្នាក់កំពុងលិចអណ្តែតៗ។ ណារិន លោតចុះក្នុងទឹក ហែលទៅជិតកុមារនោះ រួចបោះក្រមាឱ្យគោង។ ណារិន ហែលអូសរហូតដល់ច្រាំងទើបស្រង់អ្នកលង់ទឹកឡើងគោក។ អ្នកនៅទី នោះ នាំគ្នាជួយសង្គ្រោះអ្នកលង់ទឹក។ អ្នកភូមិសរសើរណារិនគ្រប់ៗគ្នា។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ២

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖ “ ស្នាត់ ហ្វឹក ហើរ លង់ ច្រាំង សង្រ្គោះ ស្មុះ ” ។
២. ចូរកេបដិតសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ រស់ អណ្តែត ឮ សរសើរ ” ។
៣. ចូរកេបវេចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ល្ងាយាម ” ។
៤. ចូរកេសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ កំពុង ” ។

ខ. សំណួរ

១. តើណារិនរស់នៅឯណា? ហើយណារិនមានជំនាញអ្វី ?
២. តើអ្នកណាជាអ្នកបង្ហាត់បង្រៀនជំនាញនេះដល់ណារិន ?
៣. ចូរអ្នករៀបរាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍ ដែលណារិនបានជួយសង្រ្គោះក្មេងលង់ទឹក។
៤. តើក្នុងរឿងនេះ ព្រឹត្តិការណ៍ណាដែលសំខាន់ជាងគេ ? ព្រោះអ្វី ?
៥. តើណារិន មានចរិតលក្ខណៈដូចម្តេចខ្លះ ?
៦. ហេតុអ្វីបានជាណារិនបោះក្រមាឱ្យអ្នកលង់ទឹកគោង ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ២

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- ស្នាត់ (កិ.វិ. ឬ គុ.) ៖ ថ្និត ជំនាញ ប្រាកដ។ **ន.** ចេះស្នាត់ ចាំស្នាត់ គំនិតស្នាត់ ។ ស្នាត់ស្នាញ ស្នាត់ជំនាញ ស្នាត់ណាស់ ស្នាត់ជំនាញ ជាង ។
- ហ្វឹក (ស.) (កិ.) ៖ ហាត់ ហាត់ឱ្យថ្និត បង្វឹក។ **ន.** ហ្វឹកខ្លួន ហ្វឹកហាត់ ។
- ហើរ (កិ.) ៖ ស្រែកបន្លឺសូរសព្ទ ឮខ្ពស់គ្រលួចស្រួចឡើង ឬស្រែកបន្លឺសូរសព្ទគឺកកឯខ្ពស់គ្រលួចស្រួច ឡើងព្រមគ្នាយកជ័យ ឬដោយសេចក្តីរីករាយ ក្នុងការលេងកំសាន្តសប្បាយជាដើម។ **ន.** ហើរយកជ័យ ហើរសប្បាយ ហើរក្រេវៗ ហើរគម្រោង ហើរឡើងខ្លាច ។
- លង់ (កិ.) ៖ ជ្រុល ស៊ុន ហួស។ **ន.** លង់គំនិត លង់ដៃ លង់សម្តី ។ លង់ទឹកលិចក្នុងទឹកត្រជរហែល ឡើងល្បួច។
- ច្រាំង (ន.) ៖ រឹមស្ទឹង ទន្លេ សមុទ្រ ... (គួរកុំច្រឡំពាក្យច្រាំង នេះនឹងពាក្យ ច្រាំង) ។
- សង្រ្គោះ (ន.) ៖ ការទំនុកបម្រុង ការជួយឱ្យបានសុខស្រួល ។ **ន.** ចិញ្ចឹមរក្សាដោយសង្រ្គោះ ឱ្យប្រាក់ដោយ សង្រ្គោះ ។

- សុះ (កិ.) ៖ រត់ឬបោលពេញសម្មុះ ពេញទំហឹង។
ន. សុះភ្លែត។

២. បដិសព្ទ

- រស់   ៖   ស្លាប់
- អណ្តែត   ៖   លិច
- ឡ   ៖   ផ្លូវ
- សរសើរ   ៖   បង្ហាប់

៣. វេទនសព្ទ

- ព្យាយាម ខំប្រឹង ប្រឹងប្រែង សង្វាត ។

៤. សទិសសព្ទ

- កំពុង   (គុ.) ៖ ដែលពេញកំពូក កណ្តាលឡើងមិនរាបស្មើ។ ន. ពេញកំពុង, ផ្កាល់កំពុង ។
- កំពុង   (និ.) ៖ កាលក្នុង កាលដែលជាប់នៅក្នុងរោង។
ន. កំពុងធ្វើការ កំពុងស៊ី កំពុងនិយាយ ... ។
- កំពង់   (ន.) ៖ ទឹកឡើងនៅមាត់ទឹកដែលធនានុជនចុះឡើងឬចតទូកជាដើម។ ន. កំពង់ទូក កំពង់កប៉ាល់ កំពង់ទឹក។ បញ្ចុះកំពង់គឺស៊ី (ព. ទ្រ.) ។

ខ. ចម្លើយ

១. ណារិន រស់នៅតាមមាត់ទន្លេ ហើយណារិនមានជំនាញខាងហែលទឹក។
២. ជំនាញនេះ ឌីពុកណារិនជាអ្នកបង្ហាត់បង្រៀនណារិន។
៣. រៀបរាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍ ដែលណារិនបានជួយសង្គ្រោះក្មេងលង់ទឹក ៖
  - ក្រោយពីឮសំឡេងក្មេងៗស្រែក ៖ " ជួយផងមានអ្នកលង់ទឹក ហើយ ! "។ ណារិន ឆាប់បានក្រមាស្មុះទៅមាត់ទន្លេ ឃើញក្មេងម្នាក់កំពុងលិចអណ្តែត។
  - ណារិនលោតចុះក្នុងទឹក ហែលទៅជិតកុមារនោះ រួចបោះក្រមាឱ្យគោង។ ណារិនហែលអូសអ្នកលង់ទឹក រហូតដល់ច្រាំង ទើបស្រង់ឡើងគោក។ អ្នកនៅទីនោះ នាំគ្នាធ្វើចលនាជួយសង្គ្រោះកុមារនោះ។ អ្នកភូមិអរគុណ និងសរសើរណារិនគ្រប់ៗគ្នា។
៤. ព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ជាងគេក្នុងរឿងនេះ គឺណារិនបោះក្រមាឱ្យអ្នកលង់ទឹកគោង រួចហែលអូសអ្នកលង់ទឹករហូតដល់ច្រាំង ទើបស្រង់ឡើងគោក។ ព្រឹត្តិការណ៍នេះបង្ហាញពីអំពើល្អ និងភាពឈ្លាសវៃរបស់ណារិន។
៥. ណារិនមានចរិតលក្ខណៈល្អ ចេះជួយសង្គ្រោះអ្នកលង់ទឹកឱ្យរួចផុតពីសេចក្តីស្លាប់។
៦. ព្រោះបើណារិនទៅចាប់ស្រង់អ្នកលង់ទឹកនោះដោយផ្ទាល់ដៃ នោះណារិននឹងត្រូវអ្នកលង់ទឹកឱបក្រៀកជាប់មិនអាចឱ្យណារិនហែលទឹករួច ហើយអាចគ្រោះថ្នាក់លង់ទឹកទាំងអស់គ្នា។

រឿង យ៉ារីមើលថែម្ហូប

ថ្ងៃមួយ ពេលម្តាយឪពុកទៅធ្វើការបោត់ យ៉ារីនៅចាំផ្ទះមើលថែ ម្ហូបតូចៗ នាងនាំម្ហូបលេងបត់ក្រដាសធ្វើជាផ្កាៗ នាងបានដាក់ក្រដាស កន្ត្រៃ កាំបិតរាយបាយជុំវិញខ្លួន។ ម្ហូបប្រុសនាងរីករាយណាស់។ វាវា ចុះឡើងតាមឆក់ដណ្តើមក្រដាស កាំបិត កន្ត្រៃពីបងៗ នៅពេលយ៉ារីមិន បានប្រយ័ត្ន ម្ហូបនាងឆក់ចាប់ត្រូវមុខកាំបិតមុតដៃហូរឈាមបន្តិច។ ម្ហូប នាងយំយ៉ាងខ្លាំងៗ យ៉ារីភ័យណាស់ ស្ទុះទៅយកអាវកុល និងសំឡឹមក លាងឈាមចេញ រួចយកបង់រុំរបូសឱ្យម្ហូប។

ពេលម្តាយឪពុកនាងត្រឡប់ពីធ្វើការវិញ យ៉ារីនិយាយរឿងនេះប្រាប់ ពួកគាត់។ ម្តាយឪពុកនាងមិនបន្ទោសនាងទេ តែគាត់ណែនាំយ៉ារីដោយ ពាក្យផ្អែមល្អៗ ៖ " កូនដឹងទេ! ការលេងដោយប្រើវត្ថុមានមុខមុតចុងស្រួច

វាទាំងឡាយមានគ្រោះថ្នាក់ បើយើងមិនប្រុងប្រយ័ត្ន។ នេះមុតត្រឹមដៃ ចុះបើ
 ចុងកាំបិតត្រូវភ្នែកនោះ គ្រោះថ្នាក់កាន់តែធំហើយ។ ថ្ងៃក្រោយ ពេលកូន
 នាំប្អូនលេង កូនគួរជ្រើសរើសល្បែងណាមានសុវត្ថិភាពដូចជាការគូររូប
 ផាត់ពណ៌ ល្បែងបត់ក្រដាសធ្វើទូក ធ្វើរបសត្វស្លាបជាដើម ដែលកិច្ចការ
 ទាំងនោះមិនចាំបាច់ប្រើកាំបិតកន្ត្រៃ ។ យ៉ាវីឆ្លើយ ៖ “ ចាសម៉ាក់ ! ខ្ញុំនឹង
 ធ្វើតាមដំបូន្មាននេះ ។ ”

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ៣

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖ “ រាយ បន្ទោស ដំបូន្មាន សុវត្ថិភាព ផាត់ ” ។
២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ តូច ឌីពុក ប្អូន ” ។
៣. ចូររកអរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ម្តាយ ” ។
៤. ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ វា ចិត ” ។

ខ. សំណួរ

១. ពេលម្តាយមិននៅផ្ទះ តើយ៉ាវីត្រូវធ្វើអ្វី ?
២. តើយ៉ាវីនាំប្អូនធ្វើអ្វី ?
៣. តើមានរឿងអ្វីកើតឡើង ចំពោះប្អូនប្រុសនាងយ៉ាវី ? រឿងនេះ
 បណ្តាលមកពីអ្វី ?
៤. តើម្តាយឌីពុកនាង ត្រើនរិទ្ធកនាងយ៉ាងដូចម្តេច ?
៥. តើយ៉ាវីមានចរិតលក្ខណៈដូចម្តេចខ្លះ ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ៣

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- រាយ (ភិ.) ៖ ដាក់អ្វីៗពីសព្វាសមិនមូលគ្នា ឥតសណ្តាប់ធ្នាប់។ ឧ. រាយអីភ័ន់ពេញផ្ទះ ក្មេងរាយសំរាមកញ្ចាំមុខផ្ទះ ។
- រាយ (គុ. ឬ ភិ.វិ.) ៖ ដែលរលែកចេញ ដែលមិនមែនជាចង្កោមមិនមែនជាដុំ។ ឧ. ប្រាក់រាយ ប្រាក់រាយរងដែលរលែកចេញដោយខ្សែក (ព. ផ្ទ. ប្រាក់ដុំ) ។
- បន្ទោស (ភិ.) ៖ ស្តីឱ្យដោយគ្រាន់តែប្រាប់ទោសកំហុសឥតមានជេរវាយ ឬធ្វើទោសអ្វី ។ ឧ. ម្តាយបន្ទោសកូន ។
- ដំបូន្មាន (ន.) ៖ សេចក្តីទូន្មាន ឱវាទ ពាក្យប្រដៅ ។ ឧ. ឱ្យដំបូន្មាន ស្តាប់ដំបូន្មាន។
- សុវត្តិភាព (ន.) ៖ ការមានសុស្តី ការប្រកបដោយសេចក្តីសុខ។ ឧ. បានត្រឡប់មកដល់ស្រុកវិញដោយសុវត្តិភាព ។ល។
- ផាត់ (ភិ.) ៖ រលីងត្រីងៀត ឬសាច់ងៀតដែលបុកល្អិតជាមួយនឹងខ្លាញ់ជ្រូក ... ។
- ផាត់ (ភិ.) ៖ ទាត់ប្រាន វែកនឹងដៃឱ្យងាក ឱ្យបែរចេញឬកៀសកៀររាចនឹងដៃ។ ឧ. ផាត់រ៉ាងនន ផាត់អង្ករ ។

២. បដិសព្ទ

- តូច * ធំ
- ឌីណុក * ម្តាយ
- ប្អូន * បង

៣. វេរចនសព្ទ

- ម្តាយ ម៉ាក់ មែ មាតា ញាមស្រី។

៤. សទិសសព្ទ

- វា (បុ. ស.) ៖ គេ ពាក្យសម្រាប់និយាយជាជំនួសឈ្មោះ មនុស្សក្មេងជាង ឬមនុស្សថ្នាក់តូចទាបជាង ឬក៏សត្វតិរច្ឆាន រត្ត ធម្មជាតិ ... ផ្សេងៗ ។
ន. ហាមពួកក្មេងកុំឱ្យវាលេងទឹក កូនខ្ញុំវាលឺ កូនគោវាយ់រកមេវា ការុងវាតូចច្រកអង្ករមិន អស់ គំនិតវាវា ។ល។
- វាវ (ភិ.) ៖ លួនដោយប្រវា។ ន. កូនតូចទើបចេះវាវ ស្រមោចវាវអសាវ ។ បោះទងចេញ ឬបោះ ទងគោងចាប់។ ន. ល្អវាវ ត្រឡាចវាវឡើង ច្រើង ម្លូវាវតាមជន្លង់ ។
- វៀវ (ភិ.) ៖ លើកលែង គម ឈប់ខាន អត់មិនធ្វើ។ ន. វៀវចាកទុច្ចរិត ឈប់មិនកាន់ទុច្ចរិត។ វៀវតែ និ. លើកតែ លើកលែងតែ។ វៀវត្រី សាច់ គមត្រីសាច់ ។ វៀវបង់ លះបង់ លះ ចោលបង់ ។ វៀវលែង លះលែង លះ ស្រឡះ។ វៀវលែងតែ និ. លើកលែងតែ។

ខ. ចង់ស៊ីអ្វីស៊ីចុះ រៀបលែងតែចេកពងមាន់៣
ស្លឹកខ្ញុំ ទុកប្រគេនលោក ។ គេទៅទាំងអស់
គ្នា រៀបលែងតែខ្ញុំ ត្រូវនៅចាំផ្ទះ ។

- បិត (ភី.) ៖ កាន់ទប់ដោយដៃទាំងពីរ កូត ប្រូម សម្រួច
ដោយមុខកាំបិតបន្ទោះ ឬកាំបិតឯទៀតក៏
បាន។ ខ. បិតបន្ទោះ បិតផ្តៅ បិតឈើស្រួច
បិតសម្រួច។ ចំហុយយកញើស ឱ្យស្រក់ចុះ
ក្នុងតម្រងឱ្យកើតបានជាសុភ។ ខ. បិតស្រា។

- បិទ (ភី.) ៖ ខ្ទប់ រាំង ធ្វើឱ្យជិត។ ខ. បិទទ្វារ បិទផ្លូវ ។
ដាក់ផ្ចិតភ្ជាប់ , ទឹប។ ខ. បិតមាស ។

ខ. ចម្លើយ

១. ពេលម្តាយមិននៅផ្ទះ យ៉ារីនៅចាំផ្ទះមើលថែប្អូនតូច។
២. យ៉ារីនាំប្អូនលេង ដោយបត់ក្រដាសធ្វើជាផ្កា។
៣. រឿងដែលកើតឡើងចំពោះប្អូនប្រុសនាងយ៉ារី គឺប្អូននាងឆក់ចាប់
ត្រូវមុខកាំបិតមុតដៃក៏ហូរឈាមបន្តិច។ រឿងនេះបណ្តាលមកពី
នាងយ៉ារីមិនប្រយ័ត្ន ដោយនាងបានដាក់ក្រដាស កន្រ្តៃ កាំបិត
រាយប៉ាយជុំវិញខ្លួន។
៤. ម្តាយឪពុកនាងក្រើនរំពួកនាងថា ថ្ងៃក្រោយ ពេលកូននាំប្អូនលេង
កូនគួរជ្រើសរើសល្បែងណាមានសុវត្ថិភាពដូចជា ការគូររូបដាក់
ពណ៌ បត់ក្រដាសធ្វើរត្តុផ្សេងៗដែលមិនប្រើកាំបិត កន្រ្តៃ មូល។
៥. យ៉ារីជាបងស្រីដ៏ល្អ ចេះមើលថែប្អូនប្រុស នាំប្អូនលេងនៅពេល
ម្តាយឪពុកទៅធ្វើការ។ ប៉ុន្តែនាងមានការធ្វេសប្រហែសមិនយក
ល្បែងដែលមានសុវត្ថិភាពមកឱ្យប្អូនលេងទេ។

រឿង គោនិចហ៊ុន

មានសត្វគោមួយ បានចុះទៅផឹកទឹកត្រពាំង។ កូនហ៊ុនឃើញក៏
 ស្រែកហាម ៖ " ឈប់សិន ! ឯងមិនត្រូវមកផឹកទឹកនៅទីនេះទេ ព្រោះជា
 ត្រពាំងរបស់ខ្ញុំ " ។ គោឆ្លើយតប ៖ " យើ ! អាច្រមក ឯងចេះដឹងអី ប្រយ័ត្ន
 យើងជាន់ស្លាប់ណា ! " ។ កូនហ៊ុន ឮដូច្នោះក៏រត់ប្រាប់មេរា ៖ " ម៉ែ ! ម៉ែ !
 មានអ្វីធំណាស់ ! វាមកផឹកទឹកត្រពាំងយើងហើយ គំរាមជាន់កូនឱ្យស្លាប់
 ទៀតផង " ។ មេហ៊ុនសួរកូន ៖ " តើវាធំប៉ុនណា ? " ។ មេហ៊ុនខំបំបោងខ្លួន
 ធំ រួចសួរកូន ៖ " តើវាធំប៉ុននេះមែនទេ ? " ។ កូនហ៊ុនឆ្លើយ ៖ " ទេ ! ទេ !
 វាធំជាងនេះឆ្ងាយណាស់ " ។ មេហ៊ុនខំបំបោងខ្លួនឱ្យធំជាងមុនទៀត រួច
 សួរកូន ៖ " តើវាធំប៉ុននេះមែនទេ ? " ។ កូនហ៊ុនឆ្លើយ ៖ " ទេ ! វាធំជាងនេះ
 ទៅទៀត " ។ មេហ៊ុន ខំបំបោងខ្លួនឱ្យធំថែមទៀត រហូតដល់បែករយះខ្លួន
 ហើយក៏ស្លាប់ទៅ។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ៤

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖ " ជាង ត្រពាំង មេ តំរម ស្រែក ហាម "។
២. ចូរកមដិសទ្ធីនិងពាក្យ ៖ " ឆ្ងាយ ស្លាប់ ចុះ ប្រយ័ត្ន "។
៣. ចូរកសទិសសទ្ធីនិងពាក្យ ៖ " សួរ "។
៤. ដូចម្តេចដែលហៅថានាមសាធារណ៍ ? ចូរស្រង់នាមសាធារណ៍ នៅក្នុងរឿងខាងលើនេះឱ្យបានចំនួន៥ពាក្យ។

ខ. សំណួរ

១. ពេលសត្វគោចុះទឹកទឹកត្រពាំង តើកូនហ៊ឺងធ្វើដូចម្តេច ?
២. តើសត្វគោ ថាដូចម្តេចខ្លះចំពោះកូនហ៊ឺង ?
៣. តើសម្តីសត្វគោ ទៅលើសត្វហ៊ឺងត្រូវឬទេ ? ហេតុអ្វី ?
៤. តើសត្វហ៊ឺង និងសត្វគោ មានចរិតលក្ខណៈដូចម្តេចខ្លះ ?
៥. តើរឿងនេះមានព្រឹត្តិការណ៍អ្វីខ្លះ ?
៦. ចូរអ្នកប៉ាន់ស្មានមើលថា តើមេហ៊ឺងអាចបញ្ឈប់ការបំបោងខ្លួនឬទេ ? ព្រោះអ្វី ?

អំណាចវិញ្ញាសាទី ៤

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- ដាន់ (កិ.) ៖ ដាក់ជើងសង្កត់សិប្បដីលើ។ គ្រូតក្រាលើ។
ខ. ដាន់ស្រុក, ដាន់ខេត្ត។ ឡើងពានលើ
ឡើងទំព័រលើចឹកដាប់ ធ្វើសន្តរកិច្ច (ប្រើ
សម្រាប់សត្វតិរច្ឆាន) ។ ថ្ងៃដាន់ ថ្ងៃចាំង
ត្រូវកំពុងដេកលក់ ។
- ដាន់ (ន.) ៖ ផ្ទាក់ : ផ្ទះពីរដាន់ ។ ដែលគ្រូតលើគ្នា ។
ខ. សំណត់ពីរដាន់ ។ កាល សម័យ គ្រា។ ដាន់
នេះមិនដូចដាន់ពីដើមទេ ។
- ត្រពាំង (ន.) ៖ ផ្ទុកធំកើតពីមនុស្សជីកសម្រាប់ដក់ទឹក ឬ
កើតដោយសារកម្លាំងទឹកហូរច្រោះក៏មាន។
- មេ (ន.) ៖ ម្តាយ (ចំពោះតែសត្វតិរច្ឆាន)។ ខ. មេក្របី
មេគោ មេមាន់ មេសេះ ...។
- គំរាម (កិ.) ៖ កំហែង។ ខ. គំរាមឱ្យខ្លាច។
- គំរាម (គុ. ឬ កិ. វិ.) ៖ ដែលកំហែងឱ្យខ្លាច។ ខ. សម្តីគំរាម
និយាយគំរាម ស្រែកសន្ធាប់គំរាម ។
- ស្រែក (កិ.) ៖ បញ្ចេញសម្រែក។ ខ. ស្រែកច្រៀង ស្រែក
បទ ស្រែកយំ ស្រែកសួរ ស្រែកហៅ។

- ហាម (កិ.) ៖ ប្រាម ឃាត់។ ឧ. ហាមមិនឱ្យចូល ហាមពួក ក្មេងមិនឱ្យមាត់។ ហាមឃាត់ ឃាត់យ៉ាង តឹងតែង ។ ហាមប្រាម ប្រាមប្រាប់ ឬប្រាប់ ប្រាម ឃាត់ដោយមានបម្រាម ។

- ហាម (ន.) ៖ រឹម (ចំពោះតែវត្ថុរឹងដែលមានកម្រាស់តិច)។ ឧ. ហាមថាស ហាមតុ ។

២. បដិសព្ទ

- ឆ្ងាយ = ជិត
- ស្លាប់ = រស់
- ចុះ = ឡើង
- ប្រយ័ត្ន = ប្រហែស

៣. សទិសសព្ទ

- សួរ (កិ.) ៖ ពោលពាក្យឆ្ពោះទៅរកអ្នកដទៃឱ្យគេឆ្លើយតប ឱ្យគេប្រាប់។ ឧ. សួរដំណឹង សួរឱ្យដឹងការណ៍ ។ សួរនាំ សួរឱ្យណែនាំ ។ សួរមាត់សួរពាក្យ សួរ បញ្ជាក់ឱ្យដឹងថាបាននិយាយមែនឬទេ ?
- សូ (កិ.) ៖ ដើរលើស្នូឬលើអ្វីៗដែលមានគ្រឿងតោងផង។ ឧ. សូស្តានឬស្សី សូសូ សូមែកឈើ។ សូព្រ័ត្រ កាន់សំណុំកន្ទុយក្លោករាំដើរសូលើព្រ័ត្រចង ខ្លែង។ ឧ. ល្បែងសូព្រ័ត្រ ។

៤. ដែលហៅថា នាមសាធារណ៍ គឺជា នាមសម្គាល់មនុស្ស សត្វ រុក្ខជាតិ ទឹកដី រុក្ខ ទូទៅ មិនចំពោះ។

ស្រង់នាមសាធារណ៍នៅក្នុងរឿង ឱ្យបានចំនួន៥ពាក្យ ៖ ហ៊ឹង គោ កូន មេ ត្រពាំង។

ខ. ចម្លើយ

១. ពេលសត្វគោចុះពីកទឹកត្រពាំង កូនហ៊ឹងស្រែកហាម ៖ " ឈប់សិន ! ឯងមិនត្រូវមកជីកទឹកនៅទីនេះទេ ព្រោះជាត្រពាំងរបស់ខ្ញុំ "។

២. សត្វគោ ៖ " យើ ! អាច្រមក ឯងចេះដឹងអី ប្រយ័ត្នយើងជាន់ស្លាប់ណា ! "។

៣. សម្តីសត្វគោ ពោលទៅកាន់សត្វហ៊ឹងពិតជាត្រូវ ដោយហេតុថា សត្វគោមានមាត់ធំជាងសត្វហ៊ឹងរាប់សិបដង រីឯសត្វហ៊ឹងមានទំហំតូចជាងសត្វគោខ្លាំងណាស់។

៤. សត្វហ៊ឹង ជាសត្វមានអំនួត មិនចេះប្រមាណមានខ្លួន។ សត្វគោ ជាសត្វអាងមានខ្លួនធំ គំរាមនិងប្រមាថកូនហ៊ឹង។

៥. រឿងនេះមានព្រឹត្តិការណ៍ ៖

- កូនហ៊ឹងគំរាមសត្វគោ មិនឱ្យចុះពីកទឹកត្រពាំង។
- សត្វគោគំរាមសត្វហ៊ឹង។
- មេហ៊ឹងខំបំបោងខ្លួនឱ្យធំ ដើម្បីឱ្យសត្វគោញញើត។

៦. តាមការប៉ាន់ស្មាន មេហ៊ឹងមិនអាចបញ្ឈប់ការបំបោងខ្លួនទេ ព្រោះមេហ៊ឹងកំពុងតែមានអំនួត។

កុមារចូលចិត្តលេងល្បែងកំសាន្តផ្សេងៗ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ល្បែងកំសាន្តខ្លះ នាំមកនូវភាពសប្បាយរីករាយ សាមគ្គីភាព ការលូតលាស់ផ្នែកប្រាជ្ញាជាដើម តែល្បែងកំសាន្តខ្លះទៀត អាចនាំឱ្យអន្តរាយដល់ខ្លួន និងបង្កការលំបាកដល់ដទៃទៀតផង។

ល្បែងកំសាន្តខ្លះដូចជាការលេងទឹក ការឡើងដើមឈើ ការលេងគ្រាប់មិនទាន់ផ្ទុះ និងគ្រឿងផ្ទុះ អាចធ្វើឱ្យអ្នករមួស ពិការ ឬចាំតែបង់ជីវិត។ ចំណែកការលេងបាល់ទាត់តាមទីសាធារណៈ ពិសេសតាមចិញ្ចើមផ្លូវ អាចនាំឱ្យខ្លួនអ្នកមានគ្រោះថ្នាក់ និងអាចបង្កគ្រោះមហន្តរាយដល់អ្នកដទៃផងដែរ។ ល្បែងកំសាន្តខ្លះ ផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ច្រើនណាស់។ ការលេងកីឡាបាល់ទាត់ បាល់ទះ បាល់បោះ វាយសី លោតអន្ទាក់ ហាត់

ប្រាណអាចធ្វើឱ្យអ្នកលេងមានសុខភាពល្អ។ ប៉ុន្តែការលេងកីឡា គប្បីរក
កន្លែងសមរម្យទើបមានសុវត្ថិភាព រីឯការកំសាន្តខ្លះទៀត ដូចជាការលេង
អុក លេងដែក និងខ្លាស៊ីគោធ្វើឱ្យសប្បាយរីករាយផង លូតលាស់ផ្នែក
ប្រាជ្ញាផង ព្រោះអ្នកលេងខំគិតគ្រិះរិះពិចារណារកវិធីលេង ដើម្បីយក
ជ័យជម្នះលើដៃគូ។

សិស្សានុសិស្សគ្រប់រូប គប្បីខិតខំសិក្សា និងលេងកីឡាដើម្បីទទួល
បានចំណេះវិជ្ជា សុខភាព និងប្រាជ្ញាស្មារតីភ្លឺថ្លា។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ៥

ក. រៀនពាក្យ

- ១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖
“ កំសាន្ត សាមគ្គី សុខភាព សមរម្យ សិស្សានុសិស្ស ប្រាជ្ញា ”។
- ២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ជ័យជម្នះ លំបាក ” ។
- ៣. ចូររកវេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ អន្តរាយ សិក្សា ” ។
- ៤. ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ មាន អ្នក ” ។
- ៥. ចូរស្រង់នាមសាធារណ៍ពីក្នុងអត្ថបទខាងលើនេះចំនួនប្រាំពាក្យ។

ខ. សំណួរ

- ១. តើល្បែងកំសាន្តណាខ្លះ ដែលនាំមកនូវភាពរីករាយ សាមគ្គីភាព ?
- ២. តើល្បែងណាខ្លះដែលនាំឱ្យអន្តរាយ និងបង្កការលំបាកដល់ឪពុក
ម្តាយ ?
- ៣. តើល្បែងកំសាន្ត បានផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍យ៉ាងណាខ្លះ ?
- ៤. តើល្បែងកំសាន្តណាខ្លះ ដែលនាំឱ្យប្រាជ្ញាលូតលាស់ ? ព្រោះអ្វី ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ៥

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- កំសាន្ត (កិ.) ៖ សម្រាកចិត្ត ធ្វើឱ្យក្សាន្តចិត្ត លំហើយចិត្ត ធ្វើចិត្តឱ្យស្រាកស្រាន្ត ឱ្យស្បើយចាកអារម្មណ៍ផ្សេងៗ។
ន. ដើរលេងកម្សាន្តចិត្ត។
- សាមគ្គី (ន.) ៖ សេចក្តីព្រមព្រៀង សេចក្តីព្រម ព្រឹសជាមួយគ្នា ដំណើរស្រុះគ្នា។
ន. សាមគ្គីជាគុណសម្បត្តិដ៏សំខាន់ មួយរបស់សត្វលោក ។
- សុខភាព (ន.) ៖ ភាពជាសុខ សេចក្តីសុខ ។
- សមរម្យ (គុ. ឬកិ.វិ.) ៖ ដែលត្រូវបែប ត្រូវយ៉ាង មិនទាស់ភ្នែក។
ន. ស្លៀកពាក់សមរម្យ ។
- សិស្សានុសិស្ស (ន.) ៖ សិស្សនិងសិស្សបន្ទាប់ គឺសិស្សនៃ សិស្ស សិស្សតូចនិងសិស្សធំ ឬ សិស្សផ្ទាល់និងចៅសិស្ស ។
ន. ពួកសិស្សានុសិស្ស ។
- ប្រាថ្នា (ន.) ៖ មានប្រាថ្នា ឥតប្រាថ្នា ។ ប្រាថ្នា ញាណ ប្រាថ្នានិងញាណ ឬញាណ ដែលអាស្រ័យនឹងប្រាថ្នា ការយល់ ជាក់ច្បាស់។

២. បដិសព្ទ

- ជ័យជម្នះ * បរាជ័យ
- លំបាក * ស្រណុក ស្រួល

៣. វេទនសព្ទ

- អន្តរាយ វិនាស បាត់បង់ សូន្យបង់ ខូចប្រយោជន៍
- សិក្សា ការរៀន ការសូត្ររៀន ការហ្វឹក ការហ្វឹកហាត់ ការស្វាឡាយ សិក្ខា ។

៤. សទិសសព្ទ

- មាន (ភី.) ៖ បាន កប ប្រកបដោយ កើត បរិបូរដោយ គង់នៅ បិតនៅ។
- មៀន (ន.) ៖ ចង្អុំ វែងស្រោបគល់ដងកាំបិត ឬផ្កាកំដៅដើមឱ្យ ជាប់មាំត្រង់អន្សា។ ខ. មៀនកាំបិត។
- មៀន (ន.) ៖ ឈ្មោះឈើមួយប្រភេទ ជាដំណាំស្រុកផ្លែមូលៗ ទំហំខ្លាតមេដៃ វេលាទុំមានក្លិនសាច់ក្រអូប មាន រសផ្អែម ប្រើជាបង្កែម។
- អ្នក (បុ.ស.) ៖ ឈ្មោះបុគ្គលដែលត្រូវនិយាយទៅរកក្នុងទី ចំពោះមុខ សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋហៅគ្នាដោយ សេចក្តីគួរសម មិនចេញឈ្មោះបុគ្គលនោះ (ប្រើបានទាំងបុរសទាំងស្រ្តី)។ ខ. អ្នកអញ្ជើញ ទៅណា ? អញ្ជើញអ្នកចូលអង្គុយលេងសិន ! អ្នកស្រីសុខសប្បាយទេឬ ? ។ សាធារណជន ហៅបងផ្លែក៏ប្រើពាក្យ អ្នក ដែរ ។

- នាក់   ៖ (សំឡាតុគ្រោះ) ពាក្យសម្រាប់ប្រើដាក់ខាងចុងសំឡា ដើម្បីឱ្យដឹងចំនួនមនុស្ស។ ឧ. ប្រុសមួយនាក់ ស្រីពីរនាក់ ក្នុងផ្ទះនេះមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ ?

៥. ស្រង់នាមសាធារណ៍ក្នុងអត្ថបទខាងលើនេះចំនួនប្រាំពាក្យ ៖
 កុមារ ឪពុក ម្តាយ បាល់ សី។

ខ. ចម្លើយ

១. ល្បែងកំសាន្ត ដែលនាំមកនូវភាពរីករាយ សាមគ្គីភាពមានល្បែងកីឡាបាល់ទាត់ បាល់ទះ បាល់បោះ វាយសី លោតអន្ទាក់។
២. ល្បែងដែលនាំឱ្យអន្តរាយ និងបង្កការលំបាកដល់ឪពុកម្តាយមានការលេងទឹក ការឡើងដើមឈើ ការលេងគ្រាប់មិនទាន់ផ្ទះ និងគ្រឿងផ្ទុះ អាចធ្វើឱ្យរបួស ពិការ ឬបាត់បង់ជីវិត។
៣. ល្បែងកំសាន្ត បានផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដូចជា ៖
  - សុខភាពល្អ
  - សាមគ្គីភាព
៤. ល្បែងកំសាន្ត ដែលនាំឱ្យលូតលាស់ប្រាថ្នាមានការលេងអុក លេងកែក និងខ្លាស៊ីគោ... ព្រោះធ្វើឱ្យសប្បាយរីករាយផង លូតលាស់ផ្នែកប្រាថ្នាផង។ អ្នកលេងត្រូវខំគិតគ្រឹះវិះពិចារណារកវិធីលេង ដើម្បីយកជ័យជម្នះលើដៃគូ។

រឿង ជ័យជម្នះរបស់តុលា

តុលាជាសិស្សថ្នាក់ទី៤។ តុលា មានរាងធាត់កន្ទួល ក្បាលពោះ សុទ្ធតែខ្លាញ់ ភ្នែកលឹប ដំណើរអីកអាកៗ។

ថ្ងៃមួយ សាលាមានកម្មវិធីប្រកួតរត់ប្រណាំង ចម្ងាយ១០០ម៉ែត្រ។ សិស្សជាច្រើនរត់យ៉ាងលឿនដល់ទី តាមពេលវេលាកំណត់។ ចំណែក តុលាវិញរត់អីកអាកៗក្រោយគេ មិនទាន់ទាំងបាន៥០ម៉ែត្រផងហាក់ឈឺស ទៅមុខលែងរួច ដកដង្ហើមតាមមាត់និយាយលែងរួច ដាក់តូទអង្គុយចុះ។ តុលាខ្មាសគេណាស់។ អ្នកគ្រូឃើញដូច្នោះ ក៏ហៅតុលាមកណែនាំ ៖ “ប្អូន ត្រូវហាត់ប្រាណ លេងកីឡា ហាត់រត់ឱ្យបានទៀងទាត់”។ តុលាធ្វើតាម ដំបូន្មានអ្នកគ្រូជាប្រចាំ។ មិនយូរប៉ុន្មាន តុលាស្រកក្បាលពោះ ហើយ ស្រាលខ្លួនជាងមុន។ វាអាចរត់ លោត លេងកីឡាដោយមិននឿយហត់។

ថ្ងៃរត់ប្រណាំងលើកទី២ មកដល់ជាថ្មី។ ម្តងនេះ តុលារត់យ៉ាងលឿនស្ទុះដល់ទីមុនគេ។ អ្នកឈរមើលធ្វើភ្នែកស្លៀកដោយនឹកស្មានមិនដល់។ បន្តិចមក ទើបគេនាំគ្នាទះដៃប្រារអបអរសាទរ។ សិស្សទាំងអស់សរសើរតុលាគ្រប់ៗគ្នា។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ៦

ក. រៀនពាក្យ

- ១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖
  - “ កន្រ្ទល អឹកអាក ប្រកួត គយូស ខៀយ ស្លៀ ប្រាវ ”។
- ២. ចូរអកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ធាត់ លឿន ស្រាល សរសើរ ”។
- ៣. ចូរអកវេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ទូន្មាន ”។
- ៤. ចូរអកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ គូទ ”។
- ៥. ចូរស្រង់នាមសាធារណ៍ពីក្នុងអត្ថបទខាងលើនេះចំនួនប្រាំពាក្យ ។

ខ. សំណួរ

- ១. តើតុលាមានរាងយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ២. តើតុលារត់ប្រណាំងឈ្នះគេឬទេ ? ហេតុអ្វី ?
- ៣. តើសិស្សទាំងនោះ រត់ដល់ទីតាមពេលកំណត់ឬទេ ?
- ៤. តើអ្នកគ្រូ ហៅតុលាមកណែនាំយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ៥. តើតុលាធ្វើតាមដំបូន្មានអ្នកគ្រូដែរឬទេ ? ហើយបានទទួលលទ្ធផលដូចម្តេចខ្លះ ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ៦

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- កន្រ្ទល (គុ.) ៖ លេ ននលមិនសមរម្យ។ ន. រាងកន្រ្ទល ។
- អឹកអាក (គុ. ឬកិ.វិ.) ៖ ដែលដើរយោលខ្លួនចឹកងាកៗ ឃ្លាងៗ ទៅច្រងទៅស្តាំ (ព្រោះច្រន់ខ្លួន ឬច្រន់ពោះ)។
ន. ដំណើរអឹកអាកៗ , ដើរអឹកអាកៗ ។
- ប្រកូត (កិ.) ៖ ប្រឡងគ្នា ដោយគំនុំ ដោយកំហឹង ឬដោយ ចង់បានផម្មៈ។ ន. ប្រកូតកីឡាបាល់ទាត់។
- តយូស (ន.) ៖ សូរឲ្យយូសៗ ច្រើនផង ។
- ឆៀយ (កិ.) ៖ ព្រួយកាយឬចិត្តដោយធ្វើការច្រន់ ឬដោយធ្វើ ការឥតស្រាក ដោយដើរផ្លូវឆ្ងាយ ។
- ស្នី (គុ.) ៖ ដែលបញ្ឈរស្នឹងលើប ឬលើយទៅលើ។
ន. ធ្វើភ្នែកស្នី , ភ្នែកស្នី។
- ប្រាវ (ន.) ៖ សូរឲ្យដោយកាច់ ជាន់ សង្កត់អ្វីៗដែលស្ងួត ស្រួយ ឬវត្ថុនោះបាក់ ធ្លាក់ ជាដើម ។

២. បដិសព្ទ

- ធាត់   =   ស្តួម
- លៀន   =   ឃឹត
- ស្រាល   =   ច្រន់
- សរសើរ   =   បង្គាប់

៣. វេទនសព្ទ

- ទូន្មាន ដំបូន្មាន ឱវាទ ប្រៀនប្រដៅ។

៤. សទិសសព្ទ

- គូទ (ន.) ៖ អរយវៈត្រង់ចំណែកកាយខាងក្រោយជិតវត្ត
ទ្វារ។ ន. ដាក់គូទអង្គុយ។ បែកអរយវៈនេះ
បុរាណពីដើមហៅថា តពោក ឬត្រពោក សូម្បី
សព្ទថ្ងៃនេះអ្នកបាត់ដំបង អ្នកសៀមរាបជាដើម
ក៏នៅប្រើពាក្យនេះដែរ។ ន. ដាក់តពោកអង្គុយ។
- គូថ (ន.) ៖ អាចម៍ ឧទ្ធារៈ លាមក ។ ន. អង្គុយបន្ទោគូថក្នុង
បង្គន់។

៥. ស្រង់នាមសាធារណ៍ក្នុងអត្ថបទខាងលើនេះចំនួនប្រាំពាក្យ ៖
សិស្ស សាលា គ្រូ ក្បាល ដង្ហើម។

ខ. ចម្លើយ

១. តុលាមានរាងធាត់កន្ទួល ក្បាលពោះសុទ្ធតែខ្លាញ់ ភ្នែកលីប ដំណើរ
អីកអាកៗ។
២. តុលារត់ប្រណាំងមិនឈ្នះគេទេ មកពីវាធាត់មានក្បាលពោះសុទ្ធតែ
ខ្លាញ់ រត់អីកអាកៗក្រោយគេ មិនទាន់ទាំងបាន៥០ម៉ែត្រផងក៏ហត់
ទៅហើយ។
៣. សិស្សទាំងអស់ រត់យ៉ាងលឿនដល់ទីតាមពេលវេលាកំណត់។
៤. អ្នកគ្រូហៅតុលាមកណែនាំថា " ប្អូនគ្រូហាត់ប្រាណ លេងកីឡា
ហាត់រត់ឱ្យបានទៀងទាត់ "។
៥. តុលាបានធ្វើតាមដំបូន្មានអ្នកគ្រូ ដែលបានណែនាំជាប្រចាំ ហើយ
បានទទួលលទ្ធផលល្អ គឺតុលាស្រកក្បាលពោះ ហើយស្រាលខ្លួន
ជាងមុន ហើយរត់លឿនជាងគេទៀតផង។

រឿង ភ្លេចសុចរិត

នៅពេលខ្ញុំកំពុងអង្គុយហូបគុយទាវ ស្រាប់តែមានក្មេងប្រុសម្នាក់
 អង្វរខ្ញុំឱ្យជួយទិញកាសែត។ ពេលនោះ ខ្ញុំមានក្រដាសប្រាក់ប្រាំម៉ឺនរៀល។
 ក្មេងនោះអង្វរខ្ញុំថា ចាំវាយកទៅផ្ទះគេ ហើយវាយកមកឱ្យខ្ញុំវិញ។ ខ្ញុំក៏ឱ្យ
 ប្រាក់នោះទៅវា។ ខ្ញុំចាំវាយរលកមិនឃើញវាយកវិញ ខ្ញុំគិតថាក្មេងនោះ
 ប្រាកដជាបោកប្រាស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំក៏ធ្វើដំណើរទៅធ្វើការ។

មួយអាទិត្យក្រោយមក នៅពេលដែលខ្ញុំដើរចូលហាងគុយទាវដែល
 ខ្ញុំបានឃើញក្មេងពីថ្ងៃមុនមកឈរចាំខ្ញុំ។ ពេលឃើញខ្ញុំ វាដើរមកជិត ហើយ
 ហុចលុយឱ្យខ្ញុំគ្រប់ចំនួន។ ខ្ញុំសួរវា ៖ "ហេតុអ្វីបានជាថ្ងៃមុនឯងគេចពី
 ខ្ញុំ ? "។ វាឆ្លើយដោយទឹកមុខស្រងូត ៖ " ខ្ញុំបាទត្រូវម៉ូតូបុក ទើបមិន
 បានយកប្រាក់មកជូនលោកឮវិញ។ ពេលនេះ ខ្ញុំបានចូរស្រាលក៏យកមក

ជូនលោកឮវិញ " ។ ខ្ញុំពិនិត្យមើលជើងវាឃើញមានរបួសមែន។ ខ្ញុំក៏ឈប់សង្ស័យចំពោះក្មេងនោះទៅ។ វាបានសុំទោសខ្ញុំ ហើយធ្វើដំណើរទៅលក់កាសែតបន្តទៀត។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ៧

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖

" គុយទាវ អង្វរ កាសែត ជូរ គេច ស្រឡាត សង្ស័យ "។

២. ចូររកបដិសន្ធិនិងពាក្យ ៖ " ទៅ ជិត ចូរ "។

៣. ចូររកសទ្ទិសសន្ធិនិងពាក្យ ៖ " វា "។

ខ. សំណួរ

១. តើបុរសនោះបានហូបគុយទាវនៅពេលណា ? ទឹកឆ្អែងណា ?
ហើយមានព្រឹត្តិការណ៍អ្វីកើតឡើង ?

២. តើមានហេតុការណ៍អ្វីដែរ ចំពោះក្មេងប្រុសនោះ ?

៣. តើបុរសនោះយល់ឃើញយ៉ាងដូចម្តេចទៅ ចំពោះក្មេងប្រុសនោះ ?

៤. ចូរប្រាប់ពីកាលអាកាសដែលបុរសនោះ បានជួបក្មេងប្រុសនោះ ជាលើកទីពីរ។ តើបុរសនោះជឿសម្តីក្មេងប្រុសនោះឬទេ ? ហេតុអ្វី ?

៥. ចូរអ្នកបង្ហាញចរិតលក្ខណៈតូអង្គបុរស និងក្មេងប្រុស។

កំណែវិញ្ញាសាទី ៧

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- គុយទាវ (ន.) ៖ ឈ្មោះម្ហូបចិនម្យ៉ាងធ្វើដោយសរសៃម្សៅខ្សោយដែលហាន់ ស្រុះលាយនឹងសាច់ចិញ្ច្រាំ ផ្សំនឹងគ្រឿងផ្សេងៗ។ សរសៃម្សៅហាន់នោះក៏ហៅ គុយទាវដែរ ។
- អង្វរ (កិ.) ៖ ពោលពាក្យលំអុតទទួចបន្ទប់ចិត្ត ឱ្យអាណិត ឱ្យចុះសម្រុង ឱ្យយល់ព្រម តាមបំណងរបស់ខ្លួន។ ឧ. អង្វរឱ្យយល់ព្រមតាម អង្វរឱ្យលែងប្រកាន់ទោស ។ អង្វរចិត្ត សូមឱ្យចិត្តតាម ។
- កាសែត (ន.) ៖ សារព័ត៌មាន សេចក្តីផ្សាយដំណឹងផ្សេងៗ។ ឧ. អានកាសែត រៀងក្នុងកាសែត។
- ដូរ (កិ.) ៖ ប្តូររបស់ ឱ្យរបស់ទៅវិញទៅមកដោយទុកតម្លៃជាស្មើគ្នា។ ឧ. ដូរគោ, ដឹកឪឡឹកទៅដូរស្រូវ។
- គេច (កិ.) ៖ ជៀសវាង។ ឧ. គេចចុះគេចឡើង ទាហានទៅខាងឆ្វេង ចោរគេចទៅខាងស្តាំ ។
- ស្រងូត (គុ.) ៖ ដែលស្រពោនស្រពាប់មិនស្រស់បស់ (ចំពោះតែទឹកមុខ)។ ឧ. កើតទុក្ខមុខស្រងូត។ ស្រងូតស្រងាត់ ស្រងូតស្លៀមស្លាត់ សញ្ជប់សញ្ជឹង គួរឱ្យអាណិត ។

- សង្ស័យ (ន.) ៖ សេចក្តីឆ្ងល់ ជំណើរចៀងឆ្ងល់ ជំណើរមិនអស់មិនហើយក្នុងចិត្ត។ ឧ. មានសង្ស័យអស់សង្ស័យ។ ខ្មែរប្រើជា កិ. ផងក៏បាន " ឆ្ងល់ ចៀងឆ្ងល់ មិនអស់មិនហើយក្នុងចិត្ត "។ ឧ. ខ្ញុំសង្ស័យណាស់ កុំសង្ស័យឡើយ ។

២. បដិសព្ទ

- ទៅ ≠ មក
- ជិត ≠ ឆ្ងាយ
- ចូរ ≠ តឹង

៣. សទិសសព្ទ

- វា (បុ.ស.) ៖ គេ ពាក្យសម្រាប់និយាយជាជំនួសឈ្មោះមនុស្សក្មេងជាង ឬមនុស្សថ្នាក់តូចទាបជាង ឬក៏សត្វពិរច្ឆាន វត្ថុ ធម្មជាតិ ...ផ្សេងៗ ។ ឧ. ហាមពួកក្មេងកុំឱ្យវាលេងទឹក កូនខ្ញុំឈឺ កូនគោយំរកមេវា។
- វា (កិ.) ៖ លូនដោយប្រវា។ ឧ. កូនតូចទើបចេះវាស្រមោចវាសោវ ។ បោះទងចេញ ឬ បោះទងគោងចាប់។ ឧ. ល្អវាវា ត្រឡាចវាឡើងច្រើនម្ល៉ាងតាមជន្លង់ ។
- វៀរ (កិ.) ៖ លើកលែង តម ឈប់ខាន អត់មិនធ្វើ។ ឧ. វៀរចោកទុច្ចរិត ឈប់មិនកាន់ទុច្ចរិត ។

ខ. ចម្លើយ

១. បុរសនោះបានហូបគុយទាវនៅពេលព្រឹកមួយ។

- ទឹកនៃឯ នៅហាងមួយ
- ព្រឹត្តិការណ៍ គឺក្មេងប្រុសអង្វរបុរសនោះឱ្យជួយទិញកាសែត។

២. ហេតុការណ៍ដែលកើតមានចំពោះក្មេងប្រុសនោះ គឺក្រោយពីយកក្រដាសប្រាក់ទៅដូរក៏ត្រូវម៉ូតូបុក ។

៣. បុរសនោះគិតថា ក្មេងប្រុសនោះបានបោកប្រាស់ខ្លួន ព្រោះខ្លួនបានរង់ចាំវា តែមិនឃើញមកវិញសោះ។

៤. កាល ៖ មួយអាទិត្យក្រោយមក ។

- អាកាស ៖ នៅហាងគុយទាវដដែល
- បុរសនោះ ជឿសម្តីក្មេងប្រុសនោះដោយខ្លួនបានពិនិត្យទៅមើលឃើញថា ជើងវាមានរបួសមែន។

៥. ចរិតលក្ខណៈតូអង្គ ៖

- បុរស ៖ មានក្តីមេត្តា ចេះអាណិតអាសូរដល់ក្មេងប្រុស ក្រីក្រលំបាក។
- ក្មេងប្រុស ៖ មានភាពស្មោះត្រង់ ចេះទទួលខុសត្រូវ ។

ឡើង ព្រះថោងនាងនាគ

កាលពីព្រេងនាយ មានឈ្មោះសំពៅជនជាតិសណ្តម្នាក់នាម " ព្រះថោង " បានមកធ្វើជំនួញនៅសមុទ្រខាងត្បូង។ យប់មួយ ព្រះថោងបោះពលដេរ្យចូលចតសម្រាកនៅកោះមួយ។ កោះនេះជាកន្លែងដែលនាងនាគតែងកាឡាន្ទូនជាស្រីក្រមុំដ៏ស្អាត នាំអ្នកកំដរមកលេងទឹកជារៀងរាល់យប់។ ព្រះថោងឃើញនាងនាគក៏កើតក្តីស្រឡាញ់។ អ្នកទាំងពីរ មានទឹកចិត្តស្នេហាគ្នា ទៅវិញទៅមក។ ស្តេចនាគទ្រង់ជ្រាបក៏យាងមកកោះនោះ ហើយរៀបអភិសេកបុត្រទាំងពីរតាមប្រពៃណី។

ក្រោយមក ព្រះថោងចង់ទៅស្គាល់ឋានភូមិដ៏ឆ្នាតតែទ្រង់ពុំចេះជ្រែកទឹក ជ្រែកដីសោះ។ នាងនាគក៏ឱ្យព្រះថោងតោងកន្ទុយមុជជ្រែកទឹក ជ្រែកដីបានទៅដល់ឋានភូមិដ៏ឆ្នាត ដូចប្រាថ្នា។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ៨

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖

“ ឈ្នួញ សំពៅ ពល កាឡា កំដរ ស្នេហា អភិសេក ភ្នំជង្គ ប្រែក ”។

២. ចូរករេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ កាល ”។

៣. ចូរកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ចត កោះ ”។

ខ. សំណួរ

១. តើព្រះចៅជាជនជាតិអ្វី ? មានមុខរបរអ្វី ?

២. តើព្រះចៅ មកទីនោះដើម្បីធ្វើអ្វី ? ទីនោះនៅឯណា ?

៣. តើព្រះចៅ បានចូលចតសំពៅនៅឯណាដែរ ?

៤. តើកោះនោះជាកន្លែងរបស់អ្នកណា? សម្រាប់ធ្វើអ្វី ?

៥. នៅទីបំផុត តើអ្នកទាំងពីរបានជួបគ្នា ក្នុងន័យជាអ្វីនឹងគ្នា ? ហេតុអ្វី?

៦. ក្រោយពីស្តេចភ្នំជង្គនាគម្រង់ជ្រាបរឿងនេះហើយ តើព្រះអង្គធ្វើដូចម្តេច?

៧. ក្រោយពីរៀបអភិសេករួចមក តើព្រះចៅមានបំណងទៅណា ?

ហើយត្រូវធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីសម្រេចបំណងនេះ ?

៨. តើប្រពៃណីខ្មែរមួយណា ដែលមានទាក់ទងទៅនឹងរឿងព្រះចៅនាងនាគនេះ ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ៨

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- ឈ្នួញ (ន.) ៖ អ្នកដែលធ្វើជំនួញ អ្នកជួញ ។
- សំដៅ (ន.) ៖ ពេក្រា គឺនាវាធំមានរាងខាងក្បាលនិងកន្សៃស្ទើរលើកលៀនដោយកម្លាំងស្លាបក្តោងច្រើន មានតួចមានធំតាមការប្រកបសម្រាប់ដើរឆ្លុសមុទ្រ។
- ពល (ន.) ៖ កម្លាំង។ សេនា ទាហាន កងទ័ព។
ន. ក្នុងពល, លើកពល ។
- កាឡា (កិ.) ៖ ប្លែងខ្លួន និងមិត្តខ្លួនឱ្យប្លែកពីប្រក្រតី ។
ន. យក្សកាឡាខ្លួនជាប្រើសមាស ។
- កំដរ (កិ. ឬ កិ.វិ.) ៖ ធ្វើឱ្យបានជាគ្នា។ ន. កំដរគ្នា ដេកកំដរនៅកំដរ ទៅកំដរគេ ។
- ស្នេហា(ន. ឬ គុ.) ៖ សេចក្តីស្រឡាញ់ស្និទ្ធ សេចក្តីស្រឡាញ់ជាប់ចិត្ត។
- អភិសេក (កិ.) ៖ រៀបផ្សំផ្តុំជាគូស្វាមីភរិយា។
- ភុជង្គ (ន.) ៖ ពស់ នាគ។ ភុជង្គនាគខ្មែរប្រើសំដៅសេចក្តីថា ពិភពនាគ។
- ជ្រែក (កិ.) ៖ ជែកជែកចូល ញែកចូល។
ន. ជ្រែកចូល មានជ្រែក។

២. វិចិត្រសព្ទ

- កាល ពេល វេលា គ្រា សម័យ។

៣. សទ្ទិសសព្ទ

- ចត (កិ.) ៖ បញ្ឈប់យានយន្តនៅចិញ្ចឹមផ្លូវ នៅផែជាដើម។
ខ. ចតទូក ចតកប៉ាល់ ចតឡាន។
- ចត (កិ.) ៖ ដាក់ថ្នាំបំបោករុំដោយសំណត់គ្រង់ដៃ ឬជើងដែល
បាក់ឬគ្រុច។ ខ. ចតរបួស(និយាយដោយស្រុក)
- កោះ (កិ.) ៖ ហៅដោយអំណាចអាជ្ញា។ ខ. ដីកាកោះ។
អំពាវនាវហៅ(ឆ្កែ) ឆ្កែកោះអណ្តើក។
- កោះ (កិ.) ៖ លើកផ្ទះឡើង ច្រើននិយាយតែខាងឆ្នួល។
ខ. កោះសរតម្រង់ ។
- កោះ (កិ.) ៖ ធ្វើវត្តមានគ្រឿងបរិភោគជាដើមឱ្យមានទឹកដ៏ទូ
ជុំវិញមានសណ្ឋានជាកោះ។ ខ. យកស្ករទៅ
កោះទឹកកុំឱ្យស្រមោចស៊ីបាន ។
- កោះ (កិ.) ៖ ផ្គុំ។ ខ. ភ្លៀងកោះជាប់នៅដែរណែង ។
- កោះ (ន.) ៖ ទីដី ឬភ្នំ ដែលមានទឹកដ៏ទូជុំវិញ។ ខ. កោះកុង
កោះទន្សាយ។
- កោះ (ន.) ៖ អវយវៈក្នុងពោះបក្សី។ ខ. កោះមាន់ កោះទា។

ខ. ចម្លើយ

១. ព្រះថោង ជាជនជាតិស្លាវ មានមុនរបរជាឈ្មួញសំពៅ។
២. ព្រះថោង មកទីនេះដើម្បីធ្វើជំនួញ នៅសមុទ្រខាងត្បូង។
៣. ព្រះថោង បានចូលចតសំពៅ និងបោះពលរេហ៍សម្រាកនៅកោះមួយ។
៤. កោះនេះជាទឹកខ្លែងរបស់នាងនាគ ដែលនាងតែងកាឡាខ្លួនជាស្រីក្រមុំដ៏ស្អាត មកលេងទឹករៀងរាល់យប់ ។
៥. នៅទីបំផុត អ្នកទាំងពីរបានជួបគ្នាក្នុងន័យស្រឡាញ់ ព្រោះអ្នកទាំងពីរមានទឹកចិត្តស្នេហាគ្នាទៅវិញទៅមក។
៦. ក្រោយពីស្តេចភុជង្គនាគទ្រង់ជ្រាបក្នុងរឿងនេះហើយ ព្រះអង្គក៏យាងមកកោះនោះ ដើម្បីរៀបអភិសេកបុត្រទាំងពីរតាមប្រពៃណី។
៧. ក្រោយពីរៀបអភិសេករួចមក ព្រះថោងមានបំណងចង់ទៅស្គាល់ហានភុជង្គនាគ តែទ្រង់ពុំចេះជ្រែកទឹក ជ្រែកដីសោះ។ ព្រះអង្គក៏តោងកន្ទុយនាងនាគ មុជជ្រែកទឹក ជ្រែកដីបានទៅដល់ហានភុជង្គនាគដូចប្រាថ្នា។
៨. ប្រពៃណីខ្មែរ ដែលមានទាក់ទងទៅនឹងរឿងព្រះថោងនាងនាគ គឺពិធីក្នុងមង្គលការ គឺពេលសាមីខ្លួនខាងប្រុសតោងដោយស្បែកក្រមុំចូលទៅក្នុងបន្ទប់។

រឿង គ្រូពេទ្យភូមិយើង

នៅវេលាយប់មួយ ជីដូនខ្ញុំគ្រុនក្តៅខ្លាំង ហ្វេតដល់សន្លប់បាត់ស្មារតី។ ម្តាយខ្ញុំភ័យស្លន់ស្លោមិនដឹងជាធ្វើដូចម្តេច។ មួយសន្ទុះក្រោយមក គាត់ក៏សម្រេចចិត្តជូនលោកយាយទៅមណ្ឌលសុខភាព។ អ្នកជិតខាងបានឮសំឡេងជជែកគ្នាក៏បើកទ្វារចេញមកមើល។ អ្នកខ្លះជួយប្របាច់រឹត ខ្លះទៅហៅរ៉ឺម៉កមកដឹកលោកយាយ។ ឮប្រធានភូមិបានដឹងរឿងនេះក៏ប្រញាប់មកជួយត្រាហ៍លោកយាយ ហើយធ្វើដំណើរទៅជាមួយគ្រូសារខ្ញុំដែរ។

ពេលទៅដល់មណ្ឌលសុខភាព លោកគ្រូពេទ្យវ័យក្មេងម្នាក់ដែលប្រចាំការបានចេញមកសាកសួរដោយរាក់ទាក់បំផុត។ យើងនាំគ្នាជួយត្រាហ៍លោកយាយចូលក្នុងបន្ទប់។ លោកគ្រូពេទ្យចាប់ផ្តើមពិនិត្យជំងឺលោកយាយដោយយកចិត្តទុកដាក់។ បន្ទាប់មក លោកចាក់ថ្នាំជូនលោក

យាយ ហើយប្រាប់ម្តាយខ្ញុំកុំឱ្យបារម្ភ ព្រោះបន្តិចទៀតលោកយាយនឹងចូរ
ស្រាលហើយ។ លោកយកថ្នាំទុកជូនលោកយាយពិសា ហើយក៏ហួស
ទៅសម្រាក។ មួយសន្ទុះក្រោយមក គាត់អញ្ជើញមកម្តងទៀតឃើញ
លោកយាយដឹងខ្លួន លោកនិយាយលួងលោមដោយសម្តីផ្អែមល្វែម ចូរ
ឱ្យកក់ក្តៅ ...។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ៩

ក. រៀនពាក្យ

- ១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖
 “ គ្រុន សន្តប់ ស្មារតី ស្លន់ ស្លោ មណ្ឌល ត្រាហ៍ បារម្ភ ចូរ លួង ”។
- ២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ក្តៅ ស្រាល ” ។
- ៣. ចូររកវេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ពិសា ”។
- ៤. ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ដឹង ”។

ខ. សំណួរ

- ១. តើដីដូនអ្នកមានអាការដូចម្តេច ?
- ២. តើម្តាយអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងដូចម្តេច ? ហើយគាត់សម្រេចចិត្ត
យ៉ាងណា ?
- ៣. តើអ្នកជិតខាងនាំគ្នាធ្វើដូចម្តេច ចំពោះលោកយាយ ?
- ៤. តើប្រធានភូមិគាត់ធ្វើដូចម្តេចខ្លះ ?
- ៥. តើអ្នកណាប្រចាំការនៅមណ្ឌលសុខភាព ? គាត់មានចរិតលក្ខណៈ
ដូចម្តេចដែរ ?
- ៦. តើប្រធានភូមិជាមនុស្សយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ៧. តើអត្ថបទនេះ បានអប់រំអ្នកយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ៩

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- គ្រុន (ន.) ៖ ឈ្មោះរោគមានអាការស្រៀវភ្លៅ មានច្រើនយ៉ាង។ ឧ. គ្រុនផ្តាសាយ គ្រុនភ្លៅក្រហាយ គ្រុនសន្ធឹ គ្រុនញាក់ គ្រុនផ្អែមមាត់ ...។
- គ្រុន (កិ.) ៖ ចាប់ជំងឺដែលហៅថា គ្រុន។ ឧ. រកកលគ្រុន ខ្ញុំគ្រុនធ្វើការមិនកើតទេ។
- សន្លប់ (កិ.) ៖ បាត់ស្មារតីមិនដឹងខ្លួន ដោយភ័យចំប្រប់តក់ស្លុតខ្លាំង ឬដោយគ្រូរបូសដំណាំខ្លាំង ជាដើម។ ឧ. គ្រូរបច្ចាមិត្តរាយសន្លប់ ធ្លាក់ពីលើចុងឈើសន្លប់ ។
- ស្មារតី (ន.) ៖ សេចក្តីនឹកឃើញ ការរឭកបាន ការរឭកឃើញមិនភ្លេច ការចាំបាន ការប្រុងប្រយ័ត្ន មិនឱ្យភ្លេច ដំណើរស្វាងរុងរឿងគំនិត(សតិ)។ ឧ. មានស្មារតី ភ្លាត់ស្មារតី។
- ស្ងន់ (កិ.) ៖ ភ័ន្តស្មារតីមួយពេទៗដោយភិតភ័យខ្លាំង ឬដោយប្រញាប់ប្រញាល់ពេក។ ឧ. ភ័យណាស់ស្ងន់យកអ្វីមិនទាន់ ។ ស្ងន់ស្លោ ស្ងន់ធ្វើភ្នែកស្លោ ឬស្ងន់ធោឡោ ។
- ស្លោ (គុ. ឬ កិ.វិ.) ៖ ដែលបើកខ្លាំងបញ្ឈរស្លឹងដោយភ្ញាក់ផ្អើល ឬភ័យ តក់ស្លុត (ចំពោះតែភ្នែក)។ ឧ. ភ្នែកស្លោ ធ្វើភ្នែកស្លោ ភ័យស្លោភ្នែក ។ ស្ងន់ស្លោ ស្ងន់ធ្វើភ្នែកស្លោ ឬធ្វើភ្នែកស្លោព្រោះស្ងន់ ។

- មណ្ឌល (ន.) ៖ រង្វង់មូល ទីដែលមានសណ្ឋានមូល។
 ខ. មណ្ឌលកីឡា មណ្ឌលប្រណាំងសេះ
 រង់ ឬជួងព្រះអាទិត្យ ឬព្រះចន្រ្ទ។
 មណ្ឌលព្រះចន្រ្ទ មណ្ឌលព្រះអាទិត្យ។
 ទី ទីប្រជុំ តំបន់។ ខ. មណ្ឌលបោះឆ្នោត
 ខែត្រ ដែន ...។
- គ្រាហ៍ (ន.) ៖ ដំណើរអង អបអង កៀកអង។ ប្រើក្លាយ
 មកជា (ភិ.) ៖ គ្រាហ៍មនុស្សឈឺ គ្រាហ៍
 មនុស្សមានរបួស ។
- បារម្ភ (ន.) ៖ ដំណើរនឹកចប់ឬនឹកព្រួយជាមុន។ ខ. ខ្ញុំ
 មានបារម្ភក្រែងតែការនុះនឹងមិនបាន
 សម្រេច ។ ជូនកាលប្រើជា (ភិ.) ៖ អ្នកកុំ
 បារម្ភឱ្យសោះ ការនុះមុខជានឹងសម្រេច
 ជាប្រាកដ។
- ធ្ងរ (គុ.) ៖ ទីទៃពីតឹង គឺងាយ ទូលាយ។
 (ភិ.) ៖ ស្រាក ស្បើយ(ជំងឺ)។ ខ. ជំងឺជិតខ្ញុំ ថ្ងៃ
 នេះបានធ្ងរបន្តិច។
- ល្ងង់ (ភិ.) ៖ ពោលពាក្យទន់ផ្អែមល្អមសម្រួលចិត្តអ្នក
 ដទៃឱ្យធ្ងរឱ្យស្រួល។ ខ. ម្តាយល្ងង់កូន ។
 ល្ងង់លោម លោមដោយល្ងង់ចិត្ត ល្ងង់
 ល្ងង់ឱ្យស្រួលចិត្ត ។

២. បដិសព្ទ

- ភ្នៅ * គ្រជាក់
- ស្រាល * ធ្ងន់

៣. វេទនសព្ទ

- ពិសា ស៊ី សោយ ហូប ឆាន់។

៤. សមិសសព្ទ

- ដឹង (ន.) ៖ ប្រដាប់គ្រឿងប្រើប្រាស់ធ្វើដោយដែកមានដង មានផ្លែសម្រាប់ក្របែល ច ពុះចាំងឈើ។
ន. យកដឹងមកចាំងឈើ។
- ដឹង (កិ.) ៖ បានដំណឹង ទទួលដំណឹង យល់ការណ៍។
ន. ដឹងខុសដឹងត្រូវ។

ខ. ចម្លើយ

១. ដីជួនខ្ញុំមានអាការគ្រុនក្តៅខ្លាំង រហូតដល់សន្លប់បាត់ស្មារតី ។
២. ម្តាយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ភ័យស្លន់ស្លោមិនដឹងជាធ្វើដូចម្តេច ។
គាត់សម្រេចចិត្តជួនលោកយាយទៅមណ្ឌលសុខភាព ។
៣. អ្នកជិតខាងបានឮសំឡេងដៃកញ្ឆា ក៏បើកទ្វារចេញមកមើល ខ្លះ
ជួយរឹតច្របាច់ ខ្លះទៅហៅរឺម៉ែក មកដឹកលោកយាយ។
៤. ប្រធានភូមិ បានដឹងរឿងនេះក៏ប្រញាប់មកជួយគ្រាហ៍លោកយាយ
ហើយធ្វើដំណើរទៅជាមួយគ្រួសារខ្ញុំដែរ។
៥. លោកគ្រូពេទ្យវ័យក្មេងម្នាក់ ជាអ្នកប្រចាំការនៅមណ្ឌលសុខភាព
បានចេញមកសាកសួរយ៉ាងរាក់ទាក់។
គាត់មានចរិតលក្ខណៈស្នូតបូតសុភាពរាបសា ចេះគួរសមប្រកប
ដោយសីលធម៌ជាគ្រូពេទ្យល្អ។
៦. ប្រធានភូមិ ជាមនុស្សដែលមានសន្តានចិត្តល្អ ចេះជួយទុក្ខពុរៈ
សមាជិកភូមិរបស់ខ្លួនក្នុងគ្រាមានអាសន្ន។
៧. អត្ថបទនេះ បានអប់រំយើងឱ្យចេះជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ពេលមាន
ទុក្ខពុរៈ ។

ខ្ចីពូកម្តាយ ជាអ្នកមានគុណដ៏លើសលប់ចំពោះកូន។ កូនគ្រប់រូប ត្រូវមានឥរិយាបថល្អប្រពៃចំពោះពួកគាត់។ ពេលខ្ចីពូកម្តាយហៅ កូន ត្រូវឆ្លើយបាទ ឬចាស ហើយមកពិតចាំស្តាប់គាត់មានប្រសាសន៍ ដោយ យកចិត្តទុកដាក់ និងដោយទឹកមុខញញឹម។ ពេលខ្ចីពូកម្តាយប្រើបន្តិច បន្តួចត្រូវរត់រះធ្វើដោយប្រញាប់ មិនត្រូវរត់គេច ឬធ្វើបូកពាមិនពេញចិត្ត នោះឡើយ។ លើសពីនេះទៀត កូនមិនត្រូវមានចរិតវិន្យស មិនស្តាប់ ដំបូន្មានខ្ចីពូកម្តាយនោះទេ។

កូនត្រូវជម្រាបលាខ្ចីពូកម្តាយ ពេលចេញទៅសាលារៀន និងជម្រាប សួរគាត់ ពេលត្រឡប់មកពីសាលារៀនវិញដោយពោលពាក្យ ពុក មែ ឬ ប៉ា ម៉ាក់ ! កូនទៅរៀនហើយ ឬកូនមកពីរៀនវិញហើយ។ បើចង់ទៅណា

មកណា ត្រូវជម្រាបគាត់ឱ្យបានសមរម្យដោយប្រាប់ពីទឹកនៃឯងដែលយើង
ទៅ ទៅជាមួយអ្នកណា ទៅធ្វើអ្វី ហើយពេលណាត្រឡប់មកវិញ។ ម្យ៉ាង
ទៀត កូនត្រូវជៀសវាងការនិយាយកុហកនីតុកម្តាយ។

ប្រសិនបើកូនគ្រប់រូប ប្រកាន់ខ្ជាប់នូវអាកប្បកិរិយាទាំងនេះ សេចក្តី
ថ្លៃថ្នូរនឹងកើតមានដល់ខ្លួនអ្នក និងគ្រួសារអ្នក។ លើសពីនេះ អ្នកនឹងមាន
អនាគតល្អ ហើយគ្រួសារនឹងជួបតែសុភមង្គលមិនខានឡើយ។

សិក្សាលើវិញ្ញាសានី ១០

ក. រៀនពាក្យ

- ១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖
 “ លើស ឥរិយាបថ ប្រសាសន៍ រូតរះ ឬក ចរិត រឹងរូស ជំបូឡាន ”។
- ២. ចូរកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ល្អ លើស រឹង សុភមង្គល ”។
- ៣. ចូរកដេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ នីតុក ម្តាយ ”។
- ៤. ចូរកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ គុណ ”។

ខ. សំណួរ

- ១. ពេលនីតុកម្តាយហៅ តើកូនត្រូវឆ្លើយ ហើយធ្វើដូចម្តេចខ្លះ ?
- ២. ពេលនីតុកម្តាយនិយាយ តើកូនត្រូវធ្វើដូចម្តេច ?
- ៣. តើកូនត្រូវជៀសវាងអ្វីខ្លះ ?
- ៤. មុនពេលទៅនិងត្រឡប់ពីសាលារៀនវិញ តើកូនត្រូវធ្វើនិងនិយាយ
ដូចម្តេច ?
- ៥. បើចង់ទៅណាមកណា តើកូនត្រូវធ្វើដូចម្តេច ?

៦. ចូរអ្នកចុះលេខឈ្មោះខាងក្រោមតាមលំដាប់តំនិត រួចសរសេរឈ្មោះទាំងនេះ តភ្ជាប់ជាភាសាខ្មែរឱ្យត្រឹមត្រូវ ៖
- កូនត្រូវគោរពស្រឡាញ់គាត់ ។
  - បើគាត់ហៅ កូនត្រូវឆ្លើយបាទ ឬចាសហើយរត់មកជិតគាត់ដោយទឹកមុខញញឹម។
  - ត្រូវប្រុងចាំស្តាប់ប្រសាសន៍គាត់ ដោយយកចិត្តទុកដាក់។
  - មិនតែប៉ុណ្ណោះកូនឈ្នួល ត្រូវប្រើសម្តីទន់ភ្លន់ជានិច្ចទៅកាន់មាតាបិតា។
  - កុមារគ្រប់រូបត្រូវប្រតិបត្តិដូចខាងលើ ដើម្បីឱ្យឪពុកម្តាយអ្នកសប្បាយចិត្ត។
  - ឪពុកម្តាយជាអ្នកមានគុណ។

កំណែវិញ្ញាសាទី ១០

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- លើស (ភី.) ៖ ហួស កន្លង។ **ឧ.** ចេះឥតមានអ្នកណា លើស។ **និ.** ដែលហួសប្រមាណ ហួសពីចំនួន កន្លង ក្រែលែង។ **ឧ.** ច្រើនលើស ល្អលើសគេ មានទ្រព្យលើសគេ។ លើសខ្លះ លើសឬខ្លះ លើសខ្លះខ្លះខ្លះ។ លើសប្រមាណ ហួសប្រមាណ ។
- ឥរិយាបថ (ន.) ៖ ផ្លូវ ឬគន្លងនៃឥរិយា គឺការដើរ ឈរ អង្គុយ ដេក។ សម្រេច ឥរិយាបថ ប្រើឥរិយាបថ។

- ប្រសាសន៍ (ន.) ៖ ពាក្យបង្ហាត់ ពាក្យផ្តាំ ធ្វើបណ្តាំ។ ខ្មែរយើង ប្រើចំពោះតែ ពាក្យសម្តី របស់ឥស្សរជន ក្រៅពីក្បត្រិយ៍។ **ន.** ទទួលប្រសាសន៍ លោក គឺទទួលពាក្យលោក លោកមាន ប្រសាសន៍ គឺលោកនិយាយ (សម្រាប់ ឥស្សរជនជាគ្រហស្ថ)។
- រូតរះ (កិ. ឬកិ.វិ.) ៖ ស្រួតរូត រៀសរវៃ ម្ល៉ឹងម្លា។ **ន.** ដើររូតរះ ធ្វើការរូតរះ ។
- ឫក (ន.) ៖ មារយោទ កិរិយា អាការកិរិយា បែបបទ សណ្តាប់ធ្នាប់(របស់រូបកាយ)។ **ន.** ឫកល្អ ឫកអាក្រក់។
- ចរិត (ន.) ៖ ការប្រព្រឹត្តិ កិរិយាមារយោទ ឫកពា បែប បទ។ល។ **ន.** ចរិតល្អ ចរិតមិនល្អ។
- វិង្សស (គុ.) ៖ វិងតគ្រីសតគ្រួស វិងមិនព្រមចុះរុះ មិន ព្រមទន់តាម។ **ន.** មនុស្សវិង្សស សម្តី វិង្សស ចិត្តវិង្សស ។
- ដំបូន្មាន (ន.) ៖ សេចក្តីទូន្មាន ទិវាទ ពាក្យប្រដៅ ។ **ន.** ឱ្យដំបូន្មាន ស្តាប់ដំបូន្មាន។

២. បដិសព្ទ

- ល្អ   ៖ អាក្រក់
- លើស   ៖ ខ្លះ
- វិង   ៖ ទន់
- សុភមង្គល ៖ អពមង្គល

៣. វេទនសព្ទ

- ឌីពុក បិតា ពុក ប៉ា
- ម្តាយ មាតា ម៉ែ ម៉ាក់។

៤. សទិសសព្ទ

- គុណ (ន.) ៖ សេចក្តីចម្រើន សភាវធម៌ដែលចម្រើនឡើង ដោយលក្ខណៈរបស់ខ្លួនគួរគោរពគបស្ម័គ្រនឹង ខានពុំបាន ដូចជាគុណមាតាបិតា គុណគ្រូ គុណព្រះពុទ្ធ គុណលេន។
- គុន (ន.) ៖ ឈ្មោះសិល្បៈខាងគ្រឿងអាវុធ សម្រាប់ចូល ប្រឡូក លោត ហាក់ តយុទ្ធជ្វាល់ខ្លួន ជាចំណេះ វិសេសម្យ៉ាងរបស់អ្នកចម្បាំង ពីក្នុងសម័យបុព្វ បុរសរាល់ប្រទេស។ ឧ. គុនដំបង គុនដាវវែង គុនដាវខ្លី គុនខែល គុនកាំបិត គ្រលុក ... ។

ខ. ចម្លើយ

១. ពេលឌីពុកម្តាយហៅ កូនត្រូវឆ្លើយបាទ ឬចាស ហើយមកជិតចាំ ស្តាប់គាត់មានប្រសាសន៍ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ និងដោយទឹកមុន ញញឹម។
២. ពេលឌីពុកម្តាយប្រើបន្តិចបន្តួចត្រូវរួតរះធ្វើដោយប្រញាប់ មិនត្រូវ រត់គេច ឬធ្វើបូកពាមិនពេញចិត្តនោះឡើយ។ លើសពីនេះទៀត កូនមិនត្រូវមានចរិតរឹងរូសមិនស្តាប់ដំបូន្មានឌីពុកម្តាយនោះទេ។

៣. កូនត្រូវជៀសវាង ៖

- ការនិយាយកុហកឪពុកម្តាយ
- ការរត់គេច ឬធ្វើបូកពាមិនពេញចិត្តចំពោះកិច្ចការណាដែលលោកប្រើ
- ការមានចរិតរឹងរូសមិនស្តាប់ដំបូន្មានឪពុកម្តាយ។

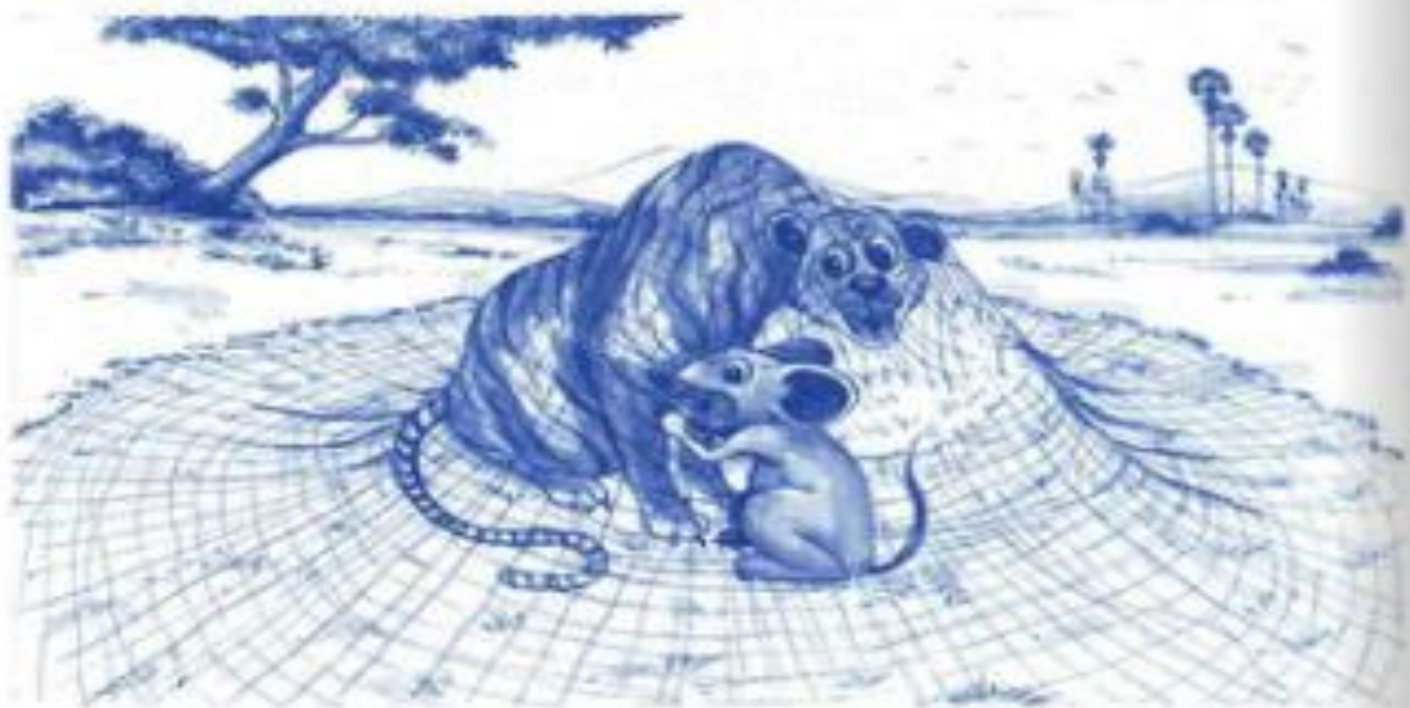
៤. មុនពេលទៅ និងត្រឡប់ពីសាលារៀនវិញ កូនត្រូវជម្រាបលាឪពុកម្តាយពេលចេញទៅសាលារៀន និងជម្រាបសួរគាត់ពេលត្រឡប់មកពីសាលារៀនវិញ ដោយពោលពាក្យ ពុក ម៉ែ ឬប៉ា ម៉ាក់ ! កូនទៅរៀនហើយ ឬកូនមកពីរៀនវិញហើយ។

៥. បើចង់ទៅណាមកណា កូនត្រូវជម្រាបគាត់ឱ្យបានសមរម្យថា យើងទៅណា ទៅជាមួយអ្នកណា ទៅធ្វើអ្វី ហើយពេលណាត្រឡប់មកវិញ។

៦. ចុះលេខល្បះខាងក្រោមតាមលំដាប់គំនិត រួចសរសេរល្បះទាំងនេះ តភ្ជាប់ជាកថាខណ្ឌ ៖

- ឪពុកម្តាយជាអ្នកមានគុណ។
- កូនត្រូវគោរពស្រឡាញ់គាត់ ។
- បើគាត់ហៅ កូនត្រូវឆ្លើយបាទ ឬចាសហើយរត់មកជិតគាត់ ដោយទឹកមុខញញឹម។ ត្រូវប្រុងចាំស្តាប់ប្រសាសន៍គាត់ ដោយយកចិត្តទុកដាក់។
- មិនតែប៉ុណ្ណោះកូនល្អ ត្រូវប្រើសម្តីទន់ភ្លន់ជានិច្ចទៅកាន់មាតាបិតា។
- កុហកគ្រប់រូបត្រូវប្រតិបត្តិដូចខាងលើ ដើម្បីឱ្យឪពុកម្តាយសប្បាយចិត្ត។

រឿង ខ្លា និង កណ្តុរ

ថ្ងៃមួយ ខ្លាដើរស្វែងរកអាហារ ប្រទះនឹងកណ្តុរកំពុងដេកលក់។ ខ្លាបានចាប់កណ្តុរប្រុងនឹងត្រចាក់ស៊ី តែកណ្តុរអង្វរ ៖ " សូមលោកកុំពិសាខ្ញុំអី ខ្ញុំតូចណាស់ ! បើលោកពិសាខ្ញុំ ខ្លួនខ្ញុំមិនបានមួយម៉ាត់ផង! ហើយបើលោកទុកជីវិតខ្ញុំវិញ ខ្ញុំនឹងដឹងគុណលោកអស់មួយជីវិត "។ គាប់ជូនពេលនោះខ្លាពុំសូវឃ្លានអាហារក៏ធ្វើតាមការអង្វររបស់កណ្តុរ។ ថ្ងៃក្រោយមក ខ្លាដើរស្វែងរកចំណីដូចធម្មតាក៏ទៅជាប់អន្ទាក់ព្រាន។ ខ្លាស្រែកឮសន្ធឹកពេញព្រៃ។ កណ្តុរឮសំឡេងខ្លា ក៏រត់មករកមើល។ វាស្គាល់ច្បាស់ជាខ្លាដែលទុកជីវិតវាពីថ្ងៃមុន។ ជាការតបស្នងគុណវិញ កណ្តុរខំប្រឹងកញ្ជើញខ្លាឱ្យអន្ទាក់ទាល់តែដាច់រហូត ខ្លាក៏រួចជីវិតទៅ។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ១១

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖ “ ត្រចាក់ គុណ អន្ទាក់ ព្រាន សន្ធិក កកេរ ”។
២. ចូរករណីសព្វនឹងពាក្យ ៖ “ ក្រោយ មក រួចពីវិត ”។
៣. ចូរករណីចនសព្វនឹងពាក្យ ៖ “ ស្នងគុណ រេត ”។
៤. ចូរកសទិសសព្វនឹងពាក្យ ៖ “ លក់ ”។

ខ. សំណួរ

១. តើខ្លាបម្រុងចាប់សត្វអ្វីស៊ីជាអាហារ ?
២. តើខ្លាស៊ីសត្វនោះបានសម្រេចឬទេ ? ព្រោះអ្វី ?
៣. ពេលខ្លាដើរស្វែងរកចំណី តើមានរឿងអ្វីកើតឡើង ?
៤. តើមានសត្វណាមួយជាអ្នកជួយខ្លា ? ព្រោះអ្វី ?
៥. ដូចម្តេចដែលហៅថាជំណើររឿង ? តើជំណើររឿងនេះ មាន ព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់អ្វីខ្លះ ?

កំណែវិញ្ញាសានី ១១

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- ត្របាក់ (កី.) ៖ ខាំ លេបស៊ីដោយរហ័ស (ពាក្យសម្រាប់ប្រើចំពោះតែសត្វតិរច្ឆាន)។ **ន.** ឆ្កែត្របាក់ ត្រីឆ្ការត្របាក់ ត្រកត្របាក់បាយក្នុងស្នូក ។
- គុណ(ន. ឬ គុ.) ៖ ដំណើរធ្វើឱ្យចម្រើនកើនឡើង។ **ន.** គុណ ១០ ជា ២០ លេខគុណ ។
- គុណ (ន.) ៖ សេចក្តីចម្រើន ថ្នាក់ ជាន់ លក្ខណៈ ចំណែក សេចក្តីល្អ សភាព បែបបទ...។ សភាវធម៌ ដែលចម្រើនឡើងដោយលក្ខណៈរបស់ខ្លួន គួរគោរពគបស្នងនឹងខានពុំបាន។ **ន.** គុណ មាតា គុណបិតា គុណគ្រូ គុណលោកអ្នក មានឧបការៈលើខ្លួន ។
- អន្ទាក់ (ន.) ៖ ប្រដាប់ធ្វើដោយខ្សែ ឬដោយចម្រៀកផ្តៅជាដើមមានក្រវិលរួតបាន សម្រាប់ទាក់ សម្រាប់ដាក់ឱ្យជាប់សត្វទ្វេបាទចតុប្បាទជាដើម។ **ន.** សត្វជាប់អន្ទាក់។
- ព្រាន (ន.) ៖ ប្រមាញ់ នេសាទ។ **ន.** ព្រានម្រឹត ព្រានបក្សី ឬព្រានសត្វស្លាប។

- សន្ធិក (ន.) ៖ សុរណាន់ឮខ្លាំង សុរសព្វដែលលាន់ឮរំលងគួរឱ្យស្នើប។ ន. សន្ធិកខ្យល់ល្អ៖ សន្ធិករលកសមុទ្រ។ គ. ឬ ភិ.វិ. ៖ ដែលច្រើនហួសប្រមាណ ច្រើនក្រៃ។ ន. បានអីវ៉ាន់សន្ធិកមនុស្សមកសន្ធិកណាស់ ត្រូវគេស្នើឱ្យសន្ធិក។
- កកេរ (កិ.) ៖ ខាំរឿយៗ ដើម្បីឱ្យដាច់។ ន. កកេរពោតកណ្តុរកកេរទូ ។

២.បដិសព្វ

- ក្រោយ ៖ មុខ
- មក ៖ ទៅ
- រួចជីវិត ៖ បាត់បង់ជីវិត

៣.វេចនសព្វ

- ស្នងគុណ ដឹងគុណ
- រហូត រលូត ឃ្លាត។

៤.សទិសសព្វ

- លក់ (កិ.) ៖ ចំណាយទំនិញ ឱ្យរបស់ទៅអ្នកទិញដោយយកថ្លៃ។ ន. លក់ទំនិញ។ ពិន័យតាមច្បាប់បញ្ញត្តិ។ ន. ត្រូវគយលក់ ៣០រៀល។ លក់ខ្លួន ចំណាយខ្លួនឱ្យជាអ្នកនៅបម្រើគេ ។
- លក់ (កិ.) ៖ ដេកសិបស្ងាត់អារម្មណ៍មិនដឹងខ្លួន។ ន. លក់មួយល្បក់។

ខ. ចម្លើយ

១. ខ្លាបម្រុងចាប់សត្វកណ្តុរស៊ីជាអាហារ។
២. ខ្លាស៊ីសត្វកណ្តុរនោះមិនបានសម្រេចទេ ព្រោះកណ្តុរអង្វរ ៖ " សូមលោកកុំពិសាខ្ញុំអី ខ្ញុំតូចណាស់ ! បើលោកពិសាខ្ញុំ ខ្លួនខ្ញុំមិនបានមួយម៉ាត់ផង ! ហើយបើលោកទុកជីវិតខ្ញុំវិញ ខ្ញុំនឹងដឹងគុណលោកអស់មួយជីវិត " ។
៣. ពេលខ្លាដើរស្វែងរកចំណី ក៏ត្រូវជាប់អន្ទាក់ព្រាន។
៤. សត្វកណ្តុរជាអ្នកជួយខ្លា ដោយខំប្រឹងកកេរកាត់ខ្សែអន្ទាក់ទាល់តែដាច់រហូត ខ្លាក៏រួចជីវិត នេះជាការតបស្នងគុណរបស់កណ្តុរចំពោះខ្លា។
៥. ដែលហៅថា ដំណើររឿង គឺជាលំដាប់លំដោយព្រឹត្តិការណ៍ក្នុងរឿងតាំងពីដើមដល់ចប់។ ព្រឹត្តិការណ៍រឿងសំខាន់ៗ គឺជាបណ្តុំព្រឹត្តិការណ៍បន្ទាប់បន្សំនៅក្នុងរឿងមួយ។
ដំណើររឿងនេះ មានព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗគឺ ៖
  - ខ្លាបម្រុងស៊ីកណ្តុរ តែដោយកណ្តុរអង្វរក៏លែងកណ្តុរវិញទៅ
  - ខ្លាជាប់អន្ទាក់ព្រាន
  - កណ្តុរជួយខ្លាឱ្យរួចជីវិត។

រឿង បទប្បូនបីនាក់

មានបុរសម្នាក់មានកូនបីនាក់។ កាលបើដឹងថាខ្លួនជិតស្លាប់ហើយ ក៏ហៅកូនទាំងបីមកជិត រួចនិយាយ ៖ " ខ្ញុំកូនទាំងបី ! ឪពុកបានបង្ហាត់ បង្រៀនចំណេះវិញ្ញាសាគ្រប់ល្អមរក្សាខ្លួនបានហើយ។ ប៉ុន្តែឪពុកផ្តាំកូន ជាចុងក្រោយ ត្រូវចេះស្រឡាញ់រូបរមន្តា កុំឈ្លោះប្រកែកបែកសាមគ្គី គ្នា " ។

គាត់បានប្រើឱ្យកូនច្បង ទៅយកអំពៅមួយដើមមកកាច់។ កូនច្បង កាច់អំពៅនោះបាក់ជាពីរកំណាត់។ ឃើញអំពៅបាក់ គាត់បានបង្ហាត់កូន បង្ហាត់យកអំពៅបីដើមមកចងជាបាច់កាច់ឱ្យបាក់។ កូនបង្ហាត់កាច់អំពៅ មិនបាក់សោះ។ ឃើញដូច្នោះ ឪពុកពោលទៅកាន់កូន ៖ " ខ្លួនកូនបីនាក់

ប្រៀបដូចអំពៅបីដើមនេះ។ បើពួកឯងចង់សាមគ្គីគ្នា នោះពិតជាបានសុខ និងមានជ័យជម្នះលើការងារគ្រប់មុខ ។ កូនទាំងបី ធ្វើតាមដំបូន្មានឪពុក បានសេចក្តីសុខដរាបរៀងទៅ។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ១២

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖

“ បង្ហាត់ បង្រៀន វិជ្ជមាន រក្សា សាមគ្គី ជ័យ ដរាប ”។

២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ សាមគ្គី ជ័យជម្នះ ”។

៣. ចូររកអរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ដំបូន្មាន ”។

៤. ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ បី រៀង ”។

៥. តើសញ្ញាក្បួនស បើក បិទ ប្រើសម្រាប់ធ្វើអ្វីខ្លះ ? ចូររកឧទាហរណ៍ បញ្ជាក់។

ខ. សំណួរ

១. កាលបើដឹងខ្លួនថា ខ្លួនជិតស្លាប់ហើយ តើបុរសនោះនិយាយដូចម្តេច ?

២. តើគាត់បានឱ្យកូនធ្វើដូចម្តេចទៀត ?

៣. ក្រោយពីកាត់អំពៅបាក់ហើយ តើគាត់បង្ហាត់កូនឱ្យធ្វើអ្វីទៀត ?

៤. ជាចុងក្រោយ តើឪពុកបានពោលយ៉ាងណាខ្លះ ទៅកាន់កូន ?

៥. តើកូនទាំងបីធ្វើតាមដំបូន្មានឪពុកដែរឬទេ ? បានលទ្ធផលយ៉ាងណាដែរ ?

កំណែវិញ្ញាសានី ១២

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- បង្ហាត់ (កិ.) ៖ ប្រើឱ្យហាត់ ប្រើតម្រៀនបង្វឹកឱ្យបានបទ ។
ខ. បង្ហាត់កីឡា បង្ហាត់ធម៌ ។
- បង្រៀន (កិ.) ៖ ញ៉ាំងអ្នកដទៃឱ្យរៀន ប្រៀនឱ្យចេះ ចំណេះ
ដោយការបង្ហាត់ បង្ហាញឱ្យចេះ។
ខ. បង្រៀនអក្សរ បង្រៀនលេខ បង្រៀន
ច្បាប់។
- វិជ្ជមាន (គុ.) ៖ ដែលកំពុងមាននៅឡើយ ធម៌មាន។
ខ. ច្បាប់វិជ្ជមាន ឬវិជ្ជមានបញ្ញត្តិ។
- រក្សា (កិ.) ៖ ថែ ថែទាំ បីបាច់ ចិញ្ចឹម កាន់ កាន់កាប់
ការពារ ប្រយ័ត្ន។ ខ. រក្សាទ្រព្យ រក្សាខ្លួន
រក្សាអារយោទ រក្សាសីល។
- សាមគ្គី (ន.) ៖ សេចក្តីព្រមព្រៀង សេចក្តីព្រមព្រៀងជាមួយ
គ្នា ជំណើរស្រុះគ្នា។ ខ. សាមគ្គីជាគុណ
សម្បត្តិដ៏សំខាន់មួយរបស់សត្វលោក ។
- ជ័យ (ន.) ៖ ការឈ្នះ។ ខ. មានជ័យ ហើយក៏ជ័យ ។
ឈ្នះពរមួយយ៉ាងសម្រាប់សូត្រចម្រើនសិរី
សួស្តី ក្នុងមង្គលការសម័យបុរាណ។ ក្នុង
មង្គលការនេះ សូមឱ្យសូត្រជ័យផង និមន្ត
លោកសូត្រជ័យ។

- ដរាប (និ.) ៖ រៀងរាប ត្រឹម កំណត់ត្រឹម។ ន. ដរាបណា ដរាបដល់ថ្ងៃនេះ ដរាបណាខ្ញុំនឹងវិល មកដល់វិញ ដរាបនោះសឹមយើងនឹងទៅ ជាមួយគ្នា អ្នកនៅចាំក្នុងទីនេះចុះ ដរាប ណាតែ (ក្រាតែ) ខ្ញុំមកដល់វិញ ។

២. បដិសព្ទ

- សាមគ្គី * បែកបាក់
- ជ័យជម្នះ * បរាជ័យ

៣. វេទនសព្ទ

- ដំបូន្មាន ប្រៀនប្រដៅ ទូន្មាន។

៤. សទិសសព្ទ

- បី (ប.សំ.) ៖ ចំនួនលេខដែលនៅគ្រង់ចន្លោះពីរនិងបួន គឺមួយផ្សំនឹងពីរ ឬពីរផ្សំនឹងមួយ (៣) ។
- បី (ភិ.) ៖ កាន់ក្រកងឱប ឬទ្រដោយដៃទាំងពីរ។ ន. បីកូន បីតោក។ បីក្រកង (ល.ប្រ.) លើក តម្កើង កាន់ជើង កាន់ទ្រង់។ បីទ្រ ធូយ នបត្តអ្នកគាំទ្រ ។
- រៀង (ភិ.ឬភិ.វិ.) ៖ ដាក់តាមលំដាប់ ធ្វើឱ្យត្រូវលំដាប់ ឱ្យត្រូវ របៀប ឱ្យត្រូវផ្ទះ ឱ្យជាផ្ទះ។ ន. រៀងលេខ ដាក់រៀងគ្នា, ឈររៀងគ្នា ដើមឈើចុះ រៀងគ្នា។

- រាង (កិ. ប្បត្ត.) ៖ ចាល អា លែងចង់ លែងត្រូវការទៀត។
ឧ. ផ្លូវនុះពិបាកណាស់ ខ្ញុំរាងហើយមិន
ទៅទៀតទេ ! ។
- រាង (ន.) ៖ សណ្ឋាន ទ្រង់ ទ្រង់ទ្រាយ។ ឧ. រាង
ក្រអាល្ល រាងស្លើង។
- រាង (ន.) ៖ ផ្ទាំងរនាបឫស្សីពាសស្រទបចេក ដាក់
លើតែមទូកម្ខាងបន្ទេរឱ្យផ្ទៀងមកខាងក្នុង
ទូក ប៉ែកខាងក្រោមឱ្យរះនឹងទឹក ដើម្បីចែរ
ឬអុំទូកទៅឱ្យត្រឹមត្រូវស្ទង់លោតចូលក្នុង
ទូក គេធ្វើតែក្នុងវេលាយប់មានខែភ្លឺ ហៅ
ថា ដេញរាង ។

៥. សញ្ញាក្យស បើក បិទ សម្រាប់ដាក់អមពាក្យ ឃ្លា ឬឈ្មោះ ដើម្បី
ពន្លឺចឡើងនូវឈ្មោះ មនុស្ស សត្វ ឬវត្ថុអ្វីមួយដែលសំខាន់ ឬសម្តី
ផ្ទាល់របស់អ្នកនិយាយ។ ឧ. ផ្លាស់សំណត់ , ផ្លាស់ទឹកនៃង , ផ្លាស់ពីទី
រាជការ ... ។ ឧ. ឪពុកនិយាយ ៖ " នែកូនទាំងបី ! ឪពុកបានបង្ហាត់ប
ប្រៀនចំណេះវិជ្ជាសព្វគ្រប់ល្អមរក្សានូវខ្លួនបានហើយ។ ប៉ុន្តែឪពុកផ្តាំ
កូនជាចុងក្រោយត្រូវចេះស្រឡាញ់ប្រមន្ត កុំឈ្លោះប្រកែកបែក
សាមគ្គីគ្នា ។"

ខ.ចម្លើយ

១. កាលបើដឹងខ្លួនថា ខ្លួនពិតស្លាប់ហើយ បុរសនោះហៅកូនទាំងបី មកពិភ្ងួតនិយាយ៖ “នៃកូនទាំងបី! ឪពុកបានបង្ហាត់បង្រៀនចំណេះ វិជ្ជាសព្វគ្រប់ ល្មមរក្សាខ្លួនបានហើយ។ ប៉ុន្តែឪពុកផ្តាំកូនជាចុង ក្រោយត្រូវចេះស្រឡាញ់ប្រមន្តាកុំឈ្លោះប្រកែកបែកសាមគ្គីគ្នា”។
២. គាត់បានប្រើឱ្យកូនច្បង ទៅយកអំពៅមួយដើមមកកាច់ ក៏កាច់ អំពៅនោះបាក់ជាពីរកំណាត់។
៣. ក្រោយពីកាច់អំពៅបាក់ហើយ គាត់បានបង្ហាត់កូនបន្ទាប់យកអំពៅ បីដើមមកចងជាបាច់កាច់ឱ្យបាក់ តែកូនបន្ទាប់កាច់អំពៅមិនបាក់ សោះ។
៤. ជាចុងក្រោយ ឪពុកបានពោលទៅកាន់កូន៖ “ ខ្លួនកូនបីនាក់ប្រៀប ដូចអំពៅបីដើមនេះ។ បើពួក ឯងចង់សាមគ្គីគ្នា នោះពិតជាបានសុខ និងជ័យជម្នះលើការងារគ្រប់មុខ ”។
៥. កូនទាំងបីធ្វើតាមដំបូន្មានឪពុក បានទទួលសេចក្តីសុខដរាបរៀង ទៅ។

រឿង កុមារចេះគូរសម

វេលារសៀលនៃថ្ងៃអាទិត្យមួយ កុមារីគន្ធាបានឮអាពាលព្រុសរៀស រៀស រៀស ។ នាងដឹងច្បាស់ថាមានភ្ញៀវ មករកនៅខាងក្រៅ។ គន្ធាប្រញាប់ចាប់ ផ្តៃចង រួចដើរទៅបើកទ្វារ។ ពេលនោះ បុរសចំណាស់ម្នាក់សួរគន្ធាមុន ៖
 “ ពួកម៉ែរបស់កូននៅឬទេ ? ” ។ គន្ធាលើកដៃសំពះគាត់ ព្រមទាំងឆ្លើយ ដោយទន់ភ្លន់ ៖ “ លោកអី ! ម៉ែខ្ញុំនៅក្នុងផ្ទះបាយចំណែកពួកកំពុង ធ្វើរបងព័ទ្ធចម្ការខាងក្រោយ។ សូមលោកអីអញ្ជើញចូលទៅក្នុងផ្ទះសិន ខ្ញុំនឹងជម្រាបគាត់ ” ។ គន្ធានាំភ្ញៀវអង្គុយកន្លែងជុំគូរសម រួចនាងចូល ទៅក្នុងផ្ទះចាក់ទឹកមួយកែវយកមកជូនភ្ញៀវ និងនិយាយដោយទឹកមុខ ញញឹម ៖ “ លោកអី ! អញ្ជើញពិសាទឹក ” ។ ភ្ញៀវនោះតបវិញ “ អរគុណ កូន ” ។ បន្ទាប់មក គន្ធាថយទៅជម្រាបឪពុកម្តាយ ។

ពេលឪពុកម្តាយកំពុងសន្ទនាជាមួយភ្ញៀវ ប្អូនប្រុសនាងម្នាក់រត់វែង
បម្រុងទៅរកឪពុកម្តាយ ស្រាប់តែឃើញឪពុកម្តាយមានភ្ញៀវ ក៏ឱនក្បាល
គោរពបង្គំចូរច្រឡប់ថយក្រោយវិញ។ គន្លាទៅជិតនិយាយខ្សឹប ប្រាប់
ប្អូន ៖ “ អូនឯងកុំរត់កាត់មុខភ្ញៀវ ឬទៅរំខានពុកមែ មិនគួរសមទេ ”។

ពេលភ្ញៀវច្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ឪពុកម្តាយគន្លាសរសើរកូនស្រីដោយ
ពេញចិត្ត ៖ “ កូនចេះគួរសមចំពោះ ភ្ញៀវណាស់ ! ចូរកូនរក្សាការគួរសម
ចំពោះអ្នកដទៃឱ្យបានជាប់ជានិច្ច ”។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ១៣

ក. រៀនពាក្យ

- ១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖ “ រសៀល ទង់ភ្លង់ សន្ទនា វែង ឱន ”។
- ២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ កុំមារី បើក ថយក្រោយ ”។
- ៣. ចូររកវេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ពិសា រក្សា ”។
- ៤. ចូរស្រង់ឧទាហរណ៍ដែលប្រើសញ្ញាក្យេស បើក បិទ ពីក្នុងអត្ថបទ
ខាងលើ ចំនួន២ឈ្មោះ។

ខ. សំណួរ

- ១. ពេលភ្ញៀវទៅលេងផ្ទះ តើគន្លាបានទទួលភ្ញៀវដូចម្តេចខ្លះ ?
- ២. ពេលភ្ញៀវចូលដល់ក្នុងផ្ទះ តើគន្លាបានធ្វើអ្វីទៀត ?
- ៣. ពេលឪពុកម្តាយនាងកំពុងសន្ទនាជាមួយភ្ញៀវ តើមានអ្វីកើតឡើង?

- ៤. ហេតុអ្វីបានជាឌីណូសូរពោលសរសើរគន្លា ?
- ៥. តើអ្នកចង់យកតម្រាប់តាមកុមារវិទ្យាល័យដែរឬទេ ? ហេតុអ្វី ?
- ៦. តើរឿងនេះ កើតនៅកន្លែងណា ? ពេលណា ?
- ៧. តើរឿងនេះ មានព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗប៉ុន្មាន ? ចូររៀបរាប់។

កំណែវិញ្ញាសាទី ១៣

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- រសៀល (ន.) ៖ វេលាក្នុងរោងថ្ងៃត្រង់ និងល្ងាច គឺតាំងពីក្រោយថ្ងៃត្រង់ដល់ពេលល្ងាច។ ឧ. រសៀលម៉ោង ១។
- ទន់ភ្លន់ (គុ.) ៖ ល្ងាសល្ងន់ សុភាព។ ឧ. ប្អូនទន់ភ្លន់ សម្តីទន់ភ្លន់។
- សន្ទនា (ន.) ៖ ការនិយាយគ្នា ការពោលពាក្យសរសេររកគ្នា ការប្រឹក្សាគ្នា។ ឧ. ធ្វើសន្ទនារកគ្នា។
- វែង (និ.) ៖ វិញ វិញទៀត ភ្លាម។ ឧ. វែងខ្លី វែងកំ វែងស្នូល។
- វែង (ន.) ៖ សូរ្យដោយចោល ឬគ្រវែងពេញកម្លាំងដែរ។ ឧ. ចោលវែង ចោលដុំដីឮសូរវែង ។
- ឱន (កិ.) ៖ ទន់ចុះ បន្ទន់ទៅមុខ បន្ទន់ទៅរក ។ ឧ. ឱនកាយថ្វាយបង្គំ ឱនក្បាល មានចិត្តឱនទៅរកសុចរិត ស្រូវឱន ដើរឱន ។

២. បដិសព្ទ

- កុមារី = កុមារា
- បើក = បិទ
- ថយក្រោយ = ទៅមុខ

៣. វេទនសព្ទ

- ពិសា ស៊ី ញ៉ាំ ឆាន់ ហូប សោយ
- រក្សា ថែ ថែទាំ បីបាច់ ចិញ្ចឹម កាន់កាប់ ការពារ។

៤. ស្រង់ឧទាហរណ៍ដែលប្រើសញ្ញាក្បួនស បើក បិទ ពីក្នុងអត្ថបទខាងលើចំនួន២ល្បះ ៖

- “ ពុកម៉ែរបស់កូននៅឬទេ ? ”
- “ អូនឯងកុំរត់កាត់មុខភ្ញៀវ ឬទៅរំខានពុកម៉ែមិនគួរសមទេ ” ។

ខ. ចម្លើយ

១. ពេលភ្ញៀវទៅលេងផ្ទះគន្ធាបានទទួលភ្ញៀវ ដោយលើកដៃសំពះគាត់ ព្រមទាំងឆ្លើយក្នុងភាពទន់ភ្លន់ ៖ “ ចាសលោកអី ! ម៉ែខ្ញុំនៅក្នុងផ្ទះ បាយ ចំណែកពុកកំពុងធ្វើរបងព័ទ្ធចម្ការខាងក្រោយ។ សូមលោកអី អញ្ជើញចូលទៅក្នុងផ្ទះសិនខ្ញុំនឹងជម្រាបគាត់ ” ។

២. ពេលភ្ញៀវចូលដល់ក្នុងផ្ទះ គន្ធាបាននាំភ្ញៀវអង្គុយកន្លែងជិតគួរសម រួចនាងចូលទៅចាក់ទឹកមួយកែវយកមកជូនភ្ញៀវ និងនិយាយដោយ ទឹកមុខញញឹម ៖ “ លោកអី ! អញ្ជើញពិសាទឹក ” ។

៣. ពេលឪពុកម្តាយនាងកំពុងសន្ទនាជាមួយភ្ញៀវ ប្អូនប្រុសនាងម្នាក់
រត់វិងបម្រុងទៅរកឪពុកម្តាយ ស្រាប់តែឃើញឪពុកម្តាយមានភ្ញៀវ
ក៏ឱនក្បាលគោរពបន្តិចរួចត្រឡប់ថយក្រោយវិញ ។
៤. បានជាឪពុកម្តាយនាងពោលពាក្យសរសើរគន្ធា ព្រោះនាងចេះ
ពន្យល់ប្អូននាង កុំឱ្យរត់កាត់មុខភ្ញៀវ ឬទៅវិនាសពុកម៉ែ ដែលកំពុង
សន្ទនាជាមួយភ្ញៀវ។
៥. ខ្ញុំចង់យកតម្រាប់តាមកុមារិតនា ព្រោះនាងជាកូនល្អដែលចេះគូរ
សមចំពោះភ្ញៀវ និងធ្វើឱ្យឪពុកម្តាយសប្បាយចិត្តដោយសារសីល
ធម៌ល្អរបស់នាង។
៦. រឿងនេះកើតឡើងនៅផ្ទះនាងគន្ធា វេលារសៀលនៃថ្ងៃអាទិត្យ
មួយ។
៧. រឿងនេះមានព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗបី ៖
  - ភ្ញៀវមកលេងនៅផ្ទះឪពុកម្តាយគន្ធា។
  - ប្អូនប្រុសនាងរត់ទៅរកឪពុកម្តាយស្រាប់តែឃើញឪពុកម្តាយ
មានភ្ញៀវក៏ឱនក្បាលគោរព។
  - គន្ធាណែនាំប្អូនឱ្យចេះគូរសម កុំរត់កាត់មុខភ្ញៀវ ឬទៅវិនាសពុក
ម៉ែពេលមានភ្ញៀវ ។

កាលពីដើម មានយុវជនម្នាក់ឈ្មោះកំសាន្ត កំព្រាឪពុកតាំងពីតូចៗ កំសាន្តខិតខំតស៊ូពុះពារការលំបាកគ្រប់បែបយ៉ាង រហូតបានបញ្ចប់ការសិក្សាផ្នែកធនាគារ។

ថ្ងៃមួយ កំសាន្តបានទៅដាក់ពាក្យសុំចូលធ្វើការនៅធនាគារមួយ។ ពេលទៅដល់កំសាន្តលើកដៃសំពះដោយសុភាព រួចហុចពាក្យសុំចូលធ្វើការទៅលោកនាយកធនាគារ។ លោកនាយកពិនិត្យមើលរួចហុចពាក្យនោះ ឱ្យមកកំសាន្តវិញព្រមទាំងប្រាប់ថា លោកស្តាយណាស់ដោយនៅពេលនេះ មានបុគ្គលិកគ្រប់គ្រាន់ហើយ បើលោកត្រូវការបុគ្គលិកបន្ថែម ទៀតលោកនឹងឱ្យដំណឹង។ កំសាន្តក៏សំពះលាត្រឡប់មកវិញ។

ពេលកំពុងដើរត្រឡប់មកវិញ កំសាន្តឃើញម្ចាស់បារាំងមួយក៏រើស
ទុក។ ឃើញកាយវិការដូច្នោះ លោកនាយកគិតក្នុងចិត្ត ៖ “ យុវជននេះ
មានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ និងមានគំនិតចេះសន្សំសំចៃ ”។ លោកនាយកបាន
ឱ្យកំសាន្តមកធ្វើការជាមួយគាត់។ មួយឆ្នាំបន្ទាប់ កំសាន្តត្រូវបានតែងតាំង
ជានាយករងធនាគារនោះទៅ។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ១៤

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖ “ កំប្រា បញ្ចប់ ធនាគារ សុភាព នាយក ហុច
ស្តាយ កាយវិការ តែងតាំង ”។
២. ចូរករណីសព្វនឹងពាក្យ ៖ “ បន្ថែម សន្សំសំចៃ ”។
៣. ចូរករណីសព្វនឹងពាក្យ ៖ “ សុភាព ”។
៤. ចូរករណីសព្វនឹងពាក្យ ៖ “ និង ”។

ខ. សំណួរ

១. តើកំសាន្តដាក់ពាក្យសុំទៅធ្វើការនៅកន្លែងណា ?
២. តើបានសម្រេចឬទេពីដំបូង ?
៣. ក្រោយមក ហេតុអ្វីបានជានាយកធនាគារ សម្រេចចិត្តឱ្យកំសាន្ត
ធ្វើការវិញ ?
៤. តើអ្នកណាជាគូអង្គុកនៅក្នុងរឿងនេះ ?
៥. តើរឿងនេះ មានព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗប៉ុន្មាន ? គឺអ្វីខ្លះ ?
៦. តើរឿងនេះ កើតនៅពេលណា ? នៅឯណា ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ១៤

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- កំព្រា (គុ. ឬន.) ៖ មនុស្សសត្វដែលឥតម្តាយ ឥតឪពុក។
ន. មនុស្សកំព្រា កំព្រាឪពុក កំព្រាម្តាយ។
- បញ្ចប់ (កិ.) ៖ ធ្វើឱ្យចប់។ ន. បញ្ចប់រឿង បញ្ចប់សេចក្តី
តែប៉ុណ្ណោះ ។
- ធនាគារ (ន.) ៖ ឃ្លាំងដាក់ទ្រព្យ ឃ្លាំងប្រាក់។ ន. ធ្វើប្រាក់
ក្នុងធនាគារ ។
- សុភាព (ន.) ៖ ភាពជាសុខ សេចក្តីសុខ។
- នាយក (ន.) ៖ អ្នកនាំ អ្នកដឹកនាំ អ្នកត្រួតត្រា។ ន. អ្នក
នាយក ឥតមានអ្នកនាយកលើ។
- ហុច (កិ.) ៖ ចាប់កាន់អ្វីៗដោយដៃតែម្ខាងប្រយោល។
ន. ហុចដៃឱ្យចាប់។
- ស្តាយ (កិ.) ៖ នឹកអាល័យ នឹកឃើញហើយមិនអស់ចិត្ត
មិនអស់អាល័យ ជំពាក់ដោយអាល័យ។
ន. ស្តាយទ្រព្យ ខ្ញុំស្តាយណាស់ដោយមិន
បានទៅ ... ។
- កាយវិការ (ន.) ៖ ការកម្រើកនៃកាយ ចលនានៃកាយ ។

- តែងតាំង (កិ.) ៖ តាំងឱ្យមានមុខងារ ឬមុខតំណែងជាអ្វីៗ រៀបចំលើកតម្កើងឱ្យមានឋានន្តរសីក្តីខ្ពង់ខ្ពស់...។ ឧ. តែងតាំងលោក ... ជា រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម ។

២. បដិសព្ទ

- បន្ថែម = បន្ថយ
- សន្សំសំចៃ = ខ្វះខាត

៣. វេទនសព្ទ

- សុភាព ទន់ភ្លន់ រាបទាប រៀបរយ ចុះបែបបទ ស្នូតបូក។

៤. សមិសសព្ទ

- នឹង (និ.) ៖ សព្វជាសន្ធាន សម្រាប់និយាយតពាក្យ ឬតម្លាឈ្មោះពីមួយទៅមួយដែលមានដំណើរសេចក្តីថា ទាំង ព្រមទាំង ផង នេះផងនុះ ផង។ ឧ. អ្នកនឹងខ្ញុំ គោនឹងក្របី។
- នឹង (កិ.នុ.) ៖ ពាក្យជាកិរិយានុក្រោះសម្រាប់និយាយនាំមុខកិរិយាសព្វប្រាប់អនាគតកាលទៅខាងមុខថា មុខជា ប្រាកដជា គង់, គង់តែ។ ឧ. ស្ត្រីនឹងទៅផ្ទះអ្នក យើងគង់តែនឹងបានជួបគ្នាទៀតក្នុងថ្ងៃណាមួយពុំខាន ។

- នឹង(គុ. ឬកិ.វិ.) ៖ ស្ងៀម ដើម មិនកម្រើក។ ខ. អង្គុយនឹងផ្តល់ គឺអង្គុយនឹងដូចគេផ្តល់ ។ មិនប្រែប្រួល មិន ឡើងមិនចុះ នៅដូចដដែល។ ខ. ជំងឺខ្លុះនៅ នឹង។ ទឹកនឹង គឺទឹកដែលមិនឡើងមិនស្រក ឬមិនហូរ។
- នឹង (អា.និ.) ៖ ពាក្យប្រាប់ដំណើរសម្រេចនូវអំពើ សម្រាប់ ប្រើនិយាយនាំមុខនាមស័ព្ទ មានន័យថា ដោយ ជាមួយ ដោយសារ ពូជំ នៅក្រុង។ ខ. ជួសសម្លនឹងវែក ដាំបាយនឹងឆ្នាំង។

ខ. ចម្លើយ

១. កំសាន្តដាក់ពាក្យសុំទៅធ្វើការនៅធនាគារមួយ។
២. ពីដំបូងមិនបានសម្រេចទេ។
៣. ក្រោយមក បានជួយកធនាគារសម្រេចចិត្តឱ្យកំសាន្តធ្វើការវិញ ដោយលោកមើលឃើញពីកាយវិការល្អរបស់កំសាន្ត ក្នុងការរើស ម្ពុលបាក់ងមួយ ចាត់ទុកជាមនុស្សមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ និងមាន គំនិត ចេះសន្យាសំចៃ។
៤. កំសាន្ត ជាតូអង្គកនៅក្នុងរឿងនេះ។
៥. រឿងនេះ មានព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗបី គឺ ៖
  - កំសាន្តដាក់ពាក្យសុំធ្វើការនៅធនាគារមួយ។
  - កំសាន្តឃើញម្ពុលបាក់ងមួយ ក៏រើសទុក។
  - លោកនាយកធនាគារបានឱ្យកំសាន្តមកធ្វើការជាមួយគាត់។
៦. រឿងនេះ កើតឡើងនៅថ្ងៃមួយ នៅធនាគារមួយ ។

១៥ ការផ្សព្វផ្សាយពីផលអាក្រក់នៃថ្នាំជក់

ការជក់បារីនាំឱ្យខូចសុខភាព

សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាពឹងផ្អែកលើវិស័យកសិកម្ម។ អាស្រ័យហេតុនេះ ហើយ បានជារាជរដ្ឋាភិបាលយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងលើការពង្រីក ដំណាំឧស្សាហកម្មស្ទើរគ្រប់ទីកន្លែង។ ក្រសួងកសិកម្ម ក៏បានយកចិត្ត ទុកដាក់ផ្សព្វផ្សាយ និងពន្យល់ដល់កសិករឱ្យខំដាំដំណាំផ្សេងៗដែល បម្រើឱ្យឧស្សាហកម្ម។ ជាក់ស្តែងកាលពីចុងខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៧ កន្លងទៅនេះបុគ្គលិកមន្ទីរកសិកម្មខេត្តកំពង់ចាម បានចុះទៅសួរសុខទុក្ខ ប្រជាជនក្នុងស្រុកក្រូចធ្មារ ដែលនិយមដាំដំណាំថ្នាំជក់តាំងពីយូរណាស់ មកហើយ។ ជាមួយនេះដែរ អស់លោកបានពន្យល់ពីផលអាក្រក់នៃការ ដាំថ្នាំជក់។ ពួកគាត់បានពន្យល់ថា ការដាំថ្នាំជក់ទាមទារពលកម្មខ្លាំង និង ចំណាយប្រាក់ច្រើនសម្រាប់ទិញដី និងថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត ចំណែកផល

ទទួលបាន មិនចំណេញប៉ុន្មានឡើយ។ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកដាំថ្នាំជក់រងគ្រោះ ថ្នាក់ក្នុងការងារជាច្រើនដោយការប៉ះពាល់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត និងការ ពុលដោយសារធាតុគីមី ពុលនីកូទីន។ កុមារ និងមនុស្សពេញវ័យ ច្រើន ទទួលរងគ្រោះដោយការជ្រាបចូលនៃនីកូទីនតាមស្បែក នៅពេលពួកគេ ប៉ះពាល់ស្លឹកថ្នាំជក់ ធ្វើឱ្យគេចង់ក្អកឈឺក្បាល ពិបាកដកដង្ហើម អស់ កម្លាំង លែមុខ។ល។ បន្ថែមលើនេះទៀត កសិករត្រូវកាប់បំផ្លាញព្រៃឈើ យ៉ាងច្រើន ដើម្បីយកមកសម្ងួត និងចំហុយស្លឹកថ្នាំ ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យ ជាតិខាតបង់យ៉ាងច្រើន ។

នៅទីបញ្ចប់ គេបានណែនាំប្រជាកសិករឱ្យងាកមកដាំដំណាំកសិ ឧស្សាហកម្ម មានជំនួង អំពៅ ល្អុងខ្នង ស្វាយចន្ទីវិញ គ្រោះវាផ្តល់ប្រាក់ ចំណូលច្រើនជាងការដាំថ្នាំជក់ ហើយមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ទៀតផង។

សិក្សាលើវិញ្ញាសានី ១៥

ក.រៀនពាក្យ

- ១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖ “កសិកម្ម ទាមទារ ល្អុងខ្នង ស្វាយចន្ទី ចំហុយ”។
- ២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “លើ ទុក្ខ យូរ ចំណាយ”។
- ៣. ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ពុល សុខ”។
- ៤. ដូចម្តេចដែលហៅថា នាមអសាធារណ៍ ? ចូររកឧទាហរណ៍ពីក្នុង អត្ថបទនេះឱ្យបាន៤ពាក្យ ។

ខ. សំណួរ

- ១. តើអ្នកណាចុះពន្យល់ប្រជាកសិករនៅស្រុកក្រូចឆ្មារ ?
- ២. តើបុគ្គលិកកសិកម្មបានពន្យល់ពីផលអាក្រក់ ចំពោះអ្នកដាំថ្នាំជក់ ដូចម្តេចខ្លះ ?

- ៣. តើកុមារ និងមនុស្សពេញវ័យច្រើនទទួលរងគ្រោះពីថ្នាំជក់យ៉ាងណាខ្លះ ?
- ៤. តើគេបានណែនាំប្រជាកសិករឱ្យប្តូរពីដំណាំថ្នាំជក់ ទៅជាដំណាំអ្វីខ្លះ ? ព្រោះអ្វី ?
- ៥. តើចំណុចណាណៃអត្ថបទ ដែលបញ្ជាក់ថាជាអត្ថបទពិតកថា ឬរឿងពិត ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ១៥

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- កសិកម្ម (ន.) ៖ ការគ្រួររាល់ ការងារដែលគេប្រកបក្នុងការគ្រួររាល់ គឺការធ្វើស្រែចម្ការ ។
- ទាមទារ (កិ.) ៖ ទាមផងទារផង ទារដោយទាមចំណែក ឬទារតវ័យករបស់ មតិកខ្លួនជាកេរ្តិ៍ដំណែលឱ្យបានមកខ្លួនវិញ។
- ល្អងខ្វង (ន.) ៖ រុក្ខជាតិមួយប្រភេទមានដើមស្រសល្ងាត បែកមែកច្រើនស្លឹកតូចៗឥតឆែកប្រៅ ឆាងខ្លីៗឥតប្រហោង ផ្លែមូលៗរលីង កាត់ដើមដាំដុះ សម្រាប់ដាំធ្វើរបង គ្រាប់ស្លប្រេងបាន។ ន. របងល្អងខ្វង។
- ស្វាយចន្ទី (ន.) ៖ ឈើមួយប្រភេទស្លឹកខ្ចីប្រើជារបោយ ឬជាអន្លក់បាន ផ្លែលៀនចុងគ្រាប់លេចចេញ មកខាងក្រៅ វេលាជុំមានក្លិនក្រអូបឆ្ងល ធ្វិតបន្តិច មានជ័រវង្សិចៗប្រើការបរិភោគបាន។

- ចំហុយ (ភិ.) ៖ កម្ដៅ ឬ ធួនដោយចំហាយទឹកក្ដៅដែលហុយឡើង។ ន. ចំហុយបាយដំណើប, ចំហុយត្រី ។
- ចំហុយ (គុ.) ៖ ដែលឆ្អិនដោយចំហុយ។ ន. បាយចំហុយ, ពោតចំហុយ, ត្រីចំហុយ ។

២. បដិសព្ទ

- លើ   ៖ ក្រោម
- ទុក្ខ   ៖ សុខ
- យូរ   ៖ ឆាប់
- ចំណាយ   ៖ ចំណូល

៣. សទិសសព្ទ

- ពុល (គុ.) ៖ ដែលមានពិសអាចបណ្តាលឱ្យរង់ចាំរង ឱ្យក្អកចង្ហោរ ឬធ្វើទុក្ខខ្លាំងដល់ឈឺស្លាប់ក៏មាន។ ន. ផ្សិតពុល, ផ្លាវីពុល, គ្រឿងពុល ។
- ពល (ន.) ៖ កម្លាំង។ សេនា ទាហាន កងទ័ព។ ន. កុំពល លើកពល។
- សុខ (ន.) ៖ សេចក្ដីសុខសាន្ត សុខទុក្ខគ្រប់ប្រការ។
- សុខ (គុ.) ៖ ដែលសប្បាយ ងាយស្រួល ស្រណុក សម្រាន្ត។
- សុក (ន.) ៖ ស្រោមស្រោបកូនដែលនៅក្នុងថ្លៃម្តាយ មានទងជាប់នឹងផ្ចិតទារក។
- សុក្រ (ន.) ៖ ឈ្មោះថ្ងៃទី៦ នៃសប្តាហ៍។

៤. នាមអសាធារណ៍ គឺជាពាក្យសម្គាល់មនុស្ស សត្វ រុក្ខ និងទឹកខ្លែងដោយចំពោះ មិនទូទៅ។ ន. កម្ពុជា កំពង់ចាម ក្រុងបាណ្ឌូ ភ្នំពេញ ។

ខ. ចម្លើយ

១. អ្នកដែលចុះពន្យល់ប្រជាកសិករនៅស្រុកក្រូចឆ្មារ គឺបុគ្គលិកមន្ទីរកសិកម្មខេត្តកំពង់ចាម។
២. បុគ្គលិកកសិកម្ម បានពន្យល់ពីផលអាក្រក់ចំពោះអ្នកដាំថ្នាំជក់ថា អ្នកដាំថ្នាំជក់រងគ្រោះថ្នាក់ក្នុងការងារជាច្រើន ដោយការប៉ះពាល់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត និងការពុលដោយសារធាតុគីមី ពុលនីកូទីន។
៣. កុមារ និងមនុស្សពេញវ័យច្រើនទទួលរងគ្រោះដោយការជ្រាបចូលនៃនីកូទីនតាមស្បែកនៅពេលពួកគេប៉ះពាល់ស្លឹកថ្នាំជក់ ធ្វើឱ្យគេចង់ក្អកឈឺក្បាលពិបាកដកដង្ហើមអស់កម្លាំងវិលមុខ។
៤. គេបានណែនាំប្រជាកសិករ ឱ្យប្តូរពីដំណាំថ្នាំជក់ទៅជាដំណាំកសិកម្មស្រូវហាមឱ្យបាន គឺដំឡូង អំពៅ ល្ងុងខ្នង ស្វាយចន្ទី ព្រោះវាផ្តល់ប្រាក់ចំណូលច្រើនជាងការដាំថ្នាំជក់ និងមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ទៀតផង។
៥. ចំណុចនៃអត្ថបទ ដែលបញ្ជាក់ថាជាអត្ថបទពិតកថា ឬរៀងពិតគឺអត្ថបទនេះបានប្រាប់ពី៖
  - ទឹកឆ្នែងពិត ខេត្តកំពង់ចាម ស្រុកក្រូចឆ្មារ
  - ព្រឹត្តិការណ៍ពិត ចុងខែមិថុនាឆ្នាំ២០០៧ បុគ្គលិកមន្ទីរកសិកម្មខេត្តកំពង់ចាមបានចុះទៅសួរសុខទុក្ខប្រជាជនក្នុងស្រុកក្រូចឆ្មារ ដែលនិយមដាំដំណាំថ្នាំជក់តាំងពីយូរណាស់មកហើយ។

ដំណាំសំខាន់បំផុតនៅប្រទេសកម្ពុជាគឺស្រូវ។ គេដាំស្រូវស្ទើរគ្រប់ទីកន្លែងទាំងអស់។ គេធ្វើស្រែពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ គឺស្រែវស្សា និងស្រែប្រាំង។ ស្រែប្រាំងគេចាប់ផ្តើមធ្វើនៅពេលទឹកស្រក។ គេធ្វើស្រូវប្រាំងនៅតាមមាត់បឹង ទំនាបទន្លេ មាត់ព្រែក ឬស្ទឹងដែលមានទឹកពុំដាច់។ ប្រជាជនមួយចំនួន ពិសេសប្រជាជននៅខេត្តបាត់ដំបង បន្ទាយមានជ័យ ចូលចិត្តដាំស្រូវផ្កាម្លិះ ផ្កាខ្ចី នាងអំ ផ្ការដូល ... ព្រោះស្រូវទាំងនោះមានឱបារសឆ្ងាញ់ពិសា។

បច្ចុប្បន្ន វិស័យកសិកម្មកាន់តែអភិវឌ្ឍ ប្រជាកសិករច្រើនធ្វើស្រូវប្រពលវប្បកម្មនិងស្ទង់ស្រូវមួយដើមតាមការណែនាំរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងទទួលបានផលច្រើន។ លើសពីនេះទៅទៀត

កសិករបានទទួលការណែនាំឱ្យប្រើដីធម្មជាតិ និងដីកំប៉ុស។ បច្ចុប្បន្ន
កសិករមួយចំនួនបោះជំហានទៅប្រើដោយខ្លួន ដើម្បីភូមិដី និងប្រើម៉ាស៊ីន
បូមទឹក ម៉ាស៊ីនបោកស្រូវជំនួសកម្លាំងគោក្របី។ ពួកគាត់ទទួលបានផល
ច្រើន ធ្វើឱ្យជីវភាពពួកគាត់ធូរធារជាលំដាប់។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ១៦

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖ “ ស្រែវស្សា ស្រែប្រាំង ព្រែក ប្រពលវប្បកម្ម
ដីធម្មជាតិ ដីកំប៉ុស ” ។
២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ប្រពលវប្បកម្ម ” ។
៣. ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ វស ” ។
៤. ចូរស្រង់នាមអសាធារណ៍នៅក្នុងអត្ថបទ ចំនួន៧ពាក្យ។
៥. ចូរអានអត្ថបទទាំងពីរកថាខណ្ឌ រួចជ្រើសរើសប្រធានបទរបស់
កថាខណ្ឌនីមួយៗ។
  - កថាខណ្ឌទី១ ៖
    - ក. ការលំបាកក្នុងការធ្វើស្រូវប្រាំង
    - ខ. ពេលវេលា ទឹកខ្លាំងសម្រាប់ធ្វើស្រូវប្រាំង
    - គ. របៀបថែស្រូវប្រាំង។
  - កថាខណ្ឌទី២ ៖
    - ក. ការអភិវឌ្ឍនៃវិស័យកសិកម្មទំនើប
    - ខ. ការធ្វើស្រូវប្រពលវប្បធម៌
    - គ. ការដឹកប្រឡាយទឹក។

ខ. សំណួរ

១. តើសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាពឹងផ្អែកលើអ្វី ?
២. តើនៅប្រទេសកម្ពុជា គេធ្វើស្រូវប៉ុន្មានដងក្នុងមួយឆ្នាំ ? អ្វីខ្លះ ?
៣. ហេតុអ្វីបានជាកសិករធ្វើស្រូវប្រពលវប្បកម្ម និងដំណាំស្រូវមួយដើម ?
៤. តើការប្រើដីធម្មជាតិ និងដីកំប៉ុសមានអត្ថប្រយោជន៍ដូចម្តេច ?
៥. តើកសិកម្មនៅកម្ពុជាមានការអភិវឌ្ឍដែរឬទេ ? ហេតុអ្វី ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ១៦

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- ស្រែវស្សា (ន.) ៖ ស្រែសម្រាប់ធ្វើស្រូវក្នុងរដូវវស្សា។
- ស្រែប្រាំង (ន.) ៖ ស្រែសម្រាប់ស្ទូងស្រូវក្នុងរដូវប្រាំង។
- ព្រែក (ន.) ៖ ជ្រលង ឬប្រឡាយធំជាផ្លូវទឹកតពីទន្លេទៅបឹង ឬពីទីងទៀតចូលមកទន្លេ សមុទ្រ បើកើតដោយដីកហៅថា ព្រែកដីក ។
- ប្រពលវប្បកម្ម (ន.) ៖ ការធ្វើស្រែដែលមិនចាំបាច់រង់ចាំទឹកភ្លៀងធ្លាក់មក ទើបអាចធ្វើស្រែបាននោះទេ គឺមានប្រព័ន្ធប្រឡាយទឹកគ្រប់គ្រាន់ដែលមានទឹកជានិច្ចសម្រាប់ធ្វើស្រែគ្រប់រដូវ។

- ដីធម្មជាតិ (ន.) ៖ ដីលាមកសត្វ ដីកំប៉ុស ដីបន្លែក្នុងជាតិ និងកាកសំណល់ពីផ្ទះបាយ ពេងចក្រ ដែលអាចផ្ទុយរលួយធ្វើជាដីបាន។
- ដីកំប៉ុស (ន.) ៖ អំពុក ដីធម្មជាតិធ្វើពីរូបធាតុរលួយ ឬអាចម៍សត្វ ... ឬអំពុកដីផ្សំដោយវត្ថុផ្សេងៗនឹងកំបោរធ្វើជាដី។

២. បដិសព្ទ

- ប្រណលវប្បកម្ម ≠ ឯកវប្បកម្ម

៣. សទិសសព្ទ

- រស (ន.) ៖ សម្បស្សប្លែកៗ ដែលប៉ះពាល់ជិវិតបសាទ ដឹងថាប្រែ ចូរ ចត់ ស្ទឹង ផ្អែមជាដើម។ ខ. រសប្រែ រសចូរ រសផ្អែម អាហារមានរសឆ្ងាញ់ និងរស។
- រស់ (កិ.) ៖ មានជីវិតនៅ មិនទាន់ស្លាប់។ ខ. បុគ្គលរស់នៅមួយរយ។

៤. ស្រង់នាមអសាធារណ៍នៅក្នុងអត្ថបទចំនួន៧៣ក្បួន៖ ប្រទេសកម្ពុជា ខេត្តបាត់ដំបង ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ស្រូវផ្កាម្លិះ ស្រូវផ្កាខ្ចី ស្រូវនាងអំ ស្រូវផ្ការដូវល។

៥. អានអត្ថបទទាំងពីរកថាខណ្ឌ រួចជ្រើសរើសប្រធានបទរបស់កថាខណ្ឌនីមួយៗ ៖

- កថាខណ្ឌទី១ ៖
  - ខ. ពេលវេលា ទឹកនៃឯសម្រាប់ធ្វើស្រូវប្រាំង
- កថាខណ្ឌទី២ ៖
  - ក. ការអភិវឌ្ឍនៃវិស័យកសិកម្មទំនើប

ខ. ចម្លើយ

១. សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាពឹងផ្អែកលើវិស័យកសិកម្ម ។
២. នៅប្រទេសកម្ពុជា គេធ្វើស្រូវពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ គឺស្រូវប្រាំង និងស្រូវវស្សា ។
៣. បានជាកសិករធ្វើស្រូវប្រពលរបៀបកម្ម និងដំណាំស្រូវមួយដើម ដើម្បីការសន្សំសំចៃពូជ និងទទួលបានផលច្រើន ។
៤. ការប្រើដីធម្មជាតិ និងដីកំប៉ុសមានអត្ថប្រយោជន៍ដូចតទៅ ៖
  - ជួយកែលម្អដីជាតិ និងផលិតភាពដី ដោយធ្វើឱ្យប្រសើរ
  - បន្ថយការប្រើប្រាស់ដីគីមី និងប្រាក់ចំណាយក្នុងការទិញដី
  - ជួយបង្កើនទិន្នផល និងគុណភាពផលិតផលដំណាំ
  - បន្ថយជាតិពុលនៃដី ។
៥. កសិកម្មនៅកម្ពុជាមានការអភិវឌ្ឍ ដោយហេតុថាកសិករយើងបានឈានទៅប្រើគោយន្តដើម្បីភ្ជួរដីនិងប្រើម៉ាស៊ីនបូមទឹក ម៉ាស៊ីនបោកស្រូវជំនួសកម្លាំងគោក្របី ។

ក្ដាន់និងក្ដែកជាមិត្តនឹងគ្នារស់នៅយ៉ាងសុខសាន្ត។ ថ្ងៃមួយ ចចក ឃើញក្ដាន់កំពូលទៅនិយាយបញ្ចុះបញ្ចូលទាល់តែក្ដាន់សុខចិត្ត។ សត្វ ទាំងពីរសុំគ្នាធ្វើជាមិត្ត។ ក្ដែកដឹងពីស្បីចចក ក៏ប្រាប់ក្ដាន់ឱ្យឈប់ទាក់ ទងតែត្រូវក្ដាន់បដិសេធ។ ល្ងាចមួយ ចចកឃើញអន្ទាក់ព្រានក៏បបួល ក្ដាន់ទៅរកស៊ីទីនោះ ដើម្បីឱ្យក្ដាន់ជាប់អន្ទាក់។ ក្ដាន់ជឿតាមចចកក៏ភ្លាត់ ទៅជាប់អន្ទាក់ព្រាន។ ក្ដាន់ស្រែកហៅឱ្យចចកជួយ តែចចកធ្វើមិនឮក៏រត់ ពូនក្នុងគុម្ពោតព្រៃចាំមើលក្ដាន់រើបម្រះអស់កម្លាំងរានិងស៊ី។ ក្ដែកពុំឃើញ ក្ដាន់ ខំហើររកក៏ប្រទះឃើញក្ដាន់ជាប់អន្ទាក់។ ក្ដែកប្រាប់ក្ដាន់ឱ្យធ្វើពុត ជាងាប់ នៅពេលព្រានមកដល់។ ពេលព្រានដោះអន្ទាក់រួច រានិងធ្វើ សញ្ញាឱ្យក្ដាន់ស្ទុះបោលឱ្យលឿន។ ព្រានមកដល់ឃើញក្ដាន់ជាប់អន្ទាក់ ដេកស្លុកក៏ដោះក្ដាន់ដាក់ទៅម្ខាង។ ក្ដែកឃើញដូច្នោះ ក៏ស្រែកទូកៗ។

ក្តាន់ស្កុះបោលចូលទៅក្នុងព្រៃ។ ព្រានក៏ស្កុះទៅយកលំពែងពួយសំដៅ
ក្តាន់ តែជូនជាចំកន្លែងចចកសម្លំនៅ។ លំពែងនោះធ្លាក់ត្រូវចចកមរណា
នាពេលនោះទៅ។

(ជកស្រង់និងកែសម្រួលចេញពីភិណោកភាគ៨)

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ១៧

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យ ៖ “ ក្តាន់ ភ្នែក ចចក បដិសេធ អន្ទាក់ ភ្នាក់ គុម្ពោត
បោល ស្កុះ ខ្នុរ លំពែង ” ។
២. ចូរអករវេទនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ មរណា ស្កុះ ” ។
៣. ចូរអកបរិវារសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ សុខសាន្ត ស្កុះស្លា ” ។
៤. ចូរអកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ពុត ពួយ ” ។

ខ. សំណួរ

១. តើចចកនិយាយបញ្ចុះបញ្ចូលក្តាន់ពីអ្វី ? បានសម្រេចឬទេ ?
២. ហេតុដូចម្តេចបានជាភ្នែក ឱ្យក្តាន់ឈប់ទាក់ទងនឹងចចក ? តើក្តាន់
យល់ព្រមដែរឬទេ ?
៣. តើចចកមានបំណងយ៉ាងណា ទើបបបួលក្តាន់ឱ្យទៅរកស៊ីក្បែរ
អន្ទាក់ ?
៤. តើក្តាន់រួចផុតពីក្តីស្លាប់ឬទេ ? ព្រោះអ្វី ?
៥. ចូរអ្នកបង្ហាញពីសកម្មភាពរបស់សត្វភ្នែក និងសកម្មភាពរបស់សត្វ
ចចក។
៦. តើយើងគួរយកតម្រាប់តាមសត្វណា ? មិនយកតម្រាប់តាមសត្វ
ណា ? ព្រោះអ្វី ?

កំណែវិញ្ញាសានី ១៧

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- ក្តាន់ (ន.) ៖ ឈ្មោះត្រីមួយប្រភេទ មានស្នែងម្ខាងៗ បែកខ្លែងជា ៣ ដូចជាប្រើស តែបតូចជាង ប្រើស សម្បុរកំខុសគ្នាពីប្រើស ។
- ក្តែក (ន.) ៖ ឈ្មោះបក្សីមួយប្រភេទ សម្បុរខ្មៅសុទ្ធ ដំណើរលោតៗ ច្រើនបរិភោគអសុភជា អាហារ។ ឈ្មោះត្រីមួយប្រភេទ មានស្រកា សម្បុរខ្មៅប្រផេះ រង្វង់មាត់តូចៗ ខ. ត្រីក្តែក។ ឈ្មោះតាសក់ពុលមួយប្រភេទ ផ្លែរាងមូលជុំ ឡើងពណ៌ក្រហម។ ត្រសក់ក្តែក។
- ចចក (ន.) ៖ ឈ្មោះសត្វជើង ៤ សន្តានផ្លែព្រៃ។
- បដិសេធ(កិ.) ៖ ឃាត់ ហាម លើកចោល ឬទាត់ចោលលែង យកជាការ លែងរាប់អាន។ ខ. បដិសេធ ពាក្យ បដិសេធសេចក្តី បដិសេធរឿងហេតុ។
- បដិសេធន៍(ន.) ៖ ការឃាត់ ការហាម ដំណើរលើកចោល ឬ ទាត់ចោលលែងយកជាការ លែងរាប់អាន។ ឈ្មោះវណ្ណយុត្តមួយប្រភេទ (ម.ព. ទណ្ឌយាដ ឬទណ្ឌយាត)។
- អន្ទាក់ (ន.) ៖ ប្រដាប់ធ្វើដោយខ្សែ ឬដោយចម្រៀកផ្តៅ ជាដើម មានក្រវិលរួតបាន សម្រាប់ទាក់ សម្រាប់ដាក់ឱ្យជាប់សត្វទ្វេបាទចតុប្បាទ ជាដើម។ ខ. សត្វជាប់អន្ទាក់។

- ភ្នាត់ (កិ.) ៖ ជ្រុល ជ្រលូស លង់សិន ទាស ទាស់ ខុសទំនង ឃ្នាត សិនហូស។
ន. ភ្នាត់គំនិត ភ្នាត់ជើង ភ្នាត់ដៃ ភ្នាត់មាត់ ។ ភ្នាត់ចំណាប់ ភ្នាត់ដោយ ចាប់មិនសិប មិនមាំ ។
- គុម្ពោត (បា.) (ន.) ៖ គុម្ពឈើតូចៗ ដែលដុះជុំគ្នា១ជុំៗ។
ន. គុម្ពោតឈើ ។
- បោល (កិ.) ៖ រត់បោលជើងទាំង ៤ ពេញទំហឹង។
ន. គោបោល ក្របីបោល ។
- ស្លូក (កិ.វិ. ឬ គុ.) ៖ ស្លឹង ភ្លឹង រាបនៅទីថ្ងៃឥតកម្រើក។
ន. ដេកស្លូក ផ្អែកស្លូក រឹងស្លូក រឹងស្លូក។ ស្លូកស្លឹង ស្លូកសម្លឹងភ្លឹង ឥតកម្រើក ។
- ខ្វក (ន.) ៖ សូរសម្រែកក្អែក។ ន. ក្អែកយំឮខ្វកៗ។
- លំពែង (ន.) ៖ គ្រឿងសាស្ត្រាសម្រាប់ចាក់ សម្រាប់ ពួយមានមុខទាំងពីរខាង មានចុងស្រួច រូបសណ្ឋានដូចព្រះខ័ន តែដងវែង។
ន. ផ្លែលំពែង។

២. វេទនសព្ទ

- មរណា ស្លាប់ ងាប់ ខូច អនិច្ចកម្ម ក្សិណក្ស័យ លាចាកលោក ចែកឋាន សុគត សោយទិវង្គត
- ស្មុះ រត់ បោល សម្រុកទៅមុខ។

៣. បរិវារសព្ទ

- សុខសាន្ត ៖ "សាន្ត" អាចគន្លាស់បានជាពាក្យ "សាន្ត" ស្ងប់ក្សេមក្សាន គឺ - សុខ - ស្ងប់ក្សេមក្សាន។
- សុះស្វា ៖ "ស្វា" អាចគន្លាស់បានជាពាក្យ "ស្វា" ឆ្ងាចុះ ឆ្ងាឡើងដោយម្នាម្នុះ គឺ "សុះ" ឆ្ងាចុះឆ្ងាឡើង ដោយម្នីម្នា។

៤. សទិសសព្ទ

- ពុត (ន.) ៖ ដំណើរចាំងទោសខ្លួន ដំណើររមិញរមុញ កិច្ចកលមាយា ការត្រែងបង្វែងដំណើរឱ្យឃ្លាត ចាកសេចក្តីពិតដូចយ៉ាងមិនឈឺត្រែងធ្វើឈឺ ជាដើម។ ន. មានពុត ដេញពុត។ ប្រើជា កិ. ក៏បានខ្លះៗ ន. ពពុតធ្វើជាឈឺ។
- ពុធ (ន.) ៖ អ្នកមានប្រាថ្នា អ្នកប្រាថ្នា ។ ឈ្មោះថ្ងៃទី ៤ (ក្នុងសប្តាហ៍)។ ន. ថ្ងៃពុធ (ហៅតាមឈ្មោះ ផ្កាយពុធ) ... ។
- ពត់ (កិ.) ៖ បត់បំបែរ ធ្វើឱ្យងាកបែរ តម្រង់ បង្កោង បង្កង តាមបំណង គឺរៀចឱ្យត្រង់ ឬធ្វើវត្ថុត្រង់ឱ្យរៀច ឱ្យកោងជាដើម។ ន. ពត់ព្រួញ, ពត់ឈើកុង។
- ពួយ (កិ.) ៖ ចោលធ្លោង ឬបោះគ្រឿងសស្រ្តា ឬអាវុធសំដៅ អ្វីៗ។ ន. ពួយលំពែង ពួយដំបង ។
- ពួយ (ន.) ៖ ចម្រើងឈើ ឬឫស្សីស្រួចដែលគេបោះភ្ជាប់នឹង សម្បកដើមឈើធំ ធ្វើដូចជាបង្កោង ដើម្បីតោង ជាន់ឡើងយកឃុំជាដើម។ ន. ឡើងតាមពួយ ។

ខ. ចម្លើយ

១. ចចកនិយាយបញ្ចុះបញ្ចូលក្នុងពិការសុំឱ្យធ្វើជាមិត្ត បានសម្រេច។
២. បានជាក្មេកឱ្យក្នុងឈប់ទាក់ទងចចក មកពីក្មេកដឹងពីល្បិចចចក ក្នុងមិនយល់ព្រមទេ។
៣. ចចកមានបំណងឱ្យក្នុងជាប់អន្ទាក់ ទើបបបួលក្នុងឱ្យទៅរកស៊ី ក្បែរអន្ទាក់។
៤. ក្នុងរួចផុតពីក្តីស្លាប់ ព្រោះបានក្មេកជួយរកវិធី ឱ្យរួចផុតពីដៃព្រាន។
៥. បង្ហាញពីសកម្មភាពរបស់ ៖
  - ក. សត្វក្មេក យល់ដឹងពីល្បិចចចក មានគំនិតល្អៗស្រេចចេញ ក្នុងឱ្យរួចពីដៃព្រាន។
  - ខ. ចចក ល្បិច ពុតស្បុក មិនស្មោះត្រង់ រង់ចាំយកចំណេញពី មិត្តភក្តិ។
៦. យើងគួរយកតម្រាប់តាមសត្វក្មេក មិនយកតម្រាប់តាមសត្វចចក ទេ ព្រោះសត្វក្មេកមានចិត្តស្មោះត្រង់ ចេះជួយមិត្តភក្តិក្នុងគ្រាមាន អាសន្ន។ ចំណែកសត្វចចកវិញ មិនស្មោះត្រង់ចង់បានប្រយោជន៍ ពីមិត្តភក្តិ មិនជួយទុក្ខចុះមិត្តភក្តិពេលមានអាសន្ន។

ក. ការណែនាំទូទៅ

ការពណ៌នាអំពីមនុស្ស ចាំបាច់ត្រូវបង្ហាញឱ្យច្បាស់លាស់អំពីភិនភាគរបស់មនុស្ស ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យអ្នកអានស្គាល់រូបរាងមនុស្សដែលលើកយកមកនិយាយនោះពិតប្រាកដ។

ការពណ៌នាអំពីមនុស្ស គេត្រូវប្រើការនឹកឃើញពីរូបរាង សកម្មភាព ឥរិយាបថ ព្រមទាំងឥរិយារបស់មនុស្សណាម្នាក់ ដែលយើងធ្លាប់ស្គាល់ ឬធ្លាប់បានឃើញកន្លងមក ដើម្បីរៀបរាប់ឡើងវិញក្នុងការបង្ហាញឱ្យអ្នកអានបានស្គាល់ ឬហាក់ដូចជាបានឃើញផ្ទាល់នឹងភ្នែកតាមរយៈពាក្យសម្តី ឬសំណេររបស់យើងនោះតែម្តង ។

ចំពោះការពណ៌នានេះ ត្រូវឈរលើលក្ខណៈសំខាន់ពីរយ៉ាង ៖

១. ពណ៌នារូបសម្បត្តិ

- ត្រូវសង្កេតពិនិត្យលើភិនភាគ ឬរូបរាងខាងក្រៅដែលជាលក្ខណៈទូទៅឱ្យបានច្បាស់លាស់មាន អាយុ មាឌ កម្ពស់ សម្បុរ ...ដូចជាក្មេង ឬចាស់ ធំ ឬតូច ខ្ពស់ ឬទាប ខ្មៅ ឬស ... ។
- ត្រូវនិយាយអំពីផ្នែកផ្សេងៗ នៃរាងកាយរបស់មនុស្ស ដែលយើងលើកយកមកពណ៌នា ដូចជា ទម្រង់មុខ ច្រមុះ ភ្នែក ត្រចៀក ចង្កា និងដៃ ដើងជាដើម ។

- ត្រូវអធិប្បាយបន្ថែមទៀត អំពីសម្លៀកបំពាក់ គ្រឿងតុបតែងខ្លួនឬប្រដាប់ប្រើប្រាស់ផ្សេងៗ ដែលមាននៅនឹងខ្លួនមនុស្សទៅតាមប្រភេទបុគ្គល ដូចជាកងរាជអាវុធហត្ថ ស្លៀកពាក់ខុសពីនគរបាលជាតិ រីឯគ្រូពេទ្យស្លៀកពាក់ខុសពីយោធាជាដើម។
- ត្រូវបង្ហាញអំពីឥរិយាបថ ដើរ ដេក អង្គុយ ឈរ ... ។

២. កំណត់សម្គាល់

- ដើម្បីធ្វើពណ៌នាអំពីរូបសម្បត្តិនេះ ឱ្យកាន់តែច្បាស់លាស់ត្រូវធ្វើការប្រៀបធៀបទៅនឹងអ្វី ដែលមានរូបរាងប្រហាក់ប្រហែលដូចគ្នា ឬផ្ទុយគ្នា ។ ន. កុមារីនេះសើចគ្រហាញដូចផ្ការីក ។
- ដើម្បីធ្វើពណ៌នាអំពីរូបសម្បត្តិឱ្យកាន់តែបានល្អ ត្រូវភ្ជាប់រូបសម្បត្តិទៅនឹងឥរិយាបថសម្បត្តិ ។ ន. កុមារនេះមានថ្ងាសទូលាយ ភ្នែកខ្មៅថ្លា ជាក្មេងមានបញ្ញាវៃឆ្លាត និងទឹកចិត្តទូលាយ ។

៣. ពណ៌នាអំពីឥរិយាបថសម្បត្តិ

ការធ្វើពណ៌នាអំពីឥរិយាបថសម្បត្តិ ត្រូវលើកចំណុចពីរមកបង្ហាញ ៖

- គុណសម្បត្តិ ៖ ប្រាជ្ញា សមត្ថភាព ទម្លាប់ល្អ ភាពមត់ចត់ ការឧស្សាហ៍ល្អាយាម ។
- គុណវិបត្តិ ៖ ខ្ជិលច្រអូស ព្រហ័យ កោងកាច រៀងដរ ... ។

កំណត់សម្គាល់

- ការពណ៌នាអំពីរូបសម្បត្តិ ត្រូវភ្ជាប់ទៅនឹងឥរិយាបថសម្បត្តិ ព្រោះទាំងពីរផ្នែកនេះឆ្លុះបញ្ចាំង និងបំពេញឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ។
- ត្រូវមានបំណិនប្រសប់ក្នុងការជ្រើសរើសរកចំណុច ឬលក្ខណៈសំខាន់ៗដទៃទៀតមករៀបរាប់តាមលំដាប់លំដោយ ដោយប្រើពាក្យពេចន៍ឃ្លា ល្អៗឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងរស់រវើក។

ខ. គម្រោងតែង

១. សេចក្តីផ្តើម

បង្ហាញពីមនុស្សនោះដោយប្រាប់ ៖

- ឈ្មោះ ...
- ភេទ ...
- អាយុ ...
- ទីលំនៅ (ផ្ទះលេខ ផ្លូវ ក្រុម ភូមិ ឃុំ/សង្កាត់ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ រាជធានី/ខេត្ត)
- មុខរបរ ... ។

២. តួសេចក្តី

• រូបសម្បត្តិ

រូបរាង ៖

- មាន (តូច ធំ ស្អម ធាត់ ...)
- កម្ពស់ (ទាប ខ្ពស់ ...)
- សម្បុរ (ស ខ្មៅ ស្រអែម ...)
- មុខមាត់ (ភ្នែក ច្រមុះ មាត់ ត្រចៀក សក់ ទឹកមុខ ...)
- ជើង ដៃ (មាំមួន សមនឹងដងខ្លួន វែងខ្លី ...)
- អាកប្បកិរិយា ៖ សកម្មភាពផ្សេងៗ ការស្លៀកពាក់ ការនិយាយស្តី ការធ្វើការងារ ។ល។

• ធិរិយាសម្បត្តិ

គុណសម្បត្តិ ៖

- ឧស្សាហ៍ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់លើការសិក្សា ឬធ្វើការងារ
- មានសណ្តាប់ធ្នាប់ គោរពវិន័យ គោរពច្បាប់ ផ្ចិតផ្ចង់ ...
- ឆ្លាតវៃ ឆាប់យល់ ចេះចាំ ...
- ក្លាហាន ហ៊ានទទួលខុសត្រូវ ...
- ចិត្តទូលាយ ជួយទុក្ខគុះអ្នកដទៃ មិត្តភក្តិ ...
- ស្មោះត្រង់ ស្រឡាញ់យុត្តិធម៌ សុចរិត ... ។

គុណវិបត្តិ ៖ តើមានចំណុចអសកម្មត្រង់ណាខ្លះ ? ខ. លេងសើច
ច្រើន មករៀនយឺត...។

៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃ ៖ គេជាមនុស្សល្អ ចេះជួយគ្នាក្នុងគ្រាក្រ ... ។
- ចំណាប់អារម្មណ៍ ៖ បង្ហាញមនោសញ្ចេតនាចំពោះមិត្ត គោរពគូរ
យកតម្រាប់តាម ...។

គ. ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ សព្វថ្ងៃប្អូនរៀនជាមួយអ្នកគ្រូម្នាក់។ ចូររ្រួនពិពណ៌នា
ពីអ្នកគ្រូរបស់ប្អូនឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

ខ្ញុំជាសិស្សថ្នាក់ទី ៤ " ក១ "។ ខ្ញុំមានអ្នកគ្រូដ៏ល្អម្នាក់ឈ្មោះអ្នកគ្រូ ធីតា។ គាត់ជាគ្រូប្រចាំថ្នាក់របស់ខ្ញុំ។ អ្នកគ្រូរបស់ខ្ញុំមានអាយុប្រហែល ៣៦ឆ្នាំហើយ ។

អ្នកគ្រូធីតា មានមានមិនតូចមិនធំ ល្មម តែគាត់ខ្ពស់ស្រឡះសម្បុរ សណ្តែកបាយ ហើយមានទឹកមុខស្រស់ស្រាយ។ គាត់មានសក់ស្លូត ភ្នែកធំល្មម ច្រមុះស្រួច មុខរាងលងក្រពើ បបូរមាត់ស្លៀង មានដៃជើង ស្រលូនសមនឹងដងខ្លួន។ ពេលគាត់មកបង្រៀន គាត់តែងពាក់អាវស សំពត់ខៀវ។ អ្នកគ្រូខ្ញុំ ស្នូតបូតសុភាពរាបសា សម្តីទន់ភ្លន់ ចិត្តច្រន់មិន ឆាប់ខឹងទេ។ អ្នកគ្រូរបស់ខ្ញុំល្ងាយាមណាស់ នៅពេលបង្រៀនសិស្ស បើ សិស្សមិនទាន់យល់ខ្លឹមសារមេរៀន គាត់តែងពន្យល់សារឡើងវិញរហូត ដល់សិស្សយល់មេរៀន។ គាត់ប្រកាន់សេចក្តីយុត្តិធម៌ ពេលតែកិច្ចការ របស់សិស្ស គាត់តែងដាក់ពិន្ទុឱ្យសុចរិតមិនលម្អៀង ឬប្រកាន់បក្សពួក ឡើយ។ អ្នកគ្រូមានចិត្តសន្តោសប្រណីយោគយល់អធ្យាស្រ័យ ចំពោះ សិស្ស ដែលមានកំហុស ហើយចេះកែកំហុសឆ្គងទាំងនោះ។ អ្នកគ្រូជា មនុស្សប្រកបដោយព្រហ្មវិហារធម៌ គាត់ជាឪពុកម្តាយទីពីររបស់ខ្ញុំ។

ខ្ញុំគោរពស្រឡាញ់គាត់ណាស់ ព្រោះគាត់ជាអ្នកផ្តល់ចំណេះដឹង ដល់សិស្សានុសិស្សគ្រប់ៗគ្នា។ ដូច្នេះ ខ្ញុំត្រូវខិតខំសិក្សារៀនសូត្រស្តាប់ ដំបូន្មានរបស់គាត់ គោរពវិន័យសាលា មិនឱ្យអ្នកគ្រូ និងឪពុកម្តាយខក ចិត្តឡើយ។

ក.គម្រោងតែង

១. សេចក្តីផ្តើម

បង្ហាញពីសត្វនោះដោយប្រាប់ ៖

- ឈ្មោះសត្វ ... ភេទ ...
- អាយុ ...
- ទីលំនៅ ...។

២. តួសេចក្តី

- រូបរាង
  - មាឌ ៖ តូច ធំ ស្តួម ធាត់ ...
  - កម្ពស់ ៖ ទាប ខ្ពស់ ...
  - សម្បុរ ៖ ស ខ្មៅ ក្រហម ត្នោត ...
  - ខ្លួន ៖ ជើង ក ភ្នែក ច្រមុះ មាត់ ត្រចៀក ស្បែក រោម ...។
- គុណសម្បត្តិ
  - ចរិតលក្ខណៈ ៖ ស្ងួត ឧស្សាហ៍ .....
  - ការប្រើប្រាស់ ៖ ត្រូវ រកស៊ី មូស រទេះ ចាំផ្ទះ .....
  - ការថែទាំ ៖ លាងទឹក ឱ្យស៊ីស្មៅ ផឹកទឹក ចាក់ថ្នាំបង្ការ ...
ផលប្រយោជន៍។
- គុណវិបត្តិ
  - កាច សកម្មភាពបង្កការលំបាក ដេកទ្រមក់ ...
  - បំផ្លិចបំផ្លាញ ...។

៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- ចំណាប់អារម្មណ៍ ៖ បង្ហាញមនោសញ្ចេតនាចំពោះសត្វនោះ ... ។

ខ. ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ ប្អូនបានទៅស្នាក់នៅផ្ទះជីតារបស់ប្អូន ហើយបានឃើញគោមួយនឹម ។ ចូរប្អូនពិពណ៌នា ពីសត្វគោដែលអ្នកបានឃើញនោះ ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

ជីតាខ្ញុំរស់នៅជនបទធ្វើស្រែចម្ការ។ គាត់ចិញ្ចឹមគោមួយនឹម មួយឈ្មោះអាចម្ប៉ា មួយទៀតឈ្មោះអាឃ្លៀច។ គោទាំងពីរនេះមានមាឌធំមាំ។ វាមានរាងខ្ពស់មានរាមទន់រលោង។ អាចម្ប៉ាសម្បុរស។ អាឃ្លៀចសម្បុរសស្រគាំ។ ស្នែងវាខ្មៅ ហើយកោងទៅមុខ។ ជើងវាធំ។ កកក្រាស់ឡើងមូល។ ត្រចៀកវាលើក។ កន្ទុយវែងធ្លាក់ផុតកែង។

អាចម្ប៉ាស្ងួតជាងអាឃ្លៀច។ ពួកវាជួយធ្វើការជីតាខ្ញុំ ឥតទុញទ្រាន់ឡើយ។ ពួកវាមានកម្លាំងដូចដំរី។ វាអាចអូសរទេះដឹកស្រូវ។ វាត្រូវរាស់បានជាច្រើនស្រែ។ អាចម្ប៉ា និងអាឃ្លៀច ដឹកពោត និងអុសបានយ៉ាងច្រើន។ ជីតាខ្ញុំ ស្រឡាញ់គោគាត់ណាស់។ គាត់តែងតែរកស្មៅ ដើមស្រូវ ដើមពោត និងទឹកស្អាត ឱ្យគោរបស់គាត់ស៊ី។ ពេលយប់ វាដេកក្នុងក្រោលក្បែរភ្នំភ្លើង ដែលជីតាខ្ញុំដុតដេញមូស។

ខ្ញុំពិតជាស្រឡាញ់អាឃ្លៀច និងអាចម្ប៉ានេះណាស់ ព្រោះវាជាសត្វឧស្សាហ៍ និងស្ងួតបូត។ ជីតាខ្ញុំ បានចូរកម្លាំងដោយសារវាទាំងពីរនេះក្នុងការងារស្រែចម្ការគ្រប់រដូវ។

វិញ្ញាសាទី ៣ តែងសេចក្តីបែបពិពណ៌នា
អំពីទឹកខ្លែង

ក.ការណែនាំទូទៅ

ដើម្បីធ្វើពណ៌នាអំពីទឹកខ្លែង ត្រូវធ្វើឱ្យអ្នកអានឃើញទឹកខ្លែងនោះ ច្បាស់លាស់ គឺនិយាយយ៉ាងដូចម្តេចឱ្យទឹកខ្លែងនោះហាក់បិតនៅចំពោះ មុខអ្នកអានតែម្តង។ ដូចនេះត្រូវរកទីតាំងមួយដើម្បីកំណត់ឱ្យគេស្គាល់។

យើងត្រូវបញ្ជាក់ទៀត អំពីសភាព ឬលក្ខណៈរបស់ទឹកខ្លែងនោះ (ជាភូមិចាស់បុរាណ ឬភូមិដែលទើបតែកកើតថ្មី) ។

- កាលណាមើលពីចម្ងាយ ទិដ្ឋភាពសរុបរួមបានបង្ហាញឡើង (ទំហំ រាង ពណ៌)
- ពេលចូលទៅជិត ត្រូវបង្ហាញទិដ្ឋភាពនៃផ្នែកនីមួយៗដែលលេច ឡើងច្បាស់ ។ ឧ. ដំបូលផ្ទះមានពណ៌ក្រហម ។
- ពេលចូលទៅដល់ ត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់អំពីទីតាំងនៃផ្នែកនីមួយៗ របស់ទឹកខ្លែង ដូចជាចំនួនផ្ទះ សំណង់ផ្សេងៗមានសាលារៀន មន្ទីរពេទ្យ វត្ត ស្ពាន អណ្តូង។ល។ ក្រៅពីនេះ ដើម្បីញ៉ាំងឱ្យកិច្ចការ កាន់តែមានភាពរស់រវើក យើងអាចលើកយកមកនិយាយបន្ថែម បានអំពីជីវភាព និងមុខរបរប្រជាជន ជំនឿ ទំនៀមទម្លាប់ ប្រពៃណី និងចិត្តគំនិតរបស់ប្រជាជន ។

ទីបំផុត យើងត្រូវបង្ហាញមនោសញ្ចេតនា ឬចំណាប់អារម្មណ៍ចំពោះ ទឹកខ្លែង ដែលបានលើកយកមកធ្វើពណ៌នា ដូចជាការជាប់ចិត្តស្រឡាញ់ ឬការគោរពជាដើម ។

ខ. ឧទាហរណ៍ ការបំផុសគំនិត

ប្រធាន ៖ ចូរធ្វើពណ៌នាអំពីភូមិកំណើតរបស់អ្នក។

ការរៀបចំគំនិត

- ភូមិកំណើតរបស់អ្នក ឋិតនៅកន្លែងណា ? មានអ្វីដែលអាចធ្វើជា កំណត់សម្គាល់បាន ?
- តើភូមិអ្នកមានទីតាំងដ៏បុរាណកាលមក ឬទើបតែសាងថ្មី ?
- បើមើលពីចម្ងាយ ភូមិអ្នកមានទិដ្ឋភាពយ៉ាងដូចម្តេច ? ពេលចូល ទៅដល់អ្នកឃើញអ្វីខ្លះ ?
- ភូមិអ្នកមានប្រជាជនតិច ឬច្រើនប្រកបមុខរបរអ្វីខ្លះ ? មានជីវភាព ដូចម្តេច ? មានជំនឿទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណីយ៉ាងដូចម្តេច ?
- តើអ្នកស្រឡាញ់ភូមិកំណើតរបស់អ្នកដែរឬទេ ? ពីព្រោះអ្វី ?

គ. គម្រោងតែងតាំង

១. សេចក្តីផ្តើម

- ពេលវេលា (ទៅទីនោះ ...)
- ទីកន្លែង (ឈ្មោះទីកន្លែង ... ទីកន្លែងនោះស្ថិតនៅ ភូមិ ... ឃុំ ... ស្រុក ... ខេត្ត ...)

២. តួសេចក្តី

- ទិដ្ឋភាពខាងក្រៅ ឬមើលពីចម្ងាយ ៖
  - ទិដ្ឋភាពមើលពីចម្ងាយ (ទីតាំងនោះមានទ្រង់ទ្រាយដូចម្តេច ? ប្រៀបដូចអ្វី ? ទំហំ រាង ពណ៌ ...)

- ទិដ្ឋភាពពេលចូលទៅដល់ (ទីតាំងនោះមានទ្រង់ទ្រាយដូចម្តេច ? ឃើញអ្វីខ្លះនៅទីនោះ ...)
- ទិដ្ឋភាពពេលចូលទៅជិត ឬខាងក្នុង ៖
  - រូបរាង ឬទ្រង់ទ្រាយ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធខាងក្នុង (មានរូបរាងទ្រង់ទ្រាយដូចម្តេច ? ...)
  - មានអ្វីខ្លះ ដូចជាចំនួនផ្ទះ បែបផែនសំណង់ជុំវិញផ្ទះមានអ្វី ? ក្រោមផ្ទះមានអ្វី ? ទីតាំងអណូលទឹក ឬស្រះទឹក សាលារៀន មន្ទីរពេទ្យ វត្ត សាលារៀន ... ។
  - វត្ត ឬសម្ភារៈ (មានវត្ត ឬ សម្ភារៈអ្វីខ្លះនៅទីនោះ ? ...)
  - សកម្មភាពអ្នកធ្វើការ ឬ អ្នករស់នៅទីនោះ ...
  - ទឹកចិត្តអ្នកធ្វើការ សកម្មភាពអ្នករស់នៅទីនោះ ...
    - + អ្នករស់នៅទីនោះ ...
    - + ជីវភាព និងមុខរបរ
    - + ជំនឿសាសនា
    - + ទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណី
    - + ចិត្តគំនិត ។
- សារៈសំខាន់ និង ផលប្រយោជន៍ ៖ ទីនោះមានសារៈសំខាន់ និង ផលប្រយោជន៍ដូចម្តេច ? ... ។

៣.សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃទឹកនៃនោះ ...
- បង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់អ្នក ឬមនុស្សទូទៅចំពោះទឹកនៃនោះ។

ប្រធាន ៖ ចូរធ្វើពិពណ៌នាអំពីភូមិកំណើតរបស់ប្អូនឱ្យបាន
ក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

ខ្ញុំបានរស់នៅភូមិកំណើតខ្ញុំអស់រយៈពេលដប់ឆ្នាំកន្លងមកហើយ ។ ភូមិខ្ញុំ បិតនៅតាមបណ្តោយជួរមាត់ទន្លេ មានឈ្មោះថា ភូមិកោះតាដៅ ដែលស្ថិតក្នុងឃុំសូរតង ស្រុកកងមាស ខេត្តកំពង់ចាម។ ភូមិនេះ មាន កំណើតតាំងពីបុរាណកាលមកម៉្លេះ ដែលមានចម្ងាយប្រមាណហុកសិប ប្រាំបីគីឡូម៉ែត្រ ខាងកើតរាជធានីភ្នំពេញ។

បើមើលពីចម្ងាយ គេនឹងឃើញមានដើមឈើធំៗ ព័ទ្ធជុំវិញភូមិ ដូចជាកូនភ្នំតូចមួយពណ៌ខៀវស្រងាត់។ ពេលចូលទៅដល់ គេនឹងបាន ឃើញដើមឈើទាំងនោះ ជាប្រភេទដំណាំឈើហូបផ្លែ មានស្វាយ ខ្នុរ ល្មុត ម្កាក់ ឬក្រូចជាដើម។ ដំណាំនេះ ដូនតាខ្ញុំបានបន្សល់ទុកខ្លះ និងនិពុក ម្តាយខ្ញុំបានដាំបន្ថែមខ្លះ។ ពេលចូលទៅក្នុងភូមិ គេឃើញផ្ទះបុរាណ ជាផ្ទះប៉ុត ឬផ្ទះកន្ត្រាំង សង់ខ្ពស់ផុតពីដីអមជាផ្ទះ ទល់មុខផ្លូវលំមួយខ្សែ។ នៅក្រោមផ្ទះ គេឃើញមានគំនរដំឡូង ដែលទើបគាស់ថ្មីៗពីចម្ការ និង គំនរពោតទុំដែលបានហាលទុក។ នៅខាងត្បូងភូមិ មានវត្តចាស់ដ៏ធំមួយ សម្រាប់អ្នកភូមិទៅប្រារព្ធពិធីបុណ្យនានាតាមប្រពៃណី។ ក្នុងបរិវេណវត្ត មានសាលាបឋមសិក្សា ដែលមានដប់បន្ទប់សង់នៅលើទីទួលជាសាលា ដែលសង់តាំងពីសម័យដើមមកម៉្លេះ។ នៅខាងលិចភូមិ មានផ្សារមួយ គេ តែងហៅថាផ្សារក្រមួនមានទំហំធំល្មម ដែលតាំងលក់បន្លែផ្លែឈើ ត្រី សាច់ជាផលិតផលក្នុងស្រុក និងក្រៅស្រុក។ នៅខាងលិចផ្សារក្រមួន មានមណ្ឌលសុខភាពមួយកន្លែង ដែលមានគ្រូពេទ្យចំនួនបួននាក់ រង់ចាំ បម្រើសេវាសុខភាពជូនដល់អ្នកភូមិខ្ញុំ។

ខ្ញុំពិតជាស្រឡាញ់ភូមិកំណើតខ្ញុំណាស់ ព្រោះបានផ្តល់ជីវិតដល់រូប ខ្ញុំ និងបានបន្សល់ទុកអនុស្សាវរីយ៍តាំងពីកុមារភាពមករហូតបច្ចុប្បន្ន។

**វិញ្ញាសាទី ៤ តែងសេចក្តីបែបពិពណ៌នា
អំពីទេសភាព**

ក. ការណែនាំទូទៅ

ធ្វើទណ្ឌនាអំពីទេសភាព គឺត្រូវនិយាយរៀបរាប់អំពីធម្មជាតិមាន ព្រៃព្រឹក្សា រុក្ខជាតិនានា ភ្នំ ស្ទឹង ទន្លេ បឹងឬ ... ខ្យល់អាកាស ផ្ទៃមេឃ ព្រះអាទិត្យ ព្រះចន្ទ ផ្កាយ ខ្យល់ និងសកម្មភាពមនុស្ស នៅទីកន្លែងណាមួយ ដែលយើងបានឃើញ បានគយគន់ ។

ក្នុងការគយគន់ទេសភាពនេះ យើងត្រូវប្រើភ្នែកសម្រាប់មើល ត្រចៀកសម្រាប់ស្តាប់ ច្រមុះសម្រាប់ស្រងក្លិន ដោយគូបផ្សំទៅនឹងមនោសញ្ចេតនារំភើបរបស់យើង។ ដើម្បីឮរំងទេសភាពដែលយើងលើកយកមកធ្វើទណ្ឌនាទេសភាពនេះ ឱ្យមានសម្រស់រស់រវើក យើងត្រូវចេះជ្រើសរើសធម្មជាតិណាដែលយើងយកមករំលេចបន្ថែមឱ្យសមស្របទៅតាមការពិតជាក់ស្តែង។ បានសេចក្តីថា ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យអ្នកអានមានជំនក់អារម្មណ៍ហាក់ឃើញរូបភាព ឬផ្តាច់ជំនួរទេសភាពធម្មជាតិទាំងនោះនៅក្នុងខួរក្បាលរបស់គេ។ ពុំនោះសោត គឺបណ្តុះមនោសញ្ចេតនារបស់អ្នកអានឱ្យកាន់តែខ្លាំងក្លាឡើង។

ខ. ឧទាហរណ៍ ការបំផុសគំនិត

ប្រធាន ៖ អ្នកបានទៅកំសាន្តនៅស្រុកស្រែ ពេលវស្សានរដូវ ។
ចូរណែនាំអំពីទេសភាព ពេលព្រឹកនៃរដូវនោះ ។

គ. គម្រោងតែងតែងសេចក្តី

១. សេចក្តីផ្តើម

- ពេលវេលា (ទៅទឹកនៃឯនោះ ...)
- ឈ្មោះទឹកនៃឯ (ទីនោះជាកន្លែងអ្វី ...)។

២. តួសេចក្តី

- ទិដ្ឋភាពទូទៅមើលពីចម្ងាយ
- សណ្ឋានដីទឹកនៃឯ (មានលក្ខណៈ ទ្រង់ទ្រាយដូចម្តេច ? ...)
- ធម្មជាតិ (ខ្យល់ ពន្លឺ មេឃ ពពក ពណ៌ ...ដោយធ្វើការប្រៀបធៀប)
- សកម្មភាពនិងសូរស័ព្ទ (មនុស្ស សត្វ រុក្ខ រុក្ខជាតិ ... ដោយធ្វើការប្រៀបធៀប)។

៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- ចំណាប់អារម្មណ៍ ៖ បង្ហាញមនោសញ្ចេតនាចំពោះទេសភាពទឹកនៃឯនោះ ។

ឃ. ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ ចូរអ្នកសរសេរពណ៌នាពីទេសភាពភ្នំគូលែន ឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

នៅសប្តាហ៍មុន ខ្ញុំនិងគ្រួសារខ្ញុំបានធ្វើដំណើរកំសាន្តនៅមេណីយដ្ឋានភ្នំគូលែន។ មេណីយដ្ឋាននេះស្ថិតនៅប៉ែកខាងជើងធៀងខាងកើតទីរួមខេត្តសៀមរាប មានចម្ងាយហាសិបបីគីឡូម៉ែត្រពីទីរួមខេត្ត។ មេណីយដ្ឋាននេះស្ថិតនៅឃុំខ្នងភ្នំ ស្រុកស្វាយលើ ខេត្តសៀមរាប។

បើគេមើលពីចម្ងាយ ភ្នំនេះមានកម្ពស់ខ្ពស់ស្តីមនៃស្ថានភាពលើស
អស់ព្រៃព្រឹក្សាទាំងឡាយ។ ភ្នំនេះមានរយៈកម្ពស់ដល់ទៅបួនរយកៅសិប
ពីរម៉ែត្រ។ គេអាចឡើងលើភ្នំ តាមរថយន្តដែលអាចបើកបរឡើងទៅលើ
ភ្នំយ៉ាងងាយ ឬក៏ដោយជើង។ នៅពេលទៅដល់ជើងភ្នំ គេសង្កេតឃើញ
ផ្ទាំងថ្មធំៗ ហាក់ដូចជា ជញ្ជាំងនាវា នៅកណ្តាលទីស្នូសានរំលេចដោយ
សម្រស់ និងបង្កប់អាចកំបាំងអតីតកាលនៃសម័យអង្គរ។ មណីយដ្ឋានភ្នំ
តូលែនទទួលស្វាគមន៍ភ្ញៀវទេសចរជាតិ និងអន្តរជាតិយ៉ាងច្រើនជារៀង
រាល់ថ្ងៃ និងមានប្រជាពលរដ្ឋមកពីទីជិតទីឆ្ងាយៗតាំងលំនៅឋាន ប្រកប
អាជីវកម្មកសិកម្មយ៉ាងច្រើនកុះករ។ តំបន់ភ្នំតូលែនមិនត្រឹមតែជាតំបន់
ទេសចរណ៍ប៉ុណ្ណោះទេ តែក៏ជាតំបន់កសិកម្ម ដ៏មានជីជាតិអាចដាំដំណាំ
បានគ្រប់ប្រភេទដូចជា ចេក ខ្នុរ ជំឡូង ត្រាវជាដើម។ នៅខែចេត្រផ្លែ
តូលែនចាប់ផ្តើមផុំ មានពណ៌ក្រហមក្រមៅ។

ផ្លែតូលែនមានរសជាតិជូរអែមឆ្ងាញ់ពិសាលភាព ហើយមានតម្លៃ
ទៀតផង។ ទិន្នផលកសិកម្មទាំងនេះ អាចជួយសម្រាលជីវភាពគ្រួសារ
ប្រជារាស្ត្រយើងបានមួយភាគធំដែរ។

ខ្ញុំពិតជាស្រឡាញ់មណីយដ្ឋានភ្នំតូលែនណាស់ ព្រោះទីនេះបាន
បង្កប់អនុស្សាវរីយ៍ដែលមិនអាចបំភ្លេចបានសម្រាប់គ្រួសារខ្ញុំ និងអ្នក
ទេសចរដទៃទៀតដែលបានមកកម្សាន្តនៅទីនេះ។

វិញ្ញាសាទី ៥ តែងសេចក្តីបែបពិពណ៌នា
អំពីសកម្មភាព

ក. គម្រោងតែង

១. សេចក្តីផ្តើម

- ពណ៌នាទូទៅទាក់ទងនឹងសកម្មភាព
- ពេលវេលា
- ទីកន្លែង
- អ្នកចូលរួម ... ។

២. តួសេចក្តី

- មុនពេលធ្វើសកម្មភាព ៖
  - ការរៀបចំសម្ភារៈសម្រាប់ធ្វើសកម្មភាព
  - ស្ថានភាពទីកន្លែង
  - បរិយាកាសទូទៅ ... ។
- ពេលធ្វើសកម្មភាព ៖
  - ការចាប់ផ្តើមសកម្មភាព
  - ការប្រើកម្លាំង និងបច្ចេកទេស
  - ភាពមមាញឹកក្នុងការងារតាមផ្នែកនីមួយៗ
  - សកម្មភាពផ្សេងៗទៀត
  - ភាពរីករាយក្នុងពេលធ្វើសកម្មភាព ... ។
- ក្រោយពេលធ្វើសកម្មភាព ៖
  - បង្ហាញពីលទ្ធផលការងារ
  - បរិយាកាសទូទៅនៅទីកន្លែងការងារ ... ។

៣.សេចក្តីបញ្ចប់

- បង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់អ្នកចំពោះសកម្មភាព
- បង្ហាញពីសារប្រយោជន៍នៃការធ្វើសកម្មភាព ។

ខ.ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ នៅថ្ងៃព្រហស្បតិ៍មួយ ផ្ទាក់រៀនរបស់ប្អូនបានធ្វើ
 ពលកម្មមួយ។ ចូរអ្នកពិពណ៌នាពីសកម្មភាព
 ធ្វើពលកម្មនោះ តាមគម្រោងខាងលើឱ្យបាន
 ក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

កាលពីថ្ងៃព្រហស្បតិ៍សប្តាហ៍មុន នៅផ្ទាក់រៀនរបស់ខ្ញុំបានធ្វើ
 ពលកម្មសម្អាតបន្ទប់រៀនទាំងអស់គ្នា ដោយមានការចូលរួមពីអ្នកគ្រូ និង
 សិស្សានុសិស្សទាំងអស់ដោយមានសម្ភារៈគ្រប់គ្នា។

ក្រោយពីគោរពទង់ជាតិរួច នៅម៉ោងប្រាំពីរនិងដប់នាទី លោកគ្រូ
 អ្នកគ្រូ សិស្សានុសិស្សបានបំបែកជូរទៅតាមផ្ទាក់នីមួយៗ រួចអ្នកគ្រូ
 លោកគ្រូ បានដឹកនាំសិស្សយកសម្ភារៈដូចជា ធុងទឹក បង្គី អម្បោស
 កំណាត់ ទៅតាមមុខសញ្ញាដែលអ្នកគ្រូបានចែករួចហើយ ។

នៅពេលនោះ សិស្សានុសិស្សបានចាប់ផ្តើមបំពេញការងាររៀងៗ
 ខ្លួន។ សិស្សខ្លះយកកំណាត់ទៅជូតតុ កៅអី។ សិស្សខ្លះបោសសម្អាត
 កម្រាលឥដ្ឋ។ សិស្សបីនាក់ទៀត បោសសម្អាតពិភាន ហើយសិស្សខ្លះ

ទៀត យកបង្កីកើបសំរាមយកទៅចាក់ចូលចុងសំរាម។ សិស្សខ្លះយក
កំណាត់ទៅជូតបង្ហូរទ្វារ។ សិស្សខ្លះទៀតយកកំណាត់ ចុងទឹកទៅជូត
កម្រាលឥដ្ឋក្នុងបន្ទប់រៀន។

ចំណែកអ្នកគ្រូដឹកនាំសិស្សឱ្យធ្វើការងារតាមតួនាទីរៀងៗខ្លួន។
សកម្មភាពធ្វើពលកម្មសម្អាតថ្នាក់រៀននេះប្រព្រឹត្តទៅយ៉ាងសកម្មរស់រវើក
ហើយស្ថិតក្នុងបរិយាកាសរីករាយក្រៃលែង ។

ខ្ញុំពេញចិត្តនឹងការធ្វើពលកម្មសម្អាតថ្នាក់នេះណាស់ ពីព្រោះការ
ធ្វើពលកម្មនាំឱ្យយើងមានសុខភាពល្អ ធ្វើឱ្យថ្នាក់រៀនមានបរិស្ថានល្អ
និងបង្ការជំងឺផ្សេងៗ។

វិញ្ញាសាទី **៦** តែងសេចក្តីបែបពិពណ៌នា
អំពីពិធីបុណ្យផ្សេងៗ

ក. គម្រោងតែងសេចក្តី

១. សេចក្តីផ្តើម

- ពេលវេលា
- ទីកន្លែង
- ឈ្មោះពិធីបុណ្យ
- គោលបំណងនៃពិធីបុណ្យ ។

២. តួសេចក្តី

- មុនពេលចាប់ផ្តើមប្រារព្ធពិធីបុណ្យ
  - ការអញ្ជើញភ្ញៀវ
  - រៀបចំរបោសសម្អាតផ្ទះ
  - រៀបចំតុបតែងផ្ទះ
  - ការសង់រោង
  - ការទទួលភ្ញៀវ
  - ការសូត្រមន្តសម្តែងធម៌ទេសនា
- ការរៀបចំប្រគេនព្រះសង្ឃ និងបង្កកូល
  - ការថ្លែងអំណរគុណចំពោះភ្ញៀវ
  - ការរៀបចំផ្សេងៗ។

៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- បង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍ និងមនោសញ្ចេតនារបស់អ្នកចំពោះពិធីបុណ្យនេះ។

ខ. ការអនុវត្ត

ប្រធាន : អ្នកបានទៅចូលរួមពិធីបុណ្យ៧ថ្ងៃរបស់អ្នកជិតខាង។ ចូរអ្នកសរសេរពិណ័យនាពិធីបុណ្យនេះឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

តាមទំនៀមទម្លាប់ខ្មែរ ក្រោយពីមានបុគ្គលណាមួយទទួលមរណភាពបានគម្រប់៧ថ្ងៃ គ្រួសារសេពតែងធ្វើពិធីបុណ្យមួយហៅថា “ បុណ្យ៧ថ្ងៃ ” ដើម្បីឧទ្ទិសកុសលជូនដល់បុគ្គលដែលទើបនឹងស្លាប់នោះ។

មុនថ្ងៃចាប់ផ្តើមបុណ្យ អ្នកផ្ដើមបុណ្យបានអញ្ជើញភ្ញៀវជិតឆ្ងាយឱ្យមកចូលរួមក្នុងពិធីបុណ្យ។ អ្នកខ្លះទិញសម្ភារៈផ្សេងៗសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងពិធីបុណ្យ។ លុះដល់ព្រឹក ក្នុងថ្ងៃចាប់ផ្តើមពិធីបុណ្យនោះ គេឃើញបងប្អូនញាតិមិត្តមកជួយរៀបចំសង់រោង បោសសម្អាត និងតុបតែងកន្លែងរៀបចំពិធី។

លុះវេលារសៀល ជាពេលប្រារព្ធពិធីបុណ្យ អ្នកផ្ដើមបុណ្យបានមកឈរនៅមុខរោង ដើម្បីរង់ចាំទទួលភ្ញៀវ។ ពេលនោះ មានភ្ញៀវយ៉ាងច្រើនកុះករ ប្រគបដោយសម្លៀកបំពាក់សមរម្យ មកចូលរួមពិធី។

ពេលភ្ញៀវអញ្ជើញដល់ អ្នកផ្ដើមបុណ្យលើកដៃសំនុះទទួលភ្ញៀវ ឯភ្ញៀវក៏សំនុះគបវិញ។ ភ្ញៀវបាននាំបង្វ័យ និងសម្ភារៈផ្សេងៗសម្រាប់ចូលបុណ្យ និងពិសារភោជនាហារ។

ពេលវេលាល្ងាច ព្រះសង្ឃនិមន្តមកសូត្រមន្ត រួចសម្តែងធម៌ទេសនា។ លុះព្រឹកឡើង ជាថ្ងៃបង្ហើយបុណ្យគេរៀបចំប្រគេនចង្ហាន់ ព្រះសង្ឃធ្វើពិធីបង្សុតូល និងឧទ្ទិសកុសលជូនអ្នកដែលបានស្លាប់ទៅ។ ទីបញ្ចប់អ្នកផ្ដើមបុណ្យផ្ទែងអំណរគុណចំពោះភ្ញៀវទាំងអស់ ដែលបានចូលរួមក្នុងពិធីបុណ្យ។ រីឯភ្ញៀវក៏វិលទៅលំនៅឋានរៀងៗខ្លួន។

ពិធីបុណ្យនេះពិតជាសំខាន់ណាស់ចំពោះប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ហើយខ្ញុំតែងនឹកឃើញពីទិដ្ឋភាពបុណ្យនេះជានិច្ច។

ការផ្សាយសៀវភៅនេះជា eBook បានបង្កើតឡើងដោយ
មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា និង គុណាខ្មែរ
ដើម្បីបម្រើប្រយោជន៍ជាសាធារណៈ ដោយមិនគិតកម្រៃ

យើងខ្ញុំជាកូន ខ្មៅ យ៉ាតណា, ខ្មៅ សុផល, ខ្មៅ វិសាល, ខ្មៅ វិបុល, ខ្មៅ ភាពដា, ខ្មៅ ចំរើន និង ខ្មៅ កង
បានឧបត្ថម្ភការផ្សាយសៀវភៅនេះជា eBook

ដើម្បីឧទ្ទិសកុសលផលវិញ្ញាណក្ខន្ធ ឧបាសក ខ្មៅ ពាញ និង ឧបាសិកា ឈរ យៀន
(ឃុំកំពង់ឃ្លាំង ស្រុកជីក្រែង ខេត្តសៀមរាប)

ស្តេនជា eBook ដោយ **សៀង ស៊ីវ៉ាន់**

ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧

លើលោក លោកស្រី ចង់បានសៀវភៅនេះ ឬអានបន្តទៀត

សូមទិញ ឬផ្លាស់ពីអ្នកនិពន្ធ

ឬបណ្ណាល័យដោយផ្ទាល់ដើម្បីគោរព រក្សាសិទ្ធិរបស់អ្នកនិពន្ធ។

យើងខ្ញុំ ពុំមានការប្រស្រ័យទាក់ទង ដោយប្រភេទណាមួយជាមួយ

អ្នកនិពន្ធ ឬបណ្ណាល័យទេ។

សូមអរគុណ

ខ្មៅ យុនសំរឹម

ប្រធានមូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា និង គុណាខ្មែរ

យើងបម្រើសេវាកម្ម :

- អភិវឌ្ឍសៀវភៅនិងសម្ភារឧបទេស
- បោះពុម្ព
- ចែកចាយដល់សាលារៀន

WE SERVE :

- book and teaching-aid development
- printing
- distribution to schools

គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពនិងចែកចាយ (គ.ប.ច)
PUBLISHING AND DISTRIBUTION HOUSE (PDH)

បណ្ណាគារ គ.ប.ច
PDH BOOKSHOP

អាសយដ្ឋាន: 115, Norodom Boulevard, Phnom Penh, Tel: 855-93-45-835

មានលក់ :

សៀវភៅសិក្សាគោលសម្រាប់សិស្ស សម្រាប់គ្រូ
 សៀវភៅហ្វឹកហាត់ សៀវភៅអំណានបន្ថែម និង
 សម្ភារឧបទេស ព្រមទាំងសម្ភារៈការិយាល័យគ្រប់មុខ !

SELLING :

textbooks , teacher's manuals ,
 workbooks , supplementary reader
 teaching-aids and stationary !

